صاحب هذه الدلائل الشيخ محي الدين ابن كتخدا خواجه ايشان نمنكاني

دلائل الخيرات

اقدم لمطقة الفاضل السيد محمود خان ثروه
الطرازي من حيوقيد
محرم ٥٦٢
المخلص
السيد سعد محي الدين النمنكاني
الحسيني

٤/٥/١٣٠٩
١٢٩٩/٦/١٤

مكتبة جامعة الرياض – قسم المخطوطات
اسم الكتاب .... الرقم
اسم المؤلف ....
تاريخ النسخ ....
عدد الاوراق .... القياس ٥٩×١٢
ملاحظات ....

دلائل الخيرات

بسم الله الرحمن الرحيم

وصلى الله على سيدنا محمد وعلى آله وصحبه
وسلم الحمد لله الذي هدانا للإيمان
والإسلام والصلوة على نبيه الذي
استنقذنا به من عبادة الأوثان والأصنام
وعلى آله النجباء البررة الكرام **وبعد** هذا
فالغرض في هذا الكتاب ذكر الصلوة على
النبي صلى الله عليه وسلم وفضائلها نذكرها
محذوفة الأسانيد ليسهل حفظها على القارئ
وهي من أهم المهمات لمن يريد القرب من رب
الأرباب وسميته دلائل الخيرات وشوارق الأنوار
في ذكر الصلوة على النبي المختار ابتغاء لمرضات الله

تعالى ومحبة في رسوله الكريم محمد صلى الله
عليه وسلم تسليما والله المسؤل أن
يجعلنا لسنته من التابعين ولذاته الكاملة
من المحبين والله ذو الفضل العظيم فإنه
على ذلك قدير لا إله غيره ولا خير إلا خيره
وهو نعم المولى ونعم النصير ولا حول ولا قوة
إلا بالله العلي العظيم **فصل في فضل الصلوة**
على النبي صلى الله عليه وسلم **قال** الله عز
وجل إن الله وملائكته يصلون على النبي
يا أيها الذين آمنوا صلوا عليه وسلموا تسليما
ويروى أن رسول الله صلى الله عليه وسلم
جاء ذات يوم والبشرى ترى في وجهه فقال
إنه جاءني جبريل عليه السلم فقال أما ترضى
يا محمد أن لا يصلي عليك أحد من أمتك
إلا صليت عليه عشرا ولا يسلم عليك أحد

من امتك الا سلمت عليه عشرا وقال صلى الله
عليه وسلم ان اولى الناس بي اكثرهم علي
صلوة وقال رسول الله صلى الله عليه وسلم
من صلى علي صليت عليه الملئكة ما دام يصلي
علي فليقلل عند ذلك او ليكثر وقال صلى الله عليه
وسلم بحسب المرء من البخل ان اذكر عنده ولا يصلي
علي وقال صلى الله عليه وسلم اكثروا الصلوة
علي يوم الجمعة وقال صلى الله عليه وسلم من
صلى علي من امتي مرة واحدة كتبت له
عشر حسنات ومحيت عنه عشر سيئات
وقال صلى الله عليه وسلم من قال حين
يسمع الاذان والاقامة اللهم رب هذه
الدعوة التامة والصلوة القائمة ات محمدا
الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا
الذي وعدته حلت له شفاعتي يوم القيمة

وقال صلى الله عليه وسلم من صلى علي في
كتب لم تزل الملئكة تصلي عليه ما دام اسمي
في ذلك الكتب وقال ابو سليمن الداراني من
اراد ان يسئل الله حاجته فليكثر بالصلوة على
النبي عليه السلم ثم يسئل الله حاجته وليختم
بالصلوة على النبي صلى الله عليه وسلم فان الله
يقبل الصلاتين وهو اكرم من ان يدع ما بينهما
وروي عنه صلى الله عليه وسلم انه قال من
صلى علي يوم الجمعة مائة مرة غفرت له خطيئة
ثمانين سنة وعن ابي هريرة رضي الله عنه
ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال المصلي
علي نور على الصراط ومن كان على الصراط
من اهل النور لم يكن من اهل النار وقال
صلى الله عليه وسلم من نسي الصلوة علي
فقد اخطا طريق الجنة وانما اراد بالنسيان

الترك وإذا كان التارك يخطي طريق الجنة كان ال
مصلي عليه سالكا إلى الجنة وفي رواية عبد
الرحمن بن عوف رضي الله عنه قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم جاءني جبريل عليه السلام فقال يا
محمد لا يصلي عليك أحد إلا صلى عليه سبعون
ألف ملك ومن صلت عليه الملائكة كان من
أهل الجنة وقال صلى الله عليه وسلم أكثركم علي
صلوة أكثركم أزواجا في الجنة وروي عنه صلى الله
عليه وسلم أنه قال من صلى علي صلوة تعظيما
لحقي خلق الله عز وجل من ذلك القول ملكا له
جناح بالمشرق والآخر بالمغرب ورجلاه مغروزتان
في الأرض السابعة السفلى وعنقه ملتوية
تحت العرش يقول الله عز وجل له صل على عبدي
كما صلى على نبيي فهو يصلي عليه إلى يوم القيمة
وروي عنه صلى الله عليه وسلم أنه قال ليردن

على الحوض يوم القيمة أقوام ما أعرفهم إلا
بكثرة الصلوة علي وروي عنه صلى الله عليه
وسلم أنه قال من صلى علي مرة واحدة
صلى الله عليه وسلم عشر مرات ومن صلى
علي عشر مرات صلى الله عليه وسلم مائة
مرة ومن صلى علي مائة مرة صلى الله عليه
ألف مرة ومن صلى علي ألف مرة حرم الله
جسده على النار وثبته بالقول الثابت
في الحيوة وفي الآخرة عند المسألة وأدخله
الجنة وجاءت صلوته علي نورا له يوم القيمة
على الصراط مسيرة خمسمائة عام وأعطاه الله
بكل صلوة صلاها قصرا في الجنة قل ذلك أو كثر
وقال النبي صلى الله عليه وسلم ما من عبد
صلى علي إلا خرجت الصلوة مسرعة من
فيه فلا يبقى بر ولا بحر ولا شرق ولا غرب

الا ومر به وتقول انا صلوة فلان ابن فلان
صلى على محمد المختار خير خلق الله فلا يبقى شیء
الا وصلى عليه ويخلق من تلك الصلوة
طائر له سبعون الف جناح في كل جناح سبعون
الف ريشة في كل ريشة سبعون الف وجه
في كل وجه سبعون الف فم في كل فم سبعون
لسانا في كل لسان يسبح الله تعالى بسبعين الف لغات
ويكتب الله له ثواب ذلك كله وعن علي ابن
ابي طالب رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله
عليه وسلم من صلى علي يوم الجمعة مائة
مرة جاء يوم القيمة ومعه نور لو قسم
ذلك النور بين الخلق كلهم لوسعهم ذكر
في بعض الاخبار مكتوب على ساق العرش
من اشتاق الي رحمته ومن سالني اعطيته
ومن تقرب الي بالصلوة على محمد غفرت

ذنوبه ولو كانت مثل زبد البحر وروي
عن بعض الصحابة رضوان الله عليهم
اجمعين انه قال ما من مجلس يصلى
فيه على محمد صلى الله عليه وسلم
الا قامت منه رائحة طيبة حتى تبلغ
عنان السماء فتقول الملائكة هذا المجلس
صلي فيه على محمد صلى الله عليه وسلم
ذكر في بعض الاخبار ان العبد المؤمن او
الامة المؤمنة اذا بدا بالصلوة على محمد
صلى الله عليه وسلم فتحت له ابواب السماء
والسرادقات حتى الى العرش فلا يبقى ملك
في السموات الا صلى على محمد ويستغفرون
لذلك العبد او الامة ما شاء الله وقال
صلى الله عليه وسلم من عسرت عليه
حاجة فليكثر بالصلوة علي فانها تكشف

الهموم والغموم والكروب وتكثر الارزاق
وتقضى الحوائج وعن بعض الصلحين
انه قال كان لى جار نساخ فمات فرايته
فى المنام فقلت له ما فعل الله بك فقال
غفرلى فقلت فيم ذلك فقال كنت اذا
كتبت اسم محمد صلى الله عليه وسلم
فى كتب صليت عليه فاعطانى ربى ما
لاعين رات ولااذن سمعت ولاخطر على
قلب بشر وعن انس انه قال قال رسول الله
صلى الله عليه وسلم لايومن احدكم
حتى اكون احب اليه من نفسه وماله
وولده ووالده والناس اجمعين
وفى حديث عمر بن الخطاب رضى الله عنه
انت احب الى يا رسول الله من كل شىء الا
نفسى التى بين جنبى فقال له عليه السلم

لاتكون

لاتكون مومنا حتى اكون احب اليك
من نفسك فقال عمر والذى انزل عليك
الكتب لانت احب الى من نفسى التى بين
جنبى فقال عليه السلم الان يا عمر تم
ايمانك وقيل لرسول صلى الله عليه وسلم
متى اكون مومنا وفى لفظ اخر مومنا
صادقا قال اذا احببت الله فقيل ومتى احب الله
قال اذا احببت رسوله فقيل ومتى احب
رسوله قال اذا اتبعت طريقته واستعملت
سنته واحببت بحبه وابغضت ببغضه
وواليت بولايته وعاديت بعداوته
ويتفاوت الناس فى الايمان على قدر
تفاوتهم فى محبتى ويتفاوتون فى الكفر
على قدر تفاوتهم فى بغضى الا لا ايمان
لمن لا محبة له الا لا ايمان لمن لا محبة له

الا ايمان لمن لا محبة له وقيل لرسول الله
صلى الله عليه وسلم نرى مومنا يخشع
ومومنا لا يخشع ما السبب في ذلك فقال
من وجد لايمانه حلاوة خشع ومن لم
يجدها لم يخشع فقيل بم توجد او بم
تنال وتكتسب قال بصدق الحب في الله
فقيل وبم يوجد حب الله او بم يكتسب
فقال بحب رسوله فالتمسوا رضاء الله و
رضاء رسوله في حبهما وقيل لرسول الله
صلى الله عليه وسلم من ال محمد الذين
امرنا بحبهم واكرامهم والبرور بهم فقال
اهل الصفاء والوفاء من امن بي واخلص
فقيل وما علامتهم فقال ايثار محبتي على
كل محبوب واشتغال الباطن بذكري بعد
ذكر الله وفي اخرى علامتهم ادمان ذكري

والاكثار

والاكثار من الصلوة علي وقيل لرسول الله
صلى الله عليه وسلم من القوي في الايمان
بك فقال من امن بي ولم يرني فانه مومن
بي على شوق منه وصدق في محبتي
وعلامة ذلك منه انه يود رويتي بجميع
ما يملك وفي اخرى ملء الارض ذهبا
ذلك المومن بي حقا والمخلص في محبتي
صدقا وقيل لرسول الله صلى الله عليه
وسلم ارايت صلاة المصلين عليك ممن
غاب عنك ومن ياتي بعدك ما حالهما
عندك فقال اسمع صلاة اهل محبتي واعرفهم
وتعرض علي صلاة غيرهم عرضا وهذه صفة
الروضة المباركة التي دفن فيها رسول الله
صلى الله عليه وسلم وصاحباه ابو بكر
وعمر رضي الله عنهما

هكذا ذكره عروة بن الزبير رضي الله عنه
قال دفن رسول الله صلى الله عليه وسلم
في السهوة ودفن ابو بكر رضي الله عنه
خلف رسول الله صلى الله عليه وسلم
ودفن عمر بن الخطاب رضي الله عنه
عند رجلي ابي بكر وبقيت السهوة الشرقية
فارغة فيها موضع قبر يقال والله اعلم
ان عيسى بن مريم يدفن فيه وكذلك
جاء في الخبر عن رسول الله صلى الله عليه
وسلم وقالت عائشة رضي الله عنها
رايت ثلثة اقمار سقوطا في حجري فقصصت
رؤياي على ابي بكر فقال لي يا عائشة
ليدفنن في بيتك ثلثة هم خير اهل
الارض فلما توفي رسول الله صلى الله عليه
وسلم ودفن في بيتي قال لي ابو بكر هذا

واحد

واحد من اقمارك وهو خيرهم صلى الله
عليه وعلى اله وسلم كثيرا وقال صلى الله
عليه وسلم ان لله تسعة وتسعين اسما
من احصها دخل الجنة وفي رواية من حفظها
اسماء الحسنى هو الله الذي لا اله الا هو
الرحمن الرحيم الملك القدوس السلم
المؤمن المهيمن العزيز الجبار المتكبر
الخالق البارئ المصور الغفار القهار
الوهب الرزاق الفتاح العليم القابض
الباسط الخافض الرافع المعز المذل
السميع البصير الحكم العدل اللطيف
الخبير الحليم العظيم الغفور الشكور
العلي الكبير الحفيظ المقيت الحسيب
الجليل الكريم الرقيب المجيب الواسع
الحكيم الودود المجيد الباعث الشهيد

الحق الوكيل القوي المتين الولي الحميد
المحصي المبدئ المعيد المحيي المميت الحي
القيوم الواجد الماجد الواحد الاحد الصمد
القادر المقتدر المقدم المؤخر الاول
الاخر الظاهر الباطن الوالي المتعال البر
التواب المنعم المنتقم العفو الرؤف مالك
الملك ذو الجلال والاكرام الرب المقسط
جامع الغني المغني المعطي المانع الضار
النافع النور الهادي البديع الباقي الوارث
الرشيد الصبور الصادق الستار

اسماء سيدنا ومولينا محمد صلى الله
تعلى عليه وسلم مائتان وواحد

اللهم صل وسلم وبارك على من اسمه
سيدنا محمد احمد حامد محمود
احيد وحيد ماح حاشر عاقب

طه يس طاهر مطهر طيب سيد
رسول نبي رسول الرحمة قيم جامع مقتف
مقفي رسول الملاحم رسول الراحة كامل
اكليل مدثر مزمل عبد الله حبيب الله
صفي الله نجي الله كليم الله خاتم الانبياء خاتم
الرسل محي منج مذكر ناصر منصور نبي
الرحمة نبي التوبة حريص عليكم معلوم
شهير شاهد شهيد مشهود بشير
مبشر نذير منذر نور سراج مصباح
هدى مهدي منير داع مدعو مجيب
مجاب حفي عفو ولي حق قوي امين
مامون كريم مكرم مكين متين
مبين مؤمل وصول ذو قوة ذو حرمة
ذو مكانة ذو عز ذو فضل مطاع مطيع
قدم صدق رحمة بشرى غوث
غيث غياث نعمة الله هدية الله عروة

وتقي صراط الله صراط مستقيم ذكر الله
سيف الله حزب الله النجم الثاقب مصطفى
مجتبى منتقى امي مختار اجير جبار
ابو القاسم ابو الطاهر ابو الطيب ابو ابراهيم
مشفع شفيع صالح مصلح مهيمن صادق
مصدق صدق سيد المرسلين امام المتقين
قائد الغر المحجلين خليل الرحمن بر مبر
وجيه نصيح ناصح وكيل متوكل كفيل
شفيق مقيم السنة مقدس روح القدس
روح الحق روح القسط كاف مكتف
بالغ مبلغ شاف واصل موصول سابق
سائق هاد مهتد مقدم عزيز فاضل
مفضل فاتح مفتاح مفتاح الرحمة
مفتاح الجنة علم الايمان علم اليقين
دليل الخيرات مصحح الحسنات مقيل
العثرات صفوح عن الزلات صاحب الشفاعة

صاحب المقام صاحب القدم مخصوص بالعز
مخصوص بالمجد مخصوص بالشرف صاحب
الوسيلة صاحب السيف صاحب الفضيلة
صاحب الازار صاحب الحجة صاحب السلطان
صاحب الرداء صاحب الدرجة الرفيعة
صاحب التاج صاحب المغفر صاحب اللواء
صاحب المعراج صاحب القضيب صاحب
البراق صاحب الخاتم صاحب العلامة
صاحب البرهان صاحب البيان فصيح
اللسان مطهر الجنان رؤف رحيم اذن
خير صحيح الاسلام سيد الكونين
عين النعيم عين الغر سعد الله سعد
الخلق خطيب الامم علم الهدى كاشف
الكرب رافع الرتب عز العرب صاحب
الفرج صلى الله عليه وعلى اله و
اصحبه اجمعين والحمد لله رب العلمين

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد بسیار شکر بی پایان
بخداوند آشکار و نهان

حشمتش آمده دلایل خیرات
شکر او هست مایهٔ برکات

او هست معمار آسمان زمین
خانهٔ لوح طاق عرش برین

گرد جوهر ز دامنش مهجور
عرض از وی هزار فرسنگ دور

او منزه ز صورت مانند
ذات او مبراست از زن و فرزند

احد بیجهت کریم صمد
صفتش لم یلد و لم یولد

او هست در ملکش نی ثانی
بارگاهش ولی دل آگاه

او دواند بجوی بار کرم
شاخ برگ حدوث بیخ قدم

اول آخر ظهور بطون
همه از لفظ او هست یک مضمون

خود متاع قضای بازار است
خود فروشند خود خریدار است

گاه مجنون شور شوق آمیز
گاه فرهاد عاشق شیرین

گاه

گاه لیلی جبین عتاب انگیز
گاه شیرین لبش تبسم ریز

جلوه گر گه ز لالهٔ گلشن
گاه از دود شعلهٔ گلخن

جلوهٔ او بچشم اهل نظر
رخ نماید ز برگهای شجر

مرد هوشیار از خطوط جدا
درس او خوانده میکند تکرار

شیب بالا و هم یمین یسار
همه مملو هست جلوهٔ دیدار

نیست القصه در جهان موجود
جز خداوند خالق معبود

اینکه صوت کبوتران کو هست
ذکرشان لا اله الا هو هست

سبزها چون ز خاک میرویند
همگی لاشریک له گویند

ذره تا مهر شه تا عنقا
جلوهٔ حسن او هست در همه جا

او هست نهان چو گنج زر در کان
او هست هویدا چو آفتاب جهان

هر چه گوییم من از صفات او هست
لیک از کنه ذات عین خطا است

قصر ذاتش بود بلند اساس
نرسد گرچه بود همای قیاس

دیدهٔ عقل چشم دل بینا است
لیک در کنه ذات او اعمی است

عقل مومین قدم در این راه
اشتر اینجا ز چاه تا ماه است

همه ذرات در تکاپویند
خالق آفتاب می جویند

آسمان بیقرار سرگردان | مهر و ماهش دو دیده حیران
در شب افروخته هزار چراغ | از کواکب بسینه دارد داغ
غنچه دل چون گل گریبان چاک | سبزه سر میکشد ز دامن خاک
شمع شب تا بروز میسوزد | تا چراغ سحر افروزد
باد در چرخ بی سکون در پا | آتش از دود بر سرش سودا
کوه از سینه تا لب شیون | دشت هر سنگ جیب تا دامن
زاغ در زاغ عندلیب بباغ | نغمه سازند با نوای سراغ
عقل حیران که این چه بازار است | که بیک جنس صد خریدار است
منم از زمره ظلوم جهول | نه کف خاک پای اهل قبول
من کی ذکر حمد و شکر و ثنا | نه بدار ز نی شکسته صدا
حمد گفتن که کار خاصان است | نه شعار عوام انسان است
فخر عالم امام هر دو سرا | ما عرفناک گفت لا احصی
نه عیان از علم او خبری | نه بیان از نشان او اثری
اینقدر بس بود اگر دانی | نکته زین رموز پنهانی
کن فکان منشا ارادت اوست | گردش چرخ از اشارت اوست

کن

٤

گشت پیدا از حکم یزدانی | شام دیجور و صبح نورانی
خرد نکته دان و فهم رسا | دانشش علم مجمع علما
هیچ مضمون بجز این کلام نیست | که خداوند بود و باشد هست
هستی او بذات خود قائم | نه بغیرست بودنش دایم
ازل انجام از بدایت اوست | ابد آغاز از نهایت اوست
صبح هستیش روانه و هست شام | نه بعهدش خلل و نه بد ایام
آبرو بخش گلشن انسان | رنگ و بو بخش عالم امکان
قدرتش جنس عجز را کند پدید | نقد جان داد و مشت خاک خرید
شد سخنگو ز لطف یزدانش | بخطاب خلیفة الرحمانش
قدرتش آب را با آتش آمیخت | باد هم خاک را بدان آمیخت
نه بر آتش ز آب آن اثری | نه ز بادش بخاک او ضرری
اینچنین نقشها که صانع بست | درک در قدرتش نباید دست
بکنون در کشم زبان در کام | بنشینم بخلوت آرام
ساقیا می بده که مخمورم | کز غم جهل خویش رنجورم
لب الفاظ را بشیر شکر | پاک سازم به نعت پیغمبر

نوع دیگر از نکته‌سنجیهای مرغ طبیعت بر شاخ بوستان نعت محمد صلی الله علیه وسلم

بعد حمد و ثنای ایزد پاک / گویم از نعت سید لولاک
خواجه جزو و کل امام رسل / هادی جمله رهروان سبل
پادشاه عرب امیر عجم / سروری انبیا شفیع امم
تاج لولاک زینت سر او / برد ختم نبوت در بر او
قاب قوسین رفعت قدرش / لی مع الله رتبه صدرش
صفت نرگسش نحو ما زاغ / گل رخسار اوست زینت باغ
شام واللیل وصف گیسویش / صبح والشمس آیتی از رویش
بلبل شاخ بار او ادنی / طوطی شهد خای ما اوحی
چاکر اوست جبرئیل امین / بنده‌اش ساکنان عرش برین
فخر عالم پیغمبر مطلق / که کلامش بشیر رحمت حق
امی عالم جمیع علوم / مکی قبله خصوص عموم
منبع جود در بحر کرم / تاج فرق مدینه بیت حرم
معجز اوست آیت قرآن / رایت اوست شوکت ایمان
نام پاکش محمد عربی / بی رد او بود رسول نبی

شام

شام تا صبح از غم امت / نشکستی ز پای در طاعت
نشکستی ز خوان دنیا نان / مگر از سنگ بست گرد میان
گر شکستی ز خوان بالا بود / نعمت معجزش از آن افزود
این سخن از منت بکن باور / گر ز انگشت اوست شق قمر
کیست زین سان بقدر پایهٔ او / مثل شرار بود بسایهٔ او
کف خاک از بهار شرع آدم شد / گلی ایجاد نیز خرم شد
شب مولود آن خجسته خصال / چه شبی همچو صبح روز وصال
چه شبی بحر فیض موجهٔ نور / زیب صبح جمال جبهه حور
شبنمش چون گلاب بر رخ خواب / دل پر از غنچهٔ مهتاب
در برش جامه سیاهی تار / تکمه‌اش از ثوابت سیار
زان سواد است نور چشم جهان / ورنه بود است دیده حیران
تا تماشا کند رخ آن ماه / مه نو کج نشسته بر سر راه
خامه بر کف عطارد استاده / بجهان خط خرمی داده
زهره بسته تار نغمه در آغوش / از نوا آمده بگوش خروش
خسرو روز آفتاب جهان / بر نشسته به تخت خود خندان

تیغ بهرام در نیام نهان / عالم از بیم زخم او بکران
سعد اکبر ز جیب نور آور / شش جهت دور دامن خاور
بر سر چرخ هفتمین کیوان / روز جمعه چو کودکان خندان
در چنین شب که روز بنده اوست / بهر او شر زخم خشم را داده دست
شمع از نور فیض او روشن / همه راحت ز جیب آن دامن
کان مه نو دمید چون خاور / از گریبان مشرق مادر
علم نور در جهان افراشت / ظلمت کفر از زمین برداشت
بهر تعظیم سید مختار / سجده کردند جمله اشجار
طاق کسری فتاد در بر زمین / بت تبخانه ها بدین آیین
از دم شر آتش مغان شد سرد / جای آتش دمید غنچهٔ ورد
زد در آمد بحار رحمت جوش / تا کند تشنگان امت نوش
گشت تبخانه معبد زهاد / جام از دست می کشان افتاد
نور رخساره اش چراغان شد / ظلمت کفر نور ایمان شد
تا هر او وصف او ببر افتاد / ز قلم حرفش چو گهر افتاد
شکر لله که امت اویم / جاهلم هر چه نعت او گویم

از کمالات

از کمالات او چه گوید کس / وصف او را خدای داند بس
کمترم از وجود ذرهٔ خاک / من که مدح خواجهٔ لولاک
به که رو آورم بحضرت او / کف ابرام کرده ام هر سو
نقد دانش ز جود او جویم / اشک از دیده ریزم و گویم
کی ز آیینه ات بود ظاهر / چیزی بود از اول و آخر
بطفیل تو شد جهان موجود / ورنه در عالم وجود که بود
همچو خور تیغ بر زبانم ده / دل جهانی چو آسمانم ده
که بمیدان لوح نامهٔ خویش / بجهانم کمیت خامهٔ خویش
ز آفتاب تو نور احسان یافت / که ز شهرتش بعالم تافت
احمدا امت گنه کارم / گز شفاعت امید ها دارم
مطرب با چنگ زنگ دلگیرم / کز نوای مخالفان سیرم
نغمه سر کن بیاد اهل قبول / لیک از مدح چار یار رسول

در وصف حضرت ابو بکر صدیق رضی الله عنه

منکه در دین یکدل ریم / مدح هر چار یار میگویم
از ابو بکر سر کنم گفتار / با پیمبر که بود یار غار

یار اول امام اهل یقین / صدق او روشنست بالتعیین

زو نمو یافت ریشهٔ ایمان / زان عیان گشت میوهٔ ایقان

صبح صدقش بعدل همدم شد / باغ اسلام سبز و خرم شد

پای تا سر چو صبح لمعهٔ نور / شمع صدقش ز صبح کاذب دور

قد شش از بار بندگی شده خم / کار او سجده بود چون خاتم

واصل حق ز ماسوی مهجور / بقفا توام ز هستی دور

مونس غمگسار پیغمبر / روز غم بود یار پیغمبر

دهن جای مار با کف پا / ساخت محکم چو پنبهٔ مینا

زهر تا گزند از دم مار / بر تن پاک سید مختار

هر معراج را رسول الله / گفت صدقت یا رسول الله

اوست در غار هستی چون خاک / پایهٔ قدر اوست تا افلاک

بود سر خیل زمرهٔ اصحاب / دانه سبحهٔ جمله او در تاب

صفتش را اجمال کنم تقریر / خامه عاجز بود از این تحریر

در وصف حضرت عمر عادل رضی الله عنه

یار دویم امام دین پرور / صاحب عدل جود یعنی عمر

جود او آب داده زمزم را / عدل آن سبز کرده عالم را

هفت کشور از او شده معمور / غم عالم بدل شده بسرور

او به نیروی غیرتش برداشت / علم دین احمدی افراشت

نغمهٔ دین بلند شد از آن / گوش عالم شنید صوت اذان

بود از شاخ عدل پیوندش / کند از بن نهال فرزندش

لطف او کرده باغ دین ریان / قهر او قصر کفر را ویران

شمع ایمان ز نور او روشن / دشت عرفان ز رنگ او گلشن

درج سخاوتست کرم / بعدالت بعالمست علم

همچو خورشید ز آسمان تابید / لمعهٔ نور در جهان تابید

از دم صبح آن مسیح آثار / عالمی خفته بود شد بیدار

از نهیب امیر مرد افگن / سر کفار شد بجیب کفن

لشکر کفر زو بنوده امان / خیل روباه چون ز شیر ژیان

گرچه بودی بگردن کفار / سبحه گردید عقدهٔ زنار

شد کلیسا مساجد اسلام / برهمن شیخ شد بلند مقام

بود اندر سفر و یا بحضر / در غزاهاش همیشه فتح و ظفر

از غضب تیغ بر کفر بستیز / شرک از بیم قهر او بگریز
صفت او که کان عدل سخاست / همچو خورشید ظاهر پیداست

در وصف حضرت عثمان ذی النورین رضی الله عنه

سیومین یار حضرت عثمان / ابن عفان جامع قرآن
شه معموره خلافت بود / در کفش رایت عدالت بود
گل خوشبوی گلستان حیا / سرو آزاد بوستان وفا
سرور خیل مردم دانشور / مردم چشم صاحب منبر
جید هر جا اگر پریشان دید / در قرآن همه برشته کشید
همچو کهسار کان حلم و وقار / همچو اشجار زیب گلشن بهار
دل او پر ز معنی عرفان / ذکر او لفظ آیت قرآن
سر نهاده بر آستانه یار / زان سبب گشته با همه همراز
مرهم درد و داغ دلریشان / همدم محنت جفاکیشان
از گلستان اوست تخم حیا / عقد پیوند اوست شاخ سخا
از حیا بر جهان نظر نگشاد / خود براه خدا قدم بنهاد
گر همیدید غنچه را خندان / بسر انگشت می‌زدی دندان

در کفش نقد جود در همه جا / معدن علم حلم سر تا پا
شمع بزم جهان از او روشن / دل دین پرور آن از او گلشن

در وصف حضرت اسد الله الغالب علی بن ابی طالب رضی الله عنه

یار چهارم دلاور میدان / شیر یزدان علی شه مردان
در دریای سر هست علی / ابن عم محمد است علی
ابن عم نور دیده داماد / که درین پایه پای قرب نهاد
فرقدی ز جبهه اشرف عریان / وز رخش نور احمدی تابان
در رحم بود دم ز توحید زد / ذره در صلب ابن خورشید
بود از جان لافتی سرمست / ذو الفقار شه خدای داده بدست
کرد مفتوح خالق داور / از سر انگشت او در خیبر
زد همیشه از برای جنگ قدم / کرد کفار را به تیغ قلم
این کرامت ببین که در جنگش / نشدی زخمدار تیر تفنگ
در ولایت که گشته برهان / در هر آیت چو مغز قرآن
قربت بین که حیدر کرار / پای بر دوش سید مختار
بنهادی ولی بامر رسول / ورنه کی آمدی بعرض قبول

از علی شد جلی خط ایمان / داد زینت بنامهٔ عرفان
شیر یزدان شه شجاع دلیر / تا فکند صد هزار پنجهٔ شیر
خواجهٔ جمله خاص عام شوی / گر بشاه نجف غلام شوی
ایمنی باشدت در خلا و ملا / دو بستند از نبی آل عبا
سگ شیر خدا شوای انسان / نگزد تا ترا سگ شیطان
ساقیا از شراب نابم ده / همت کردان ترک خوابم ده
تا زدل زهر نکته اسرار / برکشم چون نفس کنم اظهار

[illegible] نظام [illegible] صلوات [illegible] سید المرسلین [illegible] آل اجمعین
[illegible] حضرت [illegible] السلطان [illegible]

بود دور شهنشه دوران / شاه فرغانه خسرو طوران
زیب اورنگ محفل شاهی / در نگینش ز ماه تا ماهی
خسرو مسند جهانبانی / صاحب الحکم تخت سلطانی
شهریار جهان خدیو زمان / هم بنبع جود معدن احسان
مهر نور شریعت غرا / شمع افروز ملت بیضا
ادب آموز خیل بد ادبان / تاج بخش کلاه کج کلهان

تاج

تاج اقبال بر سرش زیبا / خلعت جاه در برش زیبا
داور ملک بخش عالمگیر / نیست در عالمش مثال نظیر
قبله گاه مراد درویشان / کعبهٔ مطلب جفاکیشان
خواه فغفور خواه قیصر جم / بخورد آب جود زین زمزم
در جهان بسکه ابر احسان ریخت / اشک شد حاتم ز غم کان ریخت
ساخت از گنج گوهر انعام / بهره ور جملهٔ خواص عوام
فقر چون کیمیا شدی نایاب / احتیاجش نمود موج سراب
مرد محتاج سفره پیرا شد / جود دسایل از دو بالا شد
دهر گردید از غنا سرشار / جود منسوخ شد کرم بیکار
تیغ حکم از نیام عدل کشید / سر ظلم از بدن جدا گردید
صیت عدلش رسید تا بجهان / گم شد از دهر نام نوشروان
گشت هم ابر رنگ مرهم ریش / آشتی در میان گرگ و میش
شیر روباه گشت هم نخجیر / همچو گیسوی یار با شانه
کبک را باز زیر بال کشید / در دکان آب جنس آتش چید
نه زبیم شرار در خاشاک / نه ز آتش هراس در دل خاک

بسکه شاهان بدین سلطانند
هرچه آن کرد جمله بر آنند

صبح طاعت نمود لمعهٔ نور
نوبت شد تیره شام فسق و فجور

امر معروف در زمانه قبول
گشت بر طبع هرکسان مجبول

کاهل فسق از ازل ایام
همه تایب شدند در ره اسلام

نهی منکر چو آب جاری شد
فاسق اندر مقام خاری شد

سنگ بر دست محتسب بستیز
در بغل شیشهٔ می کشان بگریز

رنگ عاشق گرفت روی حلیم
صیحه گردید های هوی حلیم

دود او آه گرم دود آلود
آب او گشت اشک دیده رود

رفت بیرون ز شیشهٔ شفاف
می او چون نگه ز عینک صاف

دل مینا جهانی روشن
کو فروغ نبوت از روزن

گشت القصه مملکت معمور
تافت زآثار زهد طاعت نور

گر بگویی که نام پادشه چیست
صاحب جود و عدل اهل کیست

شویم اول دهان شیر شکر
پاک سازم بمشک با عنبر

بگلاب شکر دوباره بشویم
بعد از آن نام پاک او گویم

کیست بر تخت سلطنت جمشید
روی عالم گرفته چون خورشید

خان خانان شهنشه دوران
یعنی آن سید عمر بهادر خان

چون رسیده آن هلال دو ساله
چون مه چهارده بحد کمال

نخل قدش هنوز تازه و تر
غنچه نشکفته نه پخته ثمر

که ز لطف عنایت یزدان
گشت سلطان محب صافی ارکان

خضر توفیق راه بر گردید
کز غبار گناه دامن چید

روزگارش عدالت احسان
گاه شغل تلاوت قرآن

شام تا صبح مایهٔ حسنات
بود ذکرش دلایل الخیرات

انچنین وقت باعث مسعود
که بوقت شهان چنین نبود

روز از روزها درین هنگام
جمع بود از خواص و عوام

میر سید قلی عالیجاه
بود همراه آن چنین درگه

متصف عابد نکوکردار
بحر علم حیا کوه وقار

از عقیدت محب درویشان
وز عطوفت پناه دلریشان

شمع افروز مجلس علما
زینت افزای مجمع امرا

شیر مرد یگانه روز مصاف
لیک دور از کلام لاف گزاف

بندهٔ خان خواجهٔ دیگر آن
که ورا نسبتی ست با سلطان

ظل شه اوست شاه ظل الله / که بود هر دم زمانه پناه
کمر جهد بر میان بسته / رشته بنده که بجان بسته
روز تا شب بجد همتش قایم / بدعایش گشاده کف دایم
اینکه گفتم سبب وصفای / بنده بارگاه حضرت خان
گفت امروز زانسر اعرا / روی کرده بهر یک از علما
کیست اینجا بعلم دانش فن / که توانا است در سخن گفتن
قلمش چون شهاب آتش خیز / سخنش چون سحاب گوهر ریز
طبع او معتدل چو نوروز بهار / که خیالش شکفته چون گلزار
دهن فکر او پر از گوهر / از سخن چون زبان قلم زر
ناظم شعر خوان قاعده دان / بنده دودمان حضرت خان
نه ز دنیا بدل تمنایی / نه بفکرش ز مال سودایی
کرده پیدا هنر نکته طلب / مفاخرش طالب بهار طرب
انچنین کس اگر بود موجود / از شمایان مرا است آن مقصود
که کند نظم معنی صلوات / از کتاب دلایل الخیرات
همه کیسه بجیب پیچیدند / گر سخن خاصی پسندیدند

منکه بودم بدین صفت ممتاز / خامه ام عندلیب گلشن راز
گرد از روی خاموشی رفتم / جستم از جای خویشتن گفتم
که ز اقران خویش ممتازم / وی بعلم هنر سرافرازم
گرچه از جنس معنی بحری / لیک در لفظ صاحب هنری
چند باید که روز و شب کوشم / خلعت نظم تا بدو پوشم
بسکه جرمم بود کتاب کتاب / نقطه نیست از بیاض ثواب
حاصل عمر خود تبه کردم / هر نفس بیحد گنه کردم
فرض و واجب ز من نگشت ادا / کار من بود خواب خورد و هوا
بامید یک قاضی الحاجات / عفو سازد ز حرمت صلوات
شکر لله که ز اهل ایمانم / گرچه من فاجرم مسلمانم
چند روز بفکر پیچیدم / خویش را که سخن تهی دیدم
اولا از نظامی نامی / دویم از میر خسرو جامی
التماس همه ز روح همه / کردم و خواستم فتوح همه
بازگشتم بهر طرف ناچار / فرقه اهل دل شدند دوچار
گشته بودند جمله یکجا جمع / که چو یک محفل هزاران شمع

گفتم ای مجمع دل آگاهان — بشما بنده اند خورد و کلان
کاین تمنا مرا بسر افتاد — گوییا آتشی به بر افتاد
از شما یان که مدعا دارم — طلب کوششی دعا دارم
رحم بر حال مدعا کردند — دست در دامن دعا کردند
همه شاباش گوی چو صله جوی — در چنین امر یک دل یک روی
زان جماعت بر دل خسته ام خشنود — در کف مطلبم در مقصود
بس از آن خامه را زبان دادم — طی من فسرده بود جان دادم
هر فقیهی که ساخت تحریرش — فهم کردم نوای تقریرش
هر چه او گفت من همان گفتم — گوهر نظم را چنین سفتم
تا محبی درین زمانه سرا — یاد بازد بدین بهانه مرا
بعبایات رافع الدرجات — بمضامین حرمت صلوات
حضرت مصطفی بروز نشور — از شفاعت مرا کند مسرور
رنج بردم بسعی ریز آوان — بامید قبول حضرت خان
هر کجا صلّی صلوات آید — طلب رحمتست با احمد
بیشتر زین نکرد مشق تکرار — معنی هر که ام در هر بار

که بکر

که بکر را اگرچه تحسین ست — لیک هر جا ملال آیین ست
کرد شرنام با امید نجات — نظم شرح دلایل الخیرات
شرف ناتوان ... دانم — در چنین کار زار حیرانم
یاربم در دل سخن جاده — خامه ام را زبان گویا ده
جد جهدی کنم بحر تا شام — یابد آغاز کار من انجام
بخشش آب حیات یا رحمان — نرسد تا بهار من بخزان
ساقیا جام می بدستم ده — از شراب شعور مستم ده
ره غفلت چنان شود مسدود — که نلغزم بجاده مقصود

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمد لله الذی هدینا للایمان والاسلام
حمد ثابت مر خدای را که رهنمائی کرده است ما را از برای ایمان و اسلام یعنی انقیاد و تسلیم
والصلوة والسلام علی محمد نبیه الذی
صلوة یعنی رحمت و تحیت نازل باد بر محمد نبی خدای تعالی که آن ذات نبی که
استنقذنا به من عبادة الاوثان والاصنام
خلاص کرد اینهمه ما را بسبب او از عبادت اوثان یعنی بتهای که بصورت آدمی ساخته تمام که بصو[illegible] (و بکر سنگ)

وَعَلیٰ اٰلِهٖ وَاَصْحٰبِهٖ النُّجَبَاءِ الْبَرَرَةِ الْکِرَامِ

عاشق صادق جمال رسول — خاص امت محب آل رسول

معدن علم عالم معنی — کامل فرقه اسم یعنی

صاحب نامه جامع صلوات — در کتاب دلائل الخیرات

طلب رحمت خدا کرده — اول از حمد ابتدا کرده

گرچه جاهل گران جانم — معنی حمد را نمیدانم

اول از حرف کاملی جویم — معنی حمد بعد از آن گویم

بهمه حال میکنم تقریر — آنچه کردند عالمان تحریر

حمد ثابت بخالق معبود — انبیا حسن ساجدند بسجود

که عنایت ز لطف رحمت عام — کرده ما را بجانب اسلام

رحمت هم سلام نازل باد — بر محمد و آله الامجاد

امتان از خاص تا بعوام — منع کرد از عبادت اصنام

وز همه بزرگ کنند نیکوکار — هم کرامت نمودند و خوش کردار

بار دیگر با آل اصحابش — باد بر جمله خیل احبابش

صَلَّی اللّٰهُ عَلیٰ سَیِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ

وعلی

وَعَلیٰ اٰلِهٖ وَاَصْحٰبِهٖ وَسَلَّمَ

رحمت خود روان کن ای معبود — بر رسول محمد محمود

یعنی بر پیغمبر نجیب ما — ما همه بنده ایم او مولا

کیست مولا محمد عربی — خاتم جمله رسول نبی

باد رحمت با آل آن سرور — نیز بر روح صحب پیغمبر

بمحمد تحیت بسیار — باد از تو با آل صحب کبار

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّیَّتِهٖ کَمَا صَلَّیْتَ عَلیٰ اٰلِ اِبْرٰهِیْمَ وَبَارِکْ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَّاَزْوَاجِهٖ وَذُرِّیَّتِهٖ کَمَا بَارَکْتَ عَلیٰ اٰلِ اِبْرٰهِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

ای خدای احد ز رحمانی — رحمت خویش دار ارزانی

بمحمد امین ازواجش — هم باولاد و ذریات اتباعش

همچنانکه از عطای عمیم — بر فرستاده با براهیم

برکت بر فرست با احمد — هم بازواج آن سرمد

باز بر ذریه پیغمبر ما — نفس با تنش و ازواج اطهر ما

برکت همچنانکه با براهیم	بر فرستاده ز لطف عمیم
بر بهشتیکه تو ستوده تری	هم بزرگی ز تخت تاج بری

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما
صلیت علی ابرهیم وبارک علی محمد وعلی
آل محمد کما بارکت علی ابرهیم فی
العلمین انک حمید مجید

ای خداوند آشکار و نهان	رحمت بر فرست بی پایان
بر محمد حبیب درگه تو	هم باولاد نور دیدهٔ او
همچو آن رحمتیکه جود رحیم	تو عطا کردهٔ با براهیم
برکت کن روان بغیر شمار	بر رسول محمد مختار
برکت هم بآل پیغمبر	بشمار گیاه و برگ شجر
همچو آن برکتیکه در تقسیم	تو روان کردهٔ با براهیم
قسم ز آن اسهام عالمیان	ساختی ای خدای انسیان
یکصفت از صفات تست حمید	نیز از وصف تست اسم مجید

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما

صلیت علی ابرهیم وبارک علی محمد وعلی
آل محمد کما بارکت علی ابرهیم انک
حمید مجید

یا الهی فرست رحمت عام	بر محمد نبی علیه السلام
همچو آن رحمتیکه ابراهیم	یافت از تو ز جود و لطف عمیم
برکت هم فرست با احمد	ای کریم احد قدیر صمد
برکت بر تمام فرزندش	بر فرستان باز خویشندش
برکت نیز هر قدر بودی	با براهیم لطف فرمودی
بهر هستیکه ای خجسته حمید	از صفتهای تست نام مجید

اللهم صل علی محمد النبی الامی
وعلی آل محمد

یا الهی ز لطف شفقت خویش	بر محمد فرست رحمت خویش
نبی امی مکی مدنی	نفس پاکش همه ز عدنی
هم باولاد پاک آن سرور	یعنی بر نور چشم پیغمبر

اللهم صل علی محمد عبدک ورسولک

صلوة از تو ای خدای صمد — واجب و واحد کریم و صمد
بر محمد که خاص بندهٔ تست — هم رسول خبر بر بندهٔ تست

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابرهیم وعلی آل ابرهیم انک حمید مجید.

یا الهی نور رحمت بخشای — بر محمد در کرم بگشای
نیز با آل آن نجیب صفات — بر فرستان تو تحفهٔ صلوات
همچنانیکه یافت ابراهیم — تحفهٔ رحمتت ز لطف عمیم
هم باولاد او فرستادی — رحمت عام بیکران دادی
بحقیقت تو ای حمید مجید — بی شک و شبهه بیمثال و فرید

اللهم بارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابرهیم وعلی آل ابرهیم انک حمید مجید.

برکت بر فرست یا رحمان — بر محمد رسول انس و جان
نیز ارسال کن باولادش — برکت بر تمام احفادش

چون براهیم دید این احسان — همه آل از تو یا سبحان
تو حمید که نیست جز تو حمید — و آن بزرگیکه نیست جز تو مجید

اللهم وترحم علی محمد وعلی آل محمد کما ترحمت علی ابراهیم وعلی آل ابرهیم انک حمید مجید.

ای کرم بخش ایزد جبار — رحمتی کن باحمد مختار
هم باآل محمد عربی — کز دو کونات بر و صبی
همچنانیکه رحمت کردی — بخلیلت که یافت دم سردی
هم باآلش که رحم فرمودی — که ندیدند ز آتشش دودی
بدستگیرا ای حمید — واجب و واجد مجیب مجید

اللهم وتحنن علی محمد وعلی آل محمد کما تحننت علی ابرهیم وعلی آل ابرهیم انک حمید مجید.

ای خدا بر رسول شفقت کن — بعد ارسال نقد رحمت کن
شفقت و رحمت باولادش — بر روان رسول احفادش

همچو از شفقت که ابراهیم … ویرا بآل خود ز لطف عمیم
بی شک بیکمان ستوده تو که … بزرک عقدها کشوده توی

اللهم وسلم على محمد وعلى آل محمد
كما سلمت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم
انك حميد مجيد

یارب از تو تحیت بسیار … بر محمد برون ز حد شمار
بر فرستان بآل اصحابش … باد رحمت بجمله احبابش
همچنانکه با خلیل آل … کرده بودی تحیتی ارسال
نیست چو تو حمید محمودی … نیست چون تو مجید معبودی

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد
وارحم محمدا وعلى آل محمد وبارك
على محمد وعلى آل محمد كما صليت ورحمت
وباركت على ابراهيم وعلى آل ابراهيم
في العالمين انك حميد مجيد

یا الهی که رحمت عامت … بر فرستان ز جود انعامت

بابو القاسم بآل او … با قد سرو آن جمال نکو
رحم میکن بجمال آن سرور … هم باولاد پاک پیغمبر
برکت هم با محمد مختار … بفرستان بآل صحب کبار
رحمت رحم برکت بسیار … با براهیم کرده ایثار
هر چه هست ز لطف سبحانی … داشتی هم بآل او ارزانی
در میان جمیع عالمیان … ساختی سر فراز خلق جهان
بدرستیکه تو ستوده تری … برتر که ملک لیکت حق تری

اللهم صل على محمد النبي الامي و
ازواجه امهات المؤمنين وذريته
واهل بيته كما صليت على ابراهيم
انك حميد مجيد

بساز یارب صلوة خود ارسال … بر محمد نبی امی آل
هم بازواج او که مادر ماست … هم بذریات او که داور ماست
اهل بیتش که طاهر پاکند … همه محبوب شاه لولاکند
همچنانکه از ترحم بیشتر … بر فرستادی بر خلیل خود شتر

بحقیقت تو واحدی حمید | خالق رازق رئوف مجید

اللهم بارك على محمد وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم انك حميد مجيد

یا الهی تو برکت بسیار | بر محمد و هست آل کبار
برکت همچنانکه ابراهیم | یافت از تو ای کریم رحیم
بر توی واحد حمید مجید | همه موجود گشته از تو پدید

اللهم داحي المدحوات وبارئ المسموكات وجبار القلوب على فطرتها شقيها وسعيدها

ای خداوند قادر بکمال | گشت پید از قدرتت مه و سال
گستراننده زمین زمان | خالق آسمان کون مکان
کارفرمای خلقت دلها | توی حلال جمله مشکلها
خواه بدبخت خواه نیکوکار | از تو یابد منافع اضرار

اجعل شرائف صلواتك ونوامي بركاتك

ورأفة

ورأفة تحننك على محمد عبدك ورسولك

ساز نازل قوی ترین درود | بلکه از ده سپهر و درود
برکات فزون شونده خوشتر | از کرمهای مهربان بیشتر
نیز بخشا شکر کرمهایت | مهربانی روح افزایت
بر محمد که بنده تو هموست | خود فرستاده و را ای دوست

الفاتح لما اغلق والخاتم لما سبق والمعلن الحق بالحق والدامغ لجيشات الاباطيل

كما حمل

اوست هر بسته را گشاینده | مالک خواجه اوست پاینده
اول هر گذشته را آخر | دین اسلام کرده او ظاهر
راستی آنچنان بلند کشید | شد کمان تیر بر نشانه رسید
او شکسته است لشکر بطلان | گر تو بودی ظفر در آن میدان
که همان جیش زود از هم ریخت | همچو نخچیر جمله که بگریخت

فاصطلع بامرك بطاعتك مستوفزا في مرضاتك بغير نكل في قدم ولا وهن في عزم

بس محمد ز جای خود برجست / شد بفرمان تو بطاعت راست

جهد بسیار زنده رضای تو بود / سجده میکرد جبهه سای تو بود

در دو پایش ز قیه درد الم / ز تقعه شد ملالتی بقدم

وَاعِيًا لِوَحْيِكَ حَافِظًا لِعَهْدِكَ مَاضِيًا

عَلَىٰ نَفَاذِ أَمْرِكَ

چون نگهدار بود وحی ترا / همه پیمان امر و نهی ترا

ساختن جاری زلال فرمانت / در رگ هر جو آب عرفانت

حَتّىٰ أَوْرَىٰ قَبَسًا لِقَابِسٍ آلَاءُ اللهِ تَصِلُ

بِأَهْلِهِ أَسْبَابُهُ

تا ز دینش چراغ نور افروخت / از فروغش جمال چهر افروخت

کاهل امید از ریاض جنان / تا بچینند میوه الوان

میرساند بنعمتش رحمان / هر که ره میرود بشعله آن

او سبب گشت در وجود نعم / ره نمود از ز شاخ بار کرم

هُدِيَتِ الْقُلُوبُ بَعْدَ خَوْضَاتِ الْفِتَنِ

وَالْإِثْمِ وَأَبْهَجَ مُوضِحَاتِ الْأَعْلَامِ وَنَائِرَاتِ

الْأَحْكَامِ وَمُنِيرَاتِ الْإِسْلَامِ

بود دلها بقعر چاه فتن / گشت هادی بمرغزار حجن

چیست آنکه فتاده فتنه چاه / هست سودای ظلمت گناه

ساخت ظاهر نشانهای یقین / شاد شد جمله قلوب غمین

زینت افزای بزم احکام است / نور بخش چراغ اسلام است

هُوَ أَمِينُكَ الْمَأْمُونُ وَخَازِنُ عِلْمِكَ الْمَخْزُونِ

وَشَهِيدُكَ يَوْمَ الدِّينِ وَبَعِيثُكَ نِعْمَةً

وَرَسُولُكَ بِالْحَقِّ رَحْمَةً

او امین است گنج علم ترا / دانشش ایمن از غبار خطا

خازن است او بعلم پنهانت / فایض علم کلام فرقانت

شاهد است او بروز حکم قضا / بعثش نزد تو بروز جزا

گر بحکمت ز خاک برخیزد / همه طوفان نعمت انگیزد

گو رسول تو می بود برحق / بهر رحمت پیغمبر مطلق

اَللّٰهُمَّ افْسَحْ لَهُ فِي عَدْلِكَ وَاجْزِهِ مُضْعَفَاتِ

الْخَيْرِ مِنْ فَضْلِكَ مُهَنَّآتٍ لَهُ غَيْرَ مُكَدَّرَاتٍ

مِنْ فَوْزِ ثَوَابِكَ الْمَحْلُولِ وَجَزِيلِ عَطَآئِكَ الْمَعْلُولِ

ای خدایا برای آنحضرت / در بهشت فراغ کن نعمت
ده جزا و زیاده کرد ازهم / خیر او را از روی فضل کرم
آنجزاها ز لطف دارنده / باد از رحمت گوارنده
جام رحمت ز حضرت کافی / باد غیر مکدّر صافی
هست فوز ثواب تو در وی / بخشش جود تست در پی

اللّٰهُمَّ اَعْلِ عَلٰی بِنَاءِ النَّاسِ بِنَآءَهُ وَاَكْرِمْ مَثْوَيَهُ لَدَيْكَ وَنُزُلَهُ وَاَتْمِمْ لَهُ نُورَهُ وَاجْزِهِ مِنِ ابْتِعَاثِكَ لَهُ مَقْبُولَ الشَّهَادَةِ وَمَرْضِيَّ الْمَقَالَةِ ذَا مَنْطِقٍ عَدْلٍ وَخُطَّةٍ فَصْلٍ وَبُرْهَانٍ عَظِيمٍ

منزلش را خدای عالمیان / ساز برتر ز جای آدمیان
جای او را که قرب تست مقام / بزرگش ساز با هزار اکرام
نیز کشتهای وافر از رحمت / خود عطا کن نیز در آنحضرت

نور او را ز رب تمجید کمال / از عطای فروغ نور جمال
اجر آن شهر ده به آنچه کو شنود / موجب عزّ با یه بود دست
ز آنکه باشد شهادتش مقبول / بر صوابیت کلام او معقول
راه است گوید سخن زینش کم / حق باطل جدا کند از هم
بسکه برهان او عظیم بود / دل خصمش از او دو نیم بود

إِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ اٰمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا

گفت حق از روی لطف کرم / لبیک / میفرستد به وملائکه هم
کنون ای اهل فرقان هم / کآوریده باخدا ایمان
هر که مؤمن بود بحرمتانم / از سر صدق از ره اسلام
صلوات تحیت بسیار / بر فرستید با احمد مختار
گوید او احمد امتم دایم / روز تا شب بخدمتت قایم

اللّٰهُمَّ رَبِّي وَسَعْدَيْكَ صَلَوٰتُ اللّٰهِ الْبَرِّ الرَّحِيمِ وَالْمَلٰٓئِكَةِ الْمُقَرَّبِينَ وَالنَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَآءِ وَالصَّالِحِينَ

وَمَا سَبَّحَ لَكَ مِنْ شَيْءٍ يَا رَبَّ الْعٰلَمِيْنَ
عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدِ بْنِ عَبْدِ اللّٰهِ خَاتَمِ
النَّبِيِّيْنَ وَسَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَاِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ
وَرَسُوْلِ رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ الشَّاهِدِ الْبَشِيْرِ الدَّاعِي
اِلَيْكَ بِاِذْنِكَ السِّرَاجِ الْمُنِيْرِ عَلَيْهِ السَّلٰمُ

ای خداوند خالق اسلام　　وی مرا رب عالمیان
هرچه فرموده سعادت ماست　　موجب کوشش ارادت ماست
صلوات از خدای عرش عظیم　　کو نکویی کننده است رحیم
هم ز اقرب ترین خیل ملک　　یعنی از پاکیان اوج فلک
باد بر روح شرازینی رسل　　نیز از رهروان راه سبل
ور شهیدان طاهر خونین　　نیز از صالحان روی زمین
وانچه تسبیح ذکر میگوید　　مر ترا انچه از زمین روید
ای مربی جمله عالمیان　　بر رسان بر رسول انس و جان
یعنی بر سید علی جاه　　که ابوالقاسم ابن عبد الله
خاتم سید رسول نبی است　　نام پاکش محمد عربی است

پیشوا

پیشوای امام متقیان　　هم رسول خدای عالمیان
شاه هست بشیر خوانده　　سوی تو ای خدای پاینده
که بفرمانت ای خدای زمن　　میکند او چراغ دین روشن
صلوات سلام از اله　　بر محمد و آله الامجاد

اللّٰهُمَّ اجْعَلْ صَلَوٰتِكَ وَبَرَكَاتِكَ وَرَحْمَتَكَ
عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ وَاِمَامِ الْمُتَّقِيْنَ وَخَاتَمِ
النَّبِيِّيْنَ مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُوْلِكَ اِمَامِ الْخَيْرِ
وَقَائِدِ الْخَيْرِ وَرَسُوْلِ الرَّحْمَةِ

یا الهی تو تحفه صلوات　　رحمت عام خاصه برکات
سازد رخور دخواجه لولاک　　نقش پاکش ثوابت افلاک
سید المرسلین شفیع امم　　هادی انفس امام حرم
خاتم جمله رسول است نبی　　بنده تو محمد عربی
هم رسول تو آن امام نکو　　میکند جانب نکویی او
رحمت عالمین رسول خدا　　او شفیع همه است روز جزا

اللّٰهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَّحْمُوْدًا يَّغْبِطُهُ فِيْهِ

الاولون والاخرون

یا الهی عطا کن از جود بشر / بر محمد مقام محمود بشر
که بر درنگ فرقه بنشین / نیز اقوام مردمان بسین

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابراهیم انک حمید مجید

صلوات خدای در هر بار / باد بر روح سید مختار
نیز رحمت با آل خیر بشر / نور افزای چشم پیغمبر
همچو آن رحمتیکه رب جلیل / کرد ارسال بار وان خلیل
بدرستیکه او حمید تر است / بزرگیست بر تخت زر است

اللهم بارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم انک حمید مجید

برکت بخش ای خدای احد / با بو القاسم آن بشیر بشر
تجلیات کرم بسنده ی / برکت بی شمار بخشید ی
راست گویم توی حمید مجید / کز تو بید ابو و نهان بدید

اللهم صل علی محمد وعلی آله واصحابه

واولاده

واولاده وازواجه وذریته واهل بیته واصهاره وانصاره واشیاعه ومحبیه وامته وعلینا معهم اجمعین یا ارحم الراحمین

یا الهی باحمد مختار / ساز ارسال رحمت بسیار
هم باولاد و آل اصحاب بشر / نیز بر زوجهای اجاب بشر
هم بذریات اهل بیت آن / هم بانصاریان داماد آن
بر محبان تابعان او / درین اشیا بامتان او
رحمتت بر جمیع ما برسان / ارحم الراحمین یا رحمان

اللهم صل علی محمد عدد من صلی علیه
وصل علی محمد عدد من لم یصل علیه
وصل علی محمد کما امرتنا بالصلوة علیه
وصل علی محمد کما یجب ان یصلی علیه

ای خداوند خالق اکبر / رحمت ارسال کن به پیغمبر
بعددهای هر یک از آنهم / که فرستاده است از دل جان
صلوات درود با احمد / هم باولاد آن بدین سرحد

بشمار کیبکا اینی رحمت — نفرستاد زازره غفلت
خود فرستان با محمد مختار — رحمت خویشتن بقدر غبار
همچنانکه از تو مأموریم — که بدین امر نیک مسروریم
آب رحمت برو بکن جاری — که چنین کار دوست می داری

اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد کما
امرتنا ان نصلی علیه

ای خداوند قادر جبار — رحمت از تو بشید مختار
نیز با آل آن سر سرور — که همه خواص اند ما چاکر
امرت اینست الخدای ودود — که بگویم ما صلوة و درود

اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد کما
هو اهله

رحمت عام ای خدای تعال — بر فرستان تو با محمد آل
مرحمت کن بدانچه شفقت تست — زانکه او مستحق رحمت تست

اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد کما
تحب وترضیه له

رحمت وافر ای کریم احد — بفرستان بآل با احمد
همچنانیکه دوست می داری — که بمحبوب بشیر رضا داری

اللهم یا رب محمد وال محمد صل علی
محمد وال محمد واعط محمد الدرجة
والوسیلة فی الجنة

ای مربی ما احمد آل — رحمت بر وی دست در همه حال
بر محمد آل آن سرور — بعد دهای شاخ برگ شجر
تو عطا کن وسیله رحمت — هم مقام بلند در جنت

اللهم یا رب محمد وال محمد اجز محمدا
صلی الله علیه وسلم ما هو اهله

ای خدای مربی احمد — مشفق آل وی کریم صمد
ده جزا بر محمد انچه نکوست — که سزاوار امر نکو اوست
صلوات تو وتحیت تو — باد بر روح بر روان او

اللهم صل علی محمد وعلی ال محمد وعلی
اهل بیته

صلوات از تو باد بی‌پایان — بر محمد و اهل بیت امین

باز از فضل جود یا جبار — بر فرشتگان بروح آل کبار

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد حتی لا یبقی من الصلوة شیء وارحم محمدا وآل محمد حتی لا یبقی من الرحمة شیء وبارک علی محمد وعلی آل محمد حتی لا یبقی من البرکة شیء وسلم علی محمد وعلی آل محمد

حتی لا یبقی من السلام شیء

بار الها تمام رحمت خویش — بساز درخورد آن شفاعت کش

تا که باقی نماند از رحمت — جز نصیب محمد امت

رحم کن بر محمد مختار — هم بآل صحابه های کبار

تا که باقی نماند از وی هم — جز از رحم نه زیاده کم

برکت کن کرم به پیغمبر — باز بر آل صحب آن هر دو

تا که باقی نماند از برکت — جز به نسل پیغمبر امت

بر محمد تحیت از زانه — دار از فضل لطف بانه

درتحیات

درتحیات ذره مگذار — تا نگردد نصیبهٔ اغیار

اللهم صل علی محمد فی الاولین وصل علی محمد فی الآخرین وصل علی محمد فی النبیین وصل علی محمد فی المرسلین وصل علی محمد

فی الملاء الاعلی الی یوم الدین

از صلوة ای کریم دوست نواز — ساز تا بین اولین ممتاز

تاج رحمت بفرق او بنواز — تا شود خلق آخرین حیران

بر هان بر محمد از شفقت — درمیان پیغمبران رحمت

بفرستان بفخر هر دو سرا — درمیان فرشتگان علی

رحمتت از پیغمبر منصور — نشود قطع تا بروز نشور

اللهم اعط محمدا الوسیلة والفضیلة والشرف

والدرجة الکبیرة

بار الها عطا کن از شفقت — بر محمد وسیلهٔ رحمت

شرفات عظیم در دنیا — درجات بزرگ در عقبی

اللهم انی آمنت بمحمد ولم اره فلا تحرمنی

فی الجنان رؤيته وارزقني صحبته وتوفني
على ملته واسقني من حوضه مشربا
رويا سائغا هنيئا لا نظمأ بعده انك على كل
شيء قدير

یا رب آورده‌ام ز دل و جان / به نبی رسالت بشر ایمان
گرویدم ندیده زنهار ز شر / ناامیدم مکن ز دیدارش
رزق ده در جنان صحبت او / هم بمیرانیم بملت او
سازم از حوض کوثرش سیراب / نشوم تشنه تا بروز حساب
که گوار است آن زلال حیات / تا بدم تشنگی ز بعد ممات
بدرستیکه خود توانای / بر همه چیز نیک دانای

اللهم ابلغ روح محمد مني تحية وسلاما

یا الهی بروح او برسان / از منشر بر رسول انس و جان
از تحیات بیشمار و عدد / تحفه‌های سلام با احمد

اللهم وكما آمنت به ولم اره فلا تحرمني
في الجنان رؤيته

بر رسول توای خدای جهان / گرویدم ندیده روی آن
از جمله بشر مساز محروم / در جنان کرده خاک معدوم

اللهم تقبل شفاعة محمد الكبرى وارفع درجته
العليا وآته سؤله في الآخرة والاولى كما
آتيت ابراهيم وموسى

ای خدا آشکار و نهان / ساز مقبول خود شفاعت آن
درجات محمد کبرا / ساز بالا بجنت اعلا
برسانی تمام مطلب آن / هم بدنیا آخرت یکسان
همچنانکه مطلب دو سرا / با براهیم دادی موسی

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد كما صليت
على ابراهيم وعلى آل ابراهيم وبارك على محمد
وعلى آل محمد كما باركت على ابراهيم انك
حميد مجيد

صلوات از تو با دیا وهاب / بر رسول با آل با اصحاب
بحبیب رحمت از عطا عمیم / خود روان کرده با براهیم

هم بآل خلیل از شفقت | بفرستادی هدیهٔ رحمت
برکت نیز بر محمد آل | ساز از لطف خویشتن بابال
بخلیل و آل او برکت | هدیه کردی چو هدیهٔ رحمت
هم ستاینده ستوده توی | بزرگی موجد بنوده توی

اللهم صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نَبِيِّكَ وَرَسُولِكَ وَاِبْرٰهِيمَ خَلِيلِكَ وَصَفِيِّكَ وَمُوسٰى كَلِيمِكَ وَنَجِيِّكَ وَعِيسٰى رُوحِكَ وَكَلِمَتِكَ وَعَلٰى جَمِيعِ مَلٰٓئِكَتِكَ وَرُسُلِكَ وَاَنْبِيَائِكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ وَاَصْفِيَائِكَ وَخَاصَّتِكَ وَاَوْلِيَائِكَ مِنْ اَهْلِ اَرْضِكَ وَسَمَائِكَ وَصَلَّى اللّٰهُ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ خَلْقِهِ وَرِضَاءَ نَفْسِهِ وَزِنَةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ وَكَمَا هُوَ اَهْلُهُ وَكُلَّمَا ذَكَرَهُ الذَّاكِرُونَ وَغَفَلَ عَنْ ذِكْرِهِ الْغَافِلُونَ وَعَلٰى اٰلِهِ وَاَهْلِ بَيْتِهِ وَعِتْرَتِهِ الطَّاهِرِينَ وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا

یا الهی بآل احمد مختار | صلوات و تحیت بسیار
برکت کن عطا بسید ما | نبی است هم رسول ترا
بخلیل تو آن محب الم | که بود در صفت صفی تو هم
بکلیم نجی تو موسی | نیز بر روح حضرت عیسی
کو بود روح تو و کلم تو | نفسش از دم بهم تو
بجمیع فرشتگان رسول | بفرستادگان اهل قبول
هم به پیغمبران نیکوکار | بوجود خلایق بسیار
هم بخاصان اصفیای تو | هم بعامان اولیای تو
بهمه اهل آسمان زمین | بهمه ساکنان عرش برین
رحمت ارسال کن بسید ما | بر محمد که او بود مولا
بشمار خلایق بسیار | برضای تو ایزد جبار
هم باندازه طاق عرش برین | بسواد کلام تو آمین
دم بدم هر زمان به دو برسان | کاهل رحمت همو بست در دو جهان
تا که از ذکر ذاکران با هیبت | غفلت ذکر غافلون با قیت
رحمت حق باهل بیت آن | باز بر روح اقرب خویش آن

که همه طاهرند و پاکانند / در فراق تو سینه چاکانند
بر فرستان تحیت بسیار / بر همه هر زمان و در هر بار

اللهم صل علی محمد وعلی ازواجه وذریته
وعلی جمیع النبیین والمرسلین والملائکة
والمقربین وجمیع عباد الله الصالحین
عدد ما امطرت السماء منذ بنیتها

یا الهی بصاحب معراج / بخش رحمت بآل و ازواج
باز بر ذریه رسول کریم / همه در بحر جود در یتیم
رحمتت باد بر نبی رسول / خاصه از ملائک مقبول
بر همه بنده گان صالح خویش / بخش از قطره های باران بیش
ز ابتدای بنای هفت افلاک / ز اول خلق تا به ذره خاک

وصل علی محمد عدد ما انبتت الارض
منذ دحوتها وصل علی محمد عدد النجوم
فی السماء فانک احصیتها

صلوات درود با حمد / سبا زاد سال الخیر احد

بشمار

بشمار گیاه های زمین / بقیاس همه مکان مکین
داده خاک را تو آب حیات / ز ابتدای بشر روان زلال صلوة
با محمد رسان بقدر نجوم / هم باندازه جمیع علوم
بدرستیکه خود شماریدی / همه قدر نجوم فهمیدی

وصل علی محمد عدد ما تنفست الارواح
منذ خلقتها

صلوات خدا به پیغمبر / بشمار نهال تخم ثمر
بقیاس نفس کشیدن خلق / ز ابتدای وجود روح روان

وصل علی محمد عدد ما خلقت وما تخلق
وما احاط به علمک واضعف ذلک

یا الهی بنور رحمت رسان / بر محمد رسول انس و جان
بعد های خلقت اول / هم بعدد خلق مستقبل
هر شیئی را که علم تست محیط / ز آسمان تا به زیر ارض بسیط
بلکه دو چند این چنین خیل / هر زمان بر رسول خود برسان

اللهم صل علیهم عدد خلقک ورضاء نفسک

وزنة عرشك ومداد كلماتك ومبلغ
علمك وآياتك

صلوات خدای با صحابش / باو بر آل جمله احبابش
بشمار جمیع مخلوقات / برضای تو قاضی الحاجات
بکرانی طاق عرش عظیم / بمداد کلام رب رحیم
یا الهی بحرمت فراتت / بشمار علوم آیاتت

اللهم صل عليهم صلوة تفوق وتفضل صلوة
المصلين عليهم من الخلق اجمعين
كفضلك على جميع خلقك

یا الهی بدو و دوستدارانش / رحمتت بر جمیع یارانش
رحمتی لیک فوق رحمتها / هم زیاد از شمار طاعتها
بر جمیع صحابهای کرام / هم باولاد او و آل عظام
هم زیاد از جمیع عالمیانش / همچو فضل تو بر همه انسانش

اللهم صل عليهم صلوة دائمة مستمرة
الدوام على مر الليالي والايام متصلة

الدوام

الدوام لا انقضاء لها ولا انصرام عدد كل
وابل وطل

زیر باران رحمت ای وهاب / بر محمد بآل با اصحاب
رحمتی بر دوام بی در پی / در بهار تموز و جدی و دی
بمرور لیالی ایام / بطریق عروج هم بدوام
نبود انقضا درین رحمت / نه ورا انقطاع از رحمت
بشمار تمامی باران / بعددهای شبنم نیسان

اللهم صل على محمد نبيك وابرهيم خليلك
وعلى جميع انبيائك واصفيائك من اهل
ارضك وسمائك عدد خلقك ورضاء
نفسك وزنة عرشك ومداد كلماتك
ومنتهى علمك وزنة جميع مخلوقاتك
صلوة مكررة ابدا عدد ما احصى علمك
ومثل ما احصى علمك واضعف ما احصى علمك

یا الهی بجمله یاران / از کرم ابر رحمتت باران

که محمد نبی تو هست کریم / چون خلیل تو بود ابراهیم
تمامی انبیای کرام / بر همه خلق اصفیای عظام
ز اهل ارض ملائک افلاک / بشمار تمام خلقت خاک
برضای تو ای خدای کریم / هم باندازه طاق عرش عظیم
بسواد کلام ربانی / بنهایات علم سبحانی
بموازین جمله مخلوقات / بمرور سلامت آفات
صلوة مکرر را بده اگر / آنچه دریافت علم تو عدد را
به بهتری هر آنچه محبوبست / نزد علم تو جمله مغلوبست
هم بوزن دو چند ما احصی / که حساب نداشت علم ترا

صَلٰوةً تَزِيدُ وَتَفُوقُ وَتَفْضُلُ صَلٰوةَ الْمُصَلِّينَ عَلَيْهِمْ مِنَ الْخَلْقِ اَجْمَعِينَ كَفَضْلِكَ عَلٰى جَمِيعِ خَلْقِكَ

ثم تدعوا بعد الدعا فانه مرجو الاجابة ان شاء الله تعالى بعد صلوة

صلواتیکه از همه اعلاست / کز یاد از صلوة شاه گدا
بر محمد و آل اصحابش / از خلایق جمیع احبابش
مثل فضلت بجمع عالمیان / بس دعا کرده جمله ایشان

بعد از آن این دعا همی خوانند / دست سوی سما همی خوانند
لیکن دعا بکه فتح باب بود / چشم دارم که مستجاب بود
گر خدا خواهست مستجاب بود / ورنه کی در خور حساب بود
در کتاب دلائل الخیرات / بنوشته که بعد این صلوة
نقل از جازبان چنین است / گر بخوانی بخوان دعا این است

اللهم اجْعَلْنِي مِمَّنْ لَزِمَ مِلَّةَ نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَعَظَّمَ حُرْمَتَهُ وَاَعَزَّ كَلِمَتَهُ وَحَفِظَ عَهْدَهُ وَذِمَّتَهُ وَنَصَرَ حِزْبَهُ وَدَعْوَتَهُ وَكَثَّرَ تَابِعِيهِ وَفِرْقَتَهُ وَوَافَى زُمْرَتَهُ وَلَمْ يُخَالِفْ سَبِيلَهُ وَسُنَّتَهُ

از کرمهای خویش یا رحمان / کم مرا از اهل ایمان گردان
کرده با خویشتن همه جا زم / ملت دین احمدی لازم
صلوات تحیت بسیار / بر محمد و آل صحب کبار
حرمتش را عظیم میدانند / سخنش را عزیز میدارند
حافظ عهد او و ذمت او / ناصری لشکری دعوت او

کرده بسیار طالعان شر را — جمع کرده مردمان شر را
که همه فرقه قبیله اوست — او چراغ همه قبیله اوست
هم خلاف طریق سنت او — نکنند مردمان نکو

اللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ الاِسْتِمْسَاكَ بِسُنَّتِهِ وَ اَعُوذُبِكَ مِنَ الاِنْحِرَافِ عَمَّا جَاءَ بِهِ

یا الهی من الم فرسا — از تو دارم امید استدعا
که نگهدار از سنتش باشم — سالک راه ملتش باشم
نیز از تو پناه می‌جویم — بنده بی روی هست اویم
ز انحراف هر آنچه آمده بود — بر محمد ز تو ایا معبود

اللّٰهُمَّ اِنّي اَسْئَلُكَ مِنْ خَيْرِ مَا سَأَلَكَ مِنْهُ مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَاَعُوذُبِكَ مِنْ شَرِّ مَا اسْتَعَاذَكَ مِنْهُ مُحَمَّدٌ نَبِيُّكَ وَرَسُولُكَ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

یا الهی من از تو آن خواهم — کانچه او خواست من همان خواهم

بهتر آنست هرچه او جوید — خوبتر آن سخن که او گوید
خواهش اوست یکسان مقبول — بهر محمد نبی است رسول
یارب از تو پناه می‌جویم — از شر و زهر آنچه میگویم
خواسته زو پناه از شرور — یعنی زان خیر از تو پیغمبر
کو نبی تو و رسول تو هست — خاصه مجمع قبول تو هست
رحمت حق به نام او بادا — هم تحیت به کام او بادا

اللّٰهُمَّ اعْصِمْنِي مِنْ شَرِّ الْفِتَنِ وَعَافِنِي مِنْ جَمِيعِ الْمِحَنِ وَاَصْلِحْ مِنِّي مَا ظَهَرَ وَمَا بَطَنَ وَنَقِّ قَلْبِي مِنَ الْحِقْدِ وَالْحَسَدِ وَلَا تَجْعَلْ عَلَيَّ تِبَاعَةً لِاَحَدٍ

یا الهی نگاه دار مرا — از شر فتنه های لا احصی
عافیت بخش از جمیع محن — ساز اصلاح کارهای من
از من خواه ظاهر است شعار — یا ز من باطنی آن کار
دلم از کینه حسد کن دور — تا که آنند و شاد از دم مغرور
نکنی تا بعهد ز هر یک از آن — یا رب از چنین بلا برهان

اللّٰهُمَّ اِنِّي اَسْئَلُكَ الْاَخْذَ بِاَحْسَنِ مَا تَعْلَمُ وَالتَّرْكَ لِسَيِّئِ مَا تَعْلَمُ وَاَسْئَلُكَ التَّكَفُّلَ بِالرِّزْقِ وَالزُّهْدَ فِي الْكِفَافِ وَالْمَخْرَجَ بِالْبَيَانِ مِنْ كُلِّ شُبْهَةٍ وَالْفَلْجَ بِالصَّوَابِ فِي كُلِّ حُجَّةٍ وَالْعَدْلَ فِي الْغَضَبِ وَالرِّضَاءِ وَالتَّسْلِيمَ لِمَا يَجْرِي بِهِ الْقَضَاءُ وَالْاِقْتِصَادَ فِي الْفَقْرِ وَالْغِنٰى وَالتَّوَاضُعَ فِي الْقَوْلِ وَالْفِعْلِ وَالصِّدْقَ فِي الْجِدِّ وَالْهَزْلِ

یا الهی من از تو می‌خواهم — جاهل ناتوان گمراهم
که بگیرم ز لطف سبحانی — هر شیئی را که خوب بهتر دانی
نیز ترک بد بگیرم زشتی او — هست معلوم نزد علم تو
از تو خواهم کفالت روزی — طاعت کافی شبان روزی
مخرجی با بیان ز کل گمان — هم نجات از صواب در برهان
مسئلت میکنم ز تو یا رب — عدل انصاف در رضا و غضب
هر چه آن شیئی که رفت قضا — صبر فرو آورم بحسب رضا

حال وسطی میان فقر غنا — ای خداوند خواهشم بخشا
هم تواضع به بخشش در گفتار — ای خداوند نیز در کردار
صدق در قصد هر سخن بخشای — در نصرت بروی من بگشای

اللّٰهُمَّ اِنَّ لِي ذُنُوبًا فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَكَ وَذُنُوبًا فِيمَا بَيْنِي وَبَيْنَ خَلْقِكَ اللّٰهُمَّ مَا كَانَ لَكَ مِنْهَا فَاغْفِرْهُ وَمَا كَانَ مِنْهَا لِخَلْقِكَ فَتَحَمَّلْهُ عَنِّي وَاَغْنِنِي بِفَضْلِكَ اِنَّكَ وَاسِعُ الْمَغْفِرَةِ

ای خداوند خود همی دانی — عالمی بر رموز پنهانی
که مرا هست جرم در هر باب — در میان من و تو یا وهاب
نیز از من گناه ها بیحساب — در میان منست خلق خدا
یا الهی گر از منست ترا — از کرم هر چه مغفرت فرما
وانچه از خلق باشدم متحمل دار (با تحمل) — از من آن بار جرم یا ستار
یا رب از فضل خود غنی گردان — واسع المغفرت توئی رحمان

اللّٰهُمَّ نَوِّرْ بِالْعِلْمِ قَلْبِي وَاسْتَعْمِلْ بِطَاعَتِكَ بَدَنِي وَخَلِّصْ مِنَ الْفِتَنِ سِرِّي وَاشْغَلْ بِالْاِعْتِبَارِ

فِکْرِی وَقِنِی شَرَّ وَسَاوِسِ الشَّیْطٰنِ وَاَجِرْنِی مِنْهُ یَا رَحْمٰنُ حَتّٰی لَا یَکُوْنَ لَهٗ عَلَیَّ سُلْطٰنٌ

نوربخشا بعلم خود یارب	بر دلم کو سیه بود چون شب
بدنم را بطاعت استعمال	ساز از لطف ای مربی حال
باطنم را ز فتنه خالص کن	پاک گردد ز داغهای کهن
ساز مشغول چشم فکرم را	تا شود واله عبرت دنیا
از وساوس دیو آگاهان	از کرم کن خلاص یا رحمان
تا که هرگز نباشد آن شیطان	فی فقیر رعیت او سلطان

الحِزْبُ الثَّانِی فِی یَوْمِ الثُّلَاثَاءِ

اَللّٰهُمَّ اِنِّی اَسْئَلُکَ مِنْ خَیْرِ مَا تَعْلَمُ وَاَعُوْذُ بِکَ مِنْ شَرِّ مَا تَعْلَمُ وَاَسْتَغْفِرُکَ مِنْ کُلِّ مَا تَعْلَمُ اِنَّکَ تَعْلَمُ وَلَا نَعْلَمُ وَاَنْتَ عَلَّامُ الْغُیُوْبِ

از تو خواهم بده ز رحمانی	از نکوی هر آنچه میدانی
نیز با تو پناه می‌جویم	از شر هر چه دانی آنگویم
طلب مغفرت همی سازم	ز آنچه علم تو یافت انبازم

بدرستیکه

بدرستیکه خود همی دانی	ما ندانیم علم ربانی
بس تو ای عالم شهود و غیوب	که تو ستار ما همه معیوب

اللّٰهم اِرْحَمْنِی مِنْ زَمَانِی هٰذَا وَاَحْدَاثِ الْفِتَنِ وَتَطَاوُلِ اَهْلِ الْجُرْاَةِ عَلَیَّ وَاسْتِضْعَافِهِمْ اِیَّایَ

یا الٰهی تو رحم ساز مرا	از زمانیکه باشدم حالا
دیده فتنه‌ها بکشاده	شور عالم بپای استاده
اهل جرئت دراز دستانند	تا فزا آنچه کنند بتوانند
همه ضعف من همی خواهند	ز خشر بیه ادبوی فی رانند

اللّٰهم اِجْعَلْنِی مِنْکَ فِی عِیَاذٍ مَنِیْعٍ وَحِرْزٍ حَصِیْنٍ مِنْ جَمِیْعِ خَلْقِکَ حَتّٰی تُبَلِّغَنِی اَجَلِی مُعَافًی

یا الٰهی مرا ز خود گردان	یعنی اندر مقام قرب رسان
در پناه عظیم جایم ده	بهر حفظم بجای محکم نه
از شر و ز جمیع خلق خویش	از همه مردم جفا اندیش
تا که زین شام تیره ام برهان	بفروغ چراغ عفو رسان

اللّٰهم صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ صَلّٰی عَلَیْهِ

صلوات خدای در هر بار — بر محمد رسول آل کبار
بشمار معلیان جهان — رحمت ارسال باز یا رحمان

وصل علی محمد و علی آل محمد عدد من لم یصل علیه

باز رحمت فرست با احمد — هم بآل وی ای خدای احد
بشمار کسیکه نفرستاد — بر محمد صلوة بی اعداد

وصل علی محمد و علی آل محمد کما تنبغی الصلوة علیه

رحمت دیگر الهی تعالی — باز ارسال با محمد و آل
همچنانکه لایق است بدو — که فرستادی رحمتت با هو

وصل علی محمد و علی آل محمد کما تجب الصلوة علیه

نیز رحمت بآل با احمد — برسان هر دم الهی احد
همچنانکه دوست میداری — رحمتت بر محمد ای باری

وصل علی محمد و علی آل محمد کما امرت ان یصلی علیه

صلوات سلام بر وی آل — از تو باد الهی جل جلال
همچنانکه امر کردی تو — که فرستیم رحمتت با او

وصل علی محمد و علی آل محمد الذی نوره

من نور الانوار واشرق بشعاع سره الاسرار

باز رحمت بروح پیغمبر — هم باولاد آل آن سرور
نور او وصف ذات انوار است — نور بخشنده چراغ انوار است
جمله سر از شعاع سر آن — گشت طالع چو آفتاب جهان

اللهم صل علی محمد و علی آل محمد و علی اهل بیته الابرار اجمعین

صلوات سلام یا باری — بر محمد چو آب گشن جاری
باز بر آل احمد مختار — و علی اهل بیته الابرار
یعنی بر اهل بیت آل عظام — بر جمیع صحابه های کرام

اللهم صل علی محمد و علی آله بحر انوارک ومعدن اسرارک ولسان حجتک و عروس مملکتک وامام حضرتک وختم انبیائک صلوة تدوم بدوامک وتبقی ببقائک صلوة ترضیک وترضیه وترضی

بها عنا یا ارحم الراحمین

ای خداوند رحمتت بدوام بر محمد و بر آل عظام
اوست دریای بحر انوارت معدن علم کان اسرارت
اوست با حجت تو تیغ زبان اوست در ملک تو عروس نهان
اوست در حضرت امام سبل خاتم انبیا ختم رسل
صلواتیکه دائما باشد بدوام تو قائما باشد
ببقای تو باقی بدوام رحمت انچنین سلام مدام
صلواتیکه راضی باشی ازو هم رضا میشود رسول تو
خود رضا میشوی ازین صلوات هم زمایان میدهی حسنات
باشی راضی مدام از مایان ارحم الراحمین یا رحمان

اللّهمّ رَبَّ الحِلِّ وَالحَرامِ وَرَبَّ المَشْعَرِ الحَرامِ وَرَبَّ البَيْتِ الحَرامِ وَرَبَّ الرُّكْنِ وَالمَقامِ أَبْلِغْ لِسَيِّدِنا وَمَوْلانا مُحَمَّدٍ مِنّا السَّلامَ

ای خداوند رب حل حرم وی رب حنوب کعبه مدام
پروردگار رفانه رب رحیم رب رکن مقام ابراهیم
برسان دم بدم بسید ما بنده کانیم ما و او مولا

برمحمد

بر محمد زما درود و سلام هر نفس هر زمان در هر کام
چیست حال آن بروز میقاتست بحرا سکه جای اثباتست
گر بود او درون ز ازمیقات در همه حال در همه اوقات
چار برج بیت کعبه رادانند زان سبب چار رکن میخوانند
شام هم یمانی ای مشتاق الحجر الاسود است رکن عراق

اللّهمّ صَلِّ عَلى سَيِّدِنا وَمَوْلانا مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الأَوَّلِينَ وَالآخِرِينَ

ای خداوند خالق یکتا رحمت ارسال کن بسید ما
نز مولای ماست آنکه ور نام پاکش محمد داور
سید اولین آخر هم منشاء عالم امام حرم

اللّهمّ صَلِّ عَلى سَيِّدِنا وَمَوْلانا مُحَمَّدٍ فِي كُلِّ وَقْتٍ وَحِينٍ

یارب از تو صلوة بلکه کاشت بر محمد سید مولاست
در همه وقت در همه آوان بحر رحمت بسوی او بروان

اللّهمّ صَلِّ عَلى سَيِّدِنا وَمَوْلانا مُحَمَّدٍ

في الملإ الأعلى الى يوم الدين

صلوات خدا به سید ما / باد هر دم بروح آن مولا

که محمد بود رسول خدا / در میان فرشتگان علا

تا بروز نشور ره در پی / از تو باد ای کریم خالق حی

اللهم صل على سيدنا ومولانا محمد حتى ترث الارض ومن عليها وانت خير الوارثين

یا الهی فرست رحمت عام / سوی مولای ما علیه سلام

سید ما محمد محمود / که نبود دیگر بود از موجود

تا بود فیکه ارض میراث / مر ورا ای خدا دبخش غیاث

نه از هرچه بر زمین باشد / خواه تهنیت خواه این باشد

بهتر وارثان توی یارب / احکم حاکمان توی یارب

اللهم صل على محمد النبي الامي وعلى آل محمد كما صليت على ابرهيم انك حميد مجيد وبارك على محمد النبي الامي كما باركت على ابرهيم انك حميد مجيد

رحمت ای خدای بر وصی / بر محمد که امی است نبی

بر فرستادن تا آن سرور / بشمار گیاه برگ شجر

همچنانکه با خلیل خویش / بر فرستاده تو رحمت بیش

بحقیقت توی مجید حمید / خالق آسمان عرش مجید

برکت بر محمد عربی / بفرست بر امی که او هست نبی

همچنانکه ای خدای کریم / برکت داده با براهیم

بدرستی توی حمید مجید / خالق طاق پادشاه فرید

اللهم صل على سيدنا محمد وعلى آل سيدنا محمد عدد ما احاط به علمك وجرى به قلمك وسبقت به مشيتك وصلت عليه ملائكتك صلوة دائمة بدوام ملكك باقية بفضلك واحسانك الى ابد الابد ابدا لا نهاية لابديته ولا فناء لديموميته

صلوات خدا به سید ما / بر محمد و آل سید ما

سید ما محمد مرسل / فخر عالم امام هر دو سرا

بشمار هر آنچه علم تو … که محیط است گرد جانب او
شده جاری بحرف خامهٔ تو … کرده سبقت ارادهٔ نامهٔ تو
مینویسند فرشتگان تو … رحمت عام بیکران تو
بر محمد رسول عالمیان … سرور دین امام ملک جهان
صلواتی که دائما بوده … بدوام تو دائما بوده
هم بنفس وجود ذات تو … بکرمهای امر فرمانت
تا بروز ابد بود ابدی … بنود او را نه انتها نه حدی
ابدیت که دائما قائم … قائمیت که بود نشر قدیم
نه نهایت بقائمیت او … نه فنای بدائمیت او

اللهم صلی علی سیدنا محمد وعلی آل سیدنا محمد عدد ما احاط به علمک واحصاه کتابک وشهدت به ملائکتک وارض عن اصحابه وارحم امته انک حمید مجید

صلوات فرست یا مولا … بر محمد که اوست سیدها
رحمتت هم بآل سیدها … از تو یارب بروحشان بادا

بشمار هر آنچه علم تو یافت … و هست اعداد او کتاب تو یافت
با چنین دعوی رسالت او … گشته شاهد فرشتگان تو
باشد از رضی رحمت اصحاب … رحم کن امتان او در باب
بدر هستی که او ستوده تری … بزرگ ملک نیست اوج هستی

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد وعلی جمیع اصحاب محمد

رحمتی بر فرست یا داور … بر محمد و آل آن سرور
بجمیع صحابهٔ احمد … بخش رحمت ای کریم صمد

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابرهیم وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابرهیم وعلی آل ابرهیم فی العلمین
انک حمید مجید

ای خداوند رحمتی بروان … بر محمد روح آل آن
کردی ارسال ای کریم حکیم … رحمت عام بر روان خلیل
برکت بر فرست یا رحمان … بر محمد بروح آل آن
برکت آنچنان با براهیم … خود روان کرده ز لطف عمیم

اللهم بخشوع القلب عند السجود لك يا سيدي بغير جحود بك يا الله يا جليل فلا شيء يدانيك في غليظ العهود وبكرسيك المكلل بالنور الى عرشك العظيم المجيد وبما كان تحت عرشك حقا قبل ان تخلق السموات وصوت الرعود لك اذ كنت مثلما لم تزل قط الها عرفت بالتوحيد فاجعلني من المحبين المحبوبين المقربين العاشقين لك يا الله
يا الله يا الله يا الله
يا الله يا الله يا الله
يا الله

هم بال خلیل روح رو — داده در میان عالمیان
ای خدای منزه از تحمید — در حقیقت توی حمید مجید

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما احاط به علمك

صلوات خدا بسید ما — و علی احمد و مولانا
بهر آن شی که علم توست محیط — از عرض سما و ارض بسیط

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما احصیه کتابك

رحمتی بر فرست کو اعلاست — بر محمد که سید مولاست
بشمار هر آنچه یا وهاب — که کتاب تو کرده است حساب

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما نفذت به قدرتك

صلوات الخدای بی همتا — باز ارسال سید مولا
یعنی سوی محمد مختار — شافع امتست روز شمار
بشمار هر آنچه زشت نکو — قدرت تو نفوذ کرده بدو

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما خصصته ارادتك

باز رحمت بروح سید ما — بر محمد که اوست مولانا
بقیاس شی که هست او — گشته مخصوص با ارادهٔ تو

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما توجه الیه امرك ونهيك

الخدا رحمتی کرم فرما — بر محمد رسول سید ما
نیز مولای ماست در کونین — شه بطحی او خیر و حرمین
بشمار شی که هست او — روی آورده امر و نهی تو

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما وسعه سمعك

صلوات ای کریم دوست نواز — بر محمد و هست فخر حجاز
او هست مولا و سید ما — امت را شفیع روز جزا
بشمار هر آنچه وا مانده — سمعت او را وسیع کرده

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما احاط به بصرك

رحمت خود ز فضل ربانی — بر محمد بدار ارزانی
خواجهٔ ما و سید مولا — کز جمیع رسل بود اولی
بقیاس هر آنچه از اشیا — بصر تو احاطه کرده ورا

اللهم صل علی سیدنا ومولنا محمد عدد ما ذکره الذاکرون

یارب از لطف خود کرم فرما — رحمت خویشتن بسید ما

يعنى احمد كه امى داناست
بر همه خلق خواجه مولاست
بشمار هر آنچه بد شكّ و ريب
ذكر كردند ذاكران در غيب

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد عدد ما غفل عن ذكره الغافلون

صلوات از تو باد بر مولى
يعنى احمد كه اوست سيدنا
بقياس هر آنكه ساعى گرانسم
اهل غفلت كه غافلند از آن
ذكر آن را نه بر زبان كردند
نام او را نه بر دهان كردند

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد عدد قطر الامطار

يا الهى فرست رحمت را
بر محمّد كه هست سيّد ما
نيز مولاى ماست آن بر و
بعدد هاى قطره هاى مطر

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد عدد اوراق الاشجار

صلواتى به سيّد مولى
بر محمّد امين كرم فرما
بشمار تمام برگ شجر
بحساب قضاى ند نظر

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد عدد دوابّ القفار

يا رب از لطف خود كرم فرما
رحمت خويشتن به سيّد ما
بشمار هر آنچه در دشت است
يعنى جنبنده كه در دشت است

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد عدد دوابّ البحار

رحمت خويش يا اله روان
بر محمّد زمان زمان برسان
ما همه جا كه اوست سيّد ما
ما همه بنده او بود مولى
بشمار دواب هاى بحار
بهوا زين خارهٔ انهار

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد عدد مياه البحار

لطف كن رحمت آنچه اى كريم
بر محمّد ز فضل جود عميم
سيّد ما بود ولى نبى
نيز مولاى ما ز بهر صبى
بقياس تمام آب بحار
بسواد شب فروغ نهار

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد عدد ما اظلم عليه الليل واضاء عليه النهار

صلوات آنچه اى بى همتا
بساز از رسالت سوى سيّد ما
كو بست مولا و ما غلامانش
دست اميد ما بدامانش
بشمار ز هر چه قرب و دور
ظلمت شب رسانده روشن نور

اللهم صلّ على سيّدنا ومولانا محمّد بالغدوّ والاصال

آنچه او نه اسفل و اعلى
بر فرشتگان به سيّد مولى

تحفه رحمت ای کریم رحیم   بر محمد ز روی لطف عمیم

بدم صبحگاه نورانی   بسیاهی شام ظلمانی

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰینَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ الرِّمَالِ

صلوات ای خدای ارض و سما   ساز ابلاغ بسید مولا

بعدد های ریگ دریاها   بقیاس غبار صحراها

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ النِّسَاءِ وَالرِّجَالِ

صلوات الخدا ای عرش عظیم   بر محمد روان ز لطف عمیم

سید ما بهست او مولا   ای ملیک عالم دانا

بشمار همه نسا و رجال   بقیاس همه حرام و حلال

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰینَا مُحَمَّدٍ رِضَاءَ نَفْسِكَ

از ره لطف الخدا ای احد   رحمت بر فرست با احمد

یعنی بر روح سید مولا   که بود در رحمتت بدو اولی

برضای کمال ذات تو   هم باندازه صفات تو

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ مِدَادَ كَلِمَاتِكَ

رحمت بر دوام با احمد   ساز ارسال ای کریم صمد

که محمد بما بود مولی   سید ما بهست از همه اعلی

بسواد کلام تو یا رب   بکرم های عام تو یا رب

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ مِلْءَ سَمٰوٰتِكَ وَاَرْضِكَ

رحمت عام خود بسید ما   ساز ارسال خالق یکتا

بر محمد بهری افلاک   بفضای زمین توده خاک

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ زِنَةَ عَرْشِكَ

صلوات ای خدای عالم ها   ساز ارسال سید ما ها

که محمد بما بود مولی   همواره زین طاق عرش علی

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَخْلُوقَاتِكَ

رحمت ای پادشاه اکبر جلی   بر محمد بهر زمان برسان

سید جمله مرسلان تو   نیز مولای بنده گان تو

بشمار تمام مخلوقات   هم بتعداد جمله موجودات

اللهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا وَمَوْلٰنَا مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ صَلَوٰتِكَ

ای خداوند عالم دانا   بر فرستان بروح سید ما

یعنی مولی محمد محمود   بهترین رحمت ای کریم ودود

اللهم صل علی نبی الرحمة

صلوات الهٰ ای بار دگر | بر نبی کو هست رحمت رحمان

اللهم صل علی شفیع الامة

یا الهٰ و هست رحمت عام | بشفیع امم محمد نام

اللهم صل علی کاشف الغمة

صلوات الهٰ ای ده بجو است | هر کسی را که کاشف غمهاست

اللهم صل علی مجلی الظلمة

الهٰ ببخش بر کسی رحمت | کو هست روشن کننده ظلمت

اللهم صل علی مولی النعمة

یا الهٰ تو تحفه رحمت | برفرستان بصاحب نعمت

اللهم صل علی مولی الرحمة

اللهم صل علی صاحب الحوض المورود

بار از رسال رحمت ای دو | بر نبی کو ولی رحمت اوست

رحمت بر کسی روان باشد | حوض مورود حوض آن باشد

اللهم صل علی صاحب المقام المحمود

صلوات

صلوات الهٰ بصاحب جود | ببخش کو هست منزل محمود

اللهم صل علی صاحب اللواء المعقود

رحمت بر کسی که محمود است | صاحب آن لوای معقود است

اللهم صل علی صاحب المکان المشهود

رحمت حق بر آن کسی بود است | صاحب آن مکان مشهود است

اللهم صل علی الموصوف بالکرم والجود

ببخش رحمت بحر و عالم | کو هست موصوف بجود کرم

اللهم صل علی من هو فی السماء محمود وفی الارض محمد

صلوات از تو الهٰ ای کریم | بر کسی کو هست واجب التعظیم

در فلک اسم و بود محمود | در زمین نام او محمد بود

اللهم صل علی صاحب الشامة

از ره فضل هم به رحمت | ببخش یارب بصاحب شامت

بزرگی

اللهم صل علی صاحب العلامة

هم به رحمت از کرامت عفو | ببخش بر صاحب علامت عفو

اللهم صل علی الموصوف بالکرامة

بزبن بخش رحمتای معبود کو هست موصوف بر کرمت خود

اللهم صل علی المخصوص بالزعامة

یا الهی بحرمت نامت بحر جود زکان انعامت
رحمت او بکام آن باشد کز عامت بنام آن باشد

اللهم صل علی من کان تظله الغمامة

بر شهی بر فرست رحمت عام سایه سازد و را هامای غمام

اللهم صل علی من کان یری من خلفه کما یری من امامه

ای خداوند خود کرم فرمای رحمت خویش بر کسی بخشای
کانچه در پشت او هست دیده ورا پیش در پیش روی هست دیده ورا

اللهم صل علی الشفیع المشفع یوم القیمة

ای خدای کریم بی انباز بر وی ای رحیم دوست نواز
رحمت بر کسی که روز جزا هم شفیع مشفع است بما

اللهم صل علی صاحب الضراعة

یا رب از فضل خود کرم فرما رحمت عام بر پیمبر ما
شب تار است او چراغ منیر صاحب سنت است خیر کثیر

اللهم

اللهم صل علی صاحب الشفاعة

ای کرم بخش خالق یکتا از ره لطف خود عطا فرما
رحمت صاحب شفاعت او است شافع خلق در قیامت او است

اللهم صل علی صاحب الوسیلة

صلوات الخدای بار و را بر کسی صاحب وسیله است آن

اللهم صل علی صاحب الفضیلة

رحمت بر کسی رو نگه روا است صاحب صد هزار فضیلت است

اللهم صل علی صاحب الدرجة الرفیعة

رحمت ساز با کسی از آن درجات رفیع باشد از آن

اللهم صل علی صاحب الهراوة

ابر رحمت بفرق آن بریز صاحب چوب دست باشد نیز

اللهم صل علی صاحب النعلین

صلوات تو بر شه کونین باد بر روح صاحب نعلین

اللهم صل علی صاحب الحجة

الخداوند به رحمت ساز ارسال صاحب حجت

یا الهی قبرش رحمت کن   آنکسی را که سوسمار سخن

کرده در مجلسی که داشت نظام   همه بودند صاحب اعلام

اللهم صَلِّ عَلَی البَشِیرِ النَّذِیرِ و صَلِّ عَلَی السِّرَاجِ المُنِیرِ

رحمت حق بر آن سراج منیر   هم بشارت دهنده هم نذیر

اللهم صَلِّ عَلَی مَنْ شَکَی اِلَیْهِ البَعِیرُ

باد رحمت بروح آن پاکی   که بوی رفت اشتر شاکی

اللهم صَلِّ عَلَی مَنْ تَفَجَّرَ مِنْ بَیْنِ اَصَابِعِهِ المَاءُ النَّمِیرُ

بر دوان کس که گشت روان   آب صاف زمیان انگشتان

اللهم صَلِّ عَلَی الطَّاهِرِ المُطَهَّرِ

رحمتش باد رسول ارزنده   صفتش پاک پاک سازنده

اللهم صَلِّ عَلَی نُورِ الاَنْوَارِ

رحمت حق بخواجه طه   شمع قندیل گنبد خضرا

اللهم صَلِّ عَلَی مَنْ اِنْشَقَّ لَهُ القَمَرُ

صلوات خدا بر آن سرور   کو بسر انگشتان بشد شق القمر

اللهم صَلِّ عَلَی الطَّیِّبِ المُطَیَّبِ

باد بر روح

باد بر روح احمد محمود   آنکه او طیب مطیب بود

اللهم صَلِّ عَلَی الرَّسُولِ المُقَرَّبِ

باد رحمت بروح فخر بشر   که ورا بوده قاب قرب مقر

اللهم صَلِّ عَلَی الفَجْرِ السَّاطِعِ

ای خدای کریم بی مانند   باز رحمت بجان صبح بلند

اللهم صَلِّ عَلَی النَّجْمِ الثَّاقِبِ

بفرست ای پناه گمراهان   رحمتی بر ستاره رخشان

اللهم صَلِّ عَلَی العُرْوَةِ الوُثْقَی

کن نثار او از لطف آنکه   زده چنگی بعروة الوثقی

اللهم صَلِّ عَلَی نَذِیرِ اَهْلِ الاَرْضِ

رحمتی ساز بر محمد امین   که ده بیم خلق اهل زمین

اللهم صَلِّ عَلَی الشَّفِیعِ یَوْمِ العَرْضِ

رحمتت بر کسی کرم فرما   کو بشد شافع روز جزا

اللهم صَلِّ عَلَی السَّاقِی لِلنَّاسِ مِنَ الحَوْضِ

باز رحمت بروح آن سرور   ساقی امت از کوثر

اللهم صل على صاحب لواء الحمد

بخش رحمت بر آنکس کز اله | علم حمد را بود صاحب

اللهم صل على المشمر عن ساعد الجد

بخش رحمت با محمد ای واحد | کاستین بر زده ز با عدجد

اللهم صل على المستعمل في مرضاتك غاية الجهد

رحمت بیکران بر آن عامل | در رضای تو بوده مستعمل

در رهت باخت غایت طاقت | بگشا بار خسر در رحمت

اللهم صل على النبي الخاتم وصل على الرسول الخاتم

باد رحمت بر آن امام سبل | خاتم انبیا و ختم رسل

اللهم صل على المصطفى القائم وصل على رسولك ابي القاسم

رحمت ارسال کن ز لطف اله | با بو القاسم ابن عبد الله

اللهم صل على صاحب الآيات

صلوات از فور رفیع الدرجات | باد بر روح صاحب آیات

اللهم صل على صاحب الدلالات

رحمت بر روان آنکه هست | همه تن صاحب دلالات

المستعجل
یا مستعجل

اللهم

اللهم صل على صاحب الاشارات

اللهم صل على صاحب الكرامات

صلوات بروح آن سرور | برهانی ز غیر خوف خطر

صفتش صاحب اشارات است | صنعتش جمله کرامات است

اللهم صل على صاحب العلامات

رحمت بر روان آن نیکوست | که نکو صاحب علامات اوست

اللهم صل على صاحب البينات

همه رحمت بکام او جویند | صاحب بینات میگویند

اللهم صل على صاحب المعجزات

صلوات خدا بر آن شه راست | ابر بشر تاج معجزات کوست

اللهم صل على صاحب خوارق العادات

باد بر روح سید سادات | او خدیوند خارق عادات

اللهم صل على من سلمت عليه الاحجار

صلوات باز رسول انام | سنگها برزده باو سلام

اللهم صل على من سجدت بين يديه الاشجار

رحمت حق بآنکه نخل کبود — درمیان دو دست او بجود

اللهم صل علی من تفتقت من نوره الانهار

باد رحمت بسید مختار — شده جاری ز نور او انهار

اللهم صل علی من طابت ببرکته الثمار

باد رحمت بروح او بسیار — شده خوشبو ز برکتش اثمار

اللهم صل علی من اخضرت من بقیه وضوئه الاشجار

نیز رحمت بر آنکه چندین بار — گشته ز آب وضوش سبز اشجار

اللهم صل علی من فاضت من نوره جمیع الانوار

رحمت حق از آن مبادا دور — ریخت از نور او جمیع نور

اللهم صل علی من بالصلوة علیه تحط الاوزار

از خدا هزار بار صلوات — باز بر روح صاحب درجات
کو فرستد اگر کسی صلوات — کم شود جرم او ازین حسنات

اللهم صل علی من بالصلوة علیه تنال منازل الابرار

رحمت خویش رب بخشا — که بود او امام هر دو سرا
گر به وی گفت رحمت بسیار — میرسد بر منازل ابرار

اللهم صل علی من بالصلوة علیه یرحم الکبار والصغار

رحمت خویش خالق یزدان — بر فرستد بر آنکسیکه بآن
گفت رحمت کسی که هر یوم — خورد و بزرگ همی بود مرحوم

اللهم صل علی من بالصلوة علیه تنعم فی هذه الدار وفی تلک الدار

رحمت حق بر آن شه نیکو — گلشن جنت است باغ او
رحمت ارسال کرد هر که ورا — متنعم بود بهر دو سرا

اللهم صل علی من بالصلوة علیه تنال رحمة العزیز الغفار

صلوات خدا بر آنکس باد — طاق کسری بپاش سر بنهاد
کو کسی گفت رحمتش یکبار — میرسد او برحمت غفار

اللهم صل علی المنصور المؤید

رحمت ایزدی بر آن منصور — تقویت کرده است حق غفور

اللهم صل علی المختار المتهجد

رحمت ایزدی بر آن مختار — که بود بزرگ نیکو کردار

اللهم صل علی سیدنا ومولینا محمد

صلوات خدا بسید ما — نام پاکش محمد مولا

اللهم صل على من كان اذا مشى في البر الاقفر تعلقت الوحوش باذياله

رحمت دائم بر آن مولا | که رود گر بجانب صحرا
وحشیان هیچ از او نگریزند | بلکه در دامنش بیاویزند

اللهم صل علیه وعلى آله وصحبه وسلم تسلیما والحمد لله رب العلمین

صلوات از تو باد یا وهاب | بر محمد بآل با صحاب
هم سلام تحیت بسیار | باز ارسال جمله یا غفار
حمد ثابت رب عالمیان | کو هست معبود پادشاه جهان

ابتداء ربع الثانی

الحمد لله على حلمه بعد علمه وعلى عفوه بعد قدرته

۲ حمد گویم بحلم علمش | بعد دانائی و فن علمش
باز گویم بعفو رحمت او | عفو او را ز بعد قدرت او

اللهم انی اعوذ بك من الفقر الا الیك

ومن الذل الا لك ومن الخوف الا منك و اعوذ بك ان اقول زورا او اغشى فجورا او اكون بك مغرورا واعوذ بك من شماتة الاعداء وعضال الداء وخیبة الرجاء و زوال النعمة وفجاءة النقمة

یارب از تو پناه می جویم | رحمتی حق که با کسی گویم
غیر تو ای خدای عالمیم | رزق بخشنده بنی آدم
تن وار د شود مرا خاری | که بجویم ز غیر تو یاری
نیز ترسیدن ز غیر تو | خواه شاه است خواه سلطان او
باز با تو پناه میگیرم | که بود کذب گوشه گیرم
یا فرو در روم بفسق و فجور | یا که گردم برحمتت مغرور
هم پناه از شماتت اعدا | باز جویم ز تو خداوندا
نیز از درد مشکلیکه بجز | آید او در دل است یا بدن
نیز نومید نیم ز کام امید | هم ز والات نعمت جاوید
نیز جویم پناه با رحمت | که بیکباره آیدم محنت

اللهم صلّ علی سیّدنا محمّدٍ وسلّم علیه
واجزه عنّا ما هو اهله حبیبک ثلاثا

صلوات تحیت بسیار — از تو باد ابا احمد مختار
نیز از ما جزای خیر بنام — آنچه لایق بود باد و برسان
که حبیب تو اهل آن باشد — اجر نیکو بر آن روان باشد

اللهم صلّ علی سیّدنا ابرهیم وسلّم علیه
واجزه عنّا ما هو اهله خلیلک ثلاثا

صلوات سلام حی قدیم — باد از تو بروح ابراهیم
کو خلیل تو هست سید ما — جد اعلای خواجه طه
هم جزای نیکوتر از ما بنام — برسان ای خدای عالمیان
هرچه از خواهش خلیل تو — که بود لایق خلیل تو

اللهم صلّ علی سیّدنا محمّدٍ وعلی آل سیّدنا
محمّدٍ کما صلّیت ورحمت وبرکت علی ابرهیم
فی العلمین انّک حمیدٌ مجیدٌ عدد خلقک
ورضاء نفسک وزنة عرشک ومداد کلماتک

ای خداوند عالم دانا — رحمت ارسال کن بسید ما
بر محمد و روح آل آن — ما غلام اوست سید مایان
همچنانکه رحمت برکت — رحم کردی تو نیز از شفقت
ای خدای کریم حی قدیم — بر فرستاده با براهیم
ساختی سرفراز بار رحمت — در میان جمیع عالمیان
در حقیقت توی حمید مجید — کز تو موجود وعده هست وعید
بشمار همه صفات تو — برضای کمال ذات تو
بهم وازین عرش رحمانی — بود و کلام ربانی

اللهم صلّ علی سیّدنا محمّدٍ عدد من صلّی علیه

رحمت ارسال کن بروح نبی — سید ما محمد عربی
بشمار کسی که رحمت تو — بر فرستاده هست سوی او

اللهم صلّ علی سیّدنا محمّدٍ عدد من لم یصلّ علیه

باز رحمت بسید مختار — یعنی احمد بخواجه ابرار
بشمار کسیکه نفرستاد — بر محمد صلوة بی اعداد

اللهم صلّ علی سیّدنا محمّدٍ عدد ما صلّی علیه

ایجد ار رحمت کرم فرما — بر محمد که اوست سید ما
بشمار هر آنچه رحمت تو — برو فرستاده است سوی او

اللهم صل علی سیدنا محمد اضعاف ما صلی علیه

باد رحمت بسید مایان — که محمد بود و خدیو زمان
بدو چندان خیرهای جهان — کو فرستاد رحمتی سوی آن

اللهم صل علی سیدنا محمد کما هو اهله

بر محمد صلوة یا رحمان — باز از ربال سید مایان
همچنانکه تاج افسر ما — که اهل رحمت بود و پیغمبر ما

اللهم صل علی سیدنا محمد کما تحب وترضی له

صلوات خدا بان سرور — سید ما هوست در محشر
همچنانکه دوست می دارد — هم رضا می دهد ز غم خوار

الحزب الثالث في يوم الاربعا

اللهم صل علی روح سیدنا محمد فی الارواح وعلی جسده فی الاجساد وعلی قبره فی القبور وعلی آله وصحبه وسلم

رحمت تو بروح سید ما — یعنی احمد بخواجه دو سرا
در میان تمام روح روان — باز رحمت ز ایجد ای جانان
بر تن پاک آن مجسته نهاد — در میان تمامی اجساد
نیز بر روضه مبارک آن — در میان قبور عالمیان
باد رحمت بآل اصحابش — هم تحیت بخیل احبابش

اللهم صل علی سیدنا محمد کلما ذکره الذاکرون

رحمت خویشتن بسید ما — بر محمد رسان خداوندا
تا بوقتیکه در زبان او را — ذکر سازند ذاکران او را

اللهم صل علی سیدنا محمد کلما غفل عن ذکره الغافلون

صلوات خدا بسید ما — بر محمد شفیع روز جزا
تا بوقتیکه در دمی فکرش — غافلان غافلند از ذکرش

اللهم صل علی سیدنا محمد النبی الامی وازواجه امهات المؤمنین وذریته واهل بیته صلوة وسلاما لا یحصی عددهما ولا یقطع مددهما

رحمت تو بخواجهٔ عربی | بر محمد که امی است نبی
هم بازواج او که غمخوارند | مادر مؤمنان لقب دارند
هم بذریات اهل بیت او | بهر بر همه جزای نیکو
صلوات سلام لا تحصی | که ندانندکی شمار ورا
تا ابد یارب از عنایت تو | نشود قطع یاری این دو

اللهم صل علی سیدنا محمد عدد ما احاط به علمک واحصاه کتابک صلوة تکون لک رضاء ولحقه اداء

رحمت از تو بسید ما باد | یعنی بر احمد خجسته نهاد
بشمار هر آنچه علم تو | حلقه کرد دیده گرد نقطهٔ او
وآنچه محصور شد کتاب ترا | خواه از ذات خواه از اسما
صلواتی که مر تراست رضا | در خور شان احمد است ادا

واعطه الوسیلة والفضیلة والدرجة الرفیعة وابعثه اللهم المقام المحمود الذی وعدته واجزه عنا ما هو اهله وعلی جمیع

اخوانه

اخوانه من النبیین والصدیقین والشهداء والصالحین

هم عطا کن برو وسیلت ما | نیز از جوهر فضیلت ما
درجات رفیع بخشایش | در رحمت همیشه بگشایش
زنده کن در مقام محمودش | وعده کردی چنانچه از جودش
هم جزا ده ز ما جزای نکو | که بود آن جزا فراخور او
بجمیع برادران آنش | این جزاها ز ما رسان برش
کز نبی و رسول صدیقانش | ور شهیدانش هم نکوکارانش

اللهم صل علی سیدنا محمد وانزله المنزل المقرب یوم القیمة

یارب از رحمتت کرم فرما | بر محمد که اوست سید ما
نازلش کن بمنزل قربت | خوش دلش کن بخیر از رحمت

اللهم صل علی سیدنا محمد توجه بتاج العز والرضاء والکرامة

صلوات تو بر دوام رواست | بر محمد نبی که سید ماست
سرفرازش بتاج عزت کن | زینتش از رضا کرامت کن

اَللّٰهُمَّ اَعْطِ لِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا سَاَلَكَ
لِنَفْسِهٖ وَاَعْطِ لِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ اَفْضَلَ مَا سَاَلَكَ
لَهٗ اَحَدٌ مِّنْ خَلْقِكَ وَاَعْطِ لِسَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
اَفْضَلَ مَا اَنْتَ مَسْئُوْلٌ لَهٗ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ

یارب از فضل خویش بار عطا — بر محمد که اوست سید ما
افضل هرچه خواست بهر خودش — از کرمهای مهربان کیش
نیز بخشای بپیغمبر ما — افضل هرچه خواست است ترا
هریک از خلق تو که بر آن شد — ای قدیر قدیم خالق حی
نیز بخشا بدو تو چیز نکو — توی مسؤل از برای او
ز نیز زمان تا بصبح روز قیام — هردم هر نفس سحر تا شام

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَّاٰدَمَ وَنُوْحٍ
وَّاِبْرٰهِيْمَ وَمُوْسٰى وَعِيْسٰى وَمَا بَيْنَهُمْ
مِنَ النَّبِيِّيْنَ وَالْمُرْسَلِيْنَ صَلَوٰاتُ اللّٰهِ وَسَلَامُهٗ
عَلَيْهِمْ اَجْمَعِيْنَ

رحمت ار سال کن بسید ما — نیز با سوی آدم بابا

بازبروح

باز بر روح نوح ابراهیم — بخش یارب ز جود لطف عمیم
هم بموسی عیسی مریم — سوی پیغمبران دیگر هم
کز نبین مرسلین زیشان — بوده اند در میانهٔ ایشان
صلوات تحیت یزدان — باد بر روح جمله همشان

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى اَبِيْنَا اٰدَمَ وَاُمِّنَا حَوَّاءَ مَعَ
مَلٰٓئِكَتِكَ وَاَعْطِهِمَا مِنَ الرِّضْوَانِ حَتّٰى
تُرْضِيَهُمَا وَاجْزِهِمَا اَللّٰهُمَّ اَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ
بِهٖ اَبًا وَّاُمًّا عَنْ وَلَدِهِمَا

صلوات بادم اب ما — نیز بر روح ام ما حوا
صلوات ملائک انسان — که بهره و ز روضهٔ رضوان
تا که راضی شدی ز هردوی او — لطف فرما و ده جزای نکو
افضل آنچه ز آن جزا داد — با اب ام ز دو پسر زاد

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا جِبْرِيْلَ وَمِيْكَائِيْلَ
وَاِسْرَافِيْلَ وَعَزْرَائِيْلَ وَحَمَلَةِ الْعَرْشِ
وَعَلَى الْمَلٰٓئِكَةِ وَالْمُقَرَّبِيْنَ وَعَلٰى جَمِيْعِ الْاَنْبِيَاءِ

والمرسلين صلوات الله وسلامه عليهم اجمعين

صلوات الخدای عالمیان / بر فرستان سپید مایان
همه جبرئیل میکائیل / قابض الروح نیز اسرافیل
نیز با حاملان عرش علا / با مقرب ترین ملائکه ها
بجمیع نبی جمله رسل / بهمه هادیان راه سبل
صلوات خدا بهر ساعت / بر همه صد تحیت رحمت

اللهم صل على سيدنا محمد عدد ما علمت وملء ما علمت وزنة ما علمت ومداد كلماتك

یا الهی فرست رحمت را / بر محمد که اوست سید ما
بشمار هر آنچه میدانی / بهر هر آنچه می خوانی
بکران علم سبحانی / بسواد کلام ربانی

اللهم صل على سيدنا محمد صلوة موصولة بالمزيد

رحمت حق نثار سید ما / بر محمد امام هر دو سرا
رحمتی بر زیادة موصول / بر روان محمد محمول

اللهم صل على سيدنا محمد صلوة لا تنقطع ابد الآبد ولا تبيد

صلوات تو خواجهٔ مایان / بر محمد فرست یا رحمان
صلواتی نه انقطاع پذیر / تا بحشر تا اخیر با تغییر
نشود محو هیچ فانی هم / در تضاعف همیشه نه کم

اللهم صل على سيدنا محمد صلوتك التي صليت عليه وسلم على سيدنا محمد سلامك التي سلمت عليه واجزه عنا ما هو اهله

ابر نیسان رحمت باران / بر محمد که خواجهٔ مایان
آنچنان رحمتی که خود ز کرم / بر فرستاده با آن هر دم
هم سلامی ز رب سید ما / یعنی احمد شفیع روز جزا
وان سلامی که هر دمش ارسال / بخشش الخدای جل جلال
هم خراده ز ما خدای نکو / ز آنچه باشد ز ما بیاب او

اللهم صل على سيدنا محمد صلوة ترضيك وترضيه وترضى بها عنا واجزه عنا ما هو اهله

رحمتی بر روان سید ما / یعنی احمد خدیو هر دو سرا
رحمتی کو ز ارضا سازد / کز رضای تو گردن افرازد

نیز راضی شوی تو هم او را / هم رضای شوی بآن از ما
بر محمد بخواده از ما یمن / آن نخوارا که هست لایق آن

اللهم صل على سيدنا محمد بحر انوارك ومعدن اسرارك ولسان حجتك وعروس مملكتك وامام حضرتك وطراز ملكك وخزائن رحمتك وطريق شريعتك

رحمت تو بخواه جمله لمه / یعنی احمد مقرب ادبی
کوهست دریای آب انوار / معدن کان گنج اسرار
اوست با حجت تو تیغ زبان / هم عروس قلم رو امکان
پیشوای همه بحضرت تو / زینت افزای ملک ملت تو
او خزاین بود برحمت تو / جاده عامه شریعت تو

المتلذذ بتوحيدك انسان عين الوجود والسبب في كل موجود عين اعيان خلقك المتقدم من نور ضيائك

متلذذ بود بتوحیدت / هست صهبای جام تمجیدت

مردم

مردم دیده وجود همه / سبب عالمیت بود همه
چشم اعیان جمله مخلوقات / از ملک تا تمام موجودات
بود نورش مقدم از همه نور / کز تجلی ذات کرده ظهور

صلوة تدوم بدوامك وتبقى ببقائك لا منتهى لها دون علمك صلوة ترضيك وترضيه وترضى بها عنا يا رب العالمين

صلواتیکه قایم باشد / بدوام تو دایم باشد
نیز باقیست با بقای تو / نیست حد نه انتها در رو
غیر علم تو ای خدای احد / نیست بیرون دانش تو عدد
رحمتی کو تر از رضا سازد / نیز راضی رسول ما سازد
باز راضی شوی باو از ما / ای مربی خلق در همه جا

نزد

اللهم صل على سيدنا محمد عدد ما في علم الله صلوة دائمة بدوام ملك الله ۵

ای خداوند مخفی و پیدا / رحمت خود بشمرده بسید ما
بشمار هر آنچه موجودات / یعنی در علم حفظ معبود است

صلواتیکه دائمی سید است … بدوام قیام ملک خدا ست

اللهم صل علی سیدنا محمد کما صلیت علی سیدنا ابرهیم وبارک علی سیدنا محمد وعلی ال سیدنا محمد کما برکت علی ال ابرهیم فی العلمین انک حمید مجید

رحمت ایخدا ابر انکه باد … پای جرعت بساق عرش نهاد
بسید ما محمد عربی … که حبیب تو آن ولی نبی
همچو آن رحمتیکه سید ما … ساختی با خلیل خویش عطا
برکت کن کرم بسید ما … بر محمد و آل سید ما
برکت آن جانکه دادی تو … بخلیل خود و بال او
در میان جمیع عالمیان … ایخداوند آشکار و نهان
بحقیقت توی حمید بزرگ … عالم فعل جمله ناچک ترک

عدد خلقک ورضاء نفسک وزنة عرشک ومداد کلماتک وعدد ما ذکرک به خلقک فیما مضی وعدد ما هم ذاکرونک فیما بقی

بشمار تمام مخلوقات … برضا تو قاضی الحاجات
بهوا زین عرش اعظم تو … بسواد کلام محترم تو
بشمار هر آنچه ذکر ترا … کرده باشند تمام خلق خدا
هم بتعداد هر شئی کنند … ذکر گوینده اند در دوران
وقت ماضی زمان مستقبل … ذکر گفته مفصل مجمل

فی کل سنة وشهر وجمعة ویوم ولیلة وساعة من الساعات وشم ونفس وطرفة ولمحة من الابد الی الابد وآباد الدنیا وآباد الاخرة واکثر من ذلک لا ینقطع اوله ولا ینفد اخره

در همه سال ماه هر هفته … ذکر تو بر همه زبان رفته
روز شب ساعت بساعت زمان … در همه بوی دردم طاعات
چشم بوشیدن نظر کردن … ابد الدهر تا آخیر زمن
در زمان دراز از دنیا … هم بوقت طویل از عقبی
ذکر کردیم آنچه زآن افزون … هم ز قید خیال ما بیرون
نشود قطع هیچ اول آن … نشود فانه آخرش بگمان

اللهم صلِّ علی سیدنا محمدٍ علی قدر حبّك فیه

رحمت خود روان کن ای واهب … بروان محمد ای صاحب
که بمقدار حب تو باشد … در تن جان پاک او باشد

اللهم صلِّ علی سیدنا محمدٍ علی قدر عنایتك به

باد رحمت بسید مایان … بر محمد فرست روح آن
هم بقدر عنایتت با وی … ای کریم رحیم خالق حی

اللهم صلِّ علی سیدنا محمدٍ حقّ قدره ومقداره

صلوات خدای بسید پاک … یعنی احمد بخواجهٔ لولاک
لایق رتبهٔ مراتب او … به بزرگی آن مناصب او

اللهم صلِّ علی سیدنا صلوةً تنجینا بها من جمیع الاهوال والآفات وتقضی لنا بها جمیع الحاجات

رحمت خویش را الٰه روان … بر محمد بسید مایان
رحمتی کو نجات مایانست … ز آفت و ز بلای دورانست
خواهش ما برار با صلوات … بستگی های جمله حاجات

وتطهرنا

وتطهرنا بها من جمیع السیّئات وترفعنا بها عندك اعلی الدرجات وتبلّغنا بها اقصی الغایات من جمیع الخیرات فی الحیوة وبعد الممات

پاک سازی ز معصیت ما را … باز بالا بری مرتبت ما را
نزد خود هم بحرمت صلوات … بخشی عالی ترین از درجات
برسانی ز بس رحمت ها … هم بعالی ترین نهایتها
از جمیع نکوی وقت حیات … نیز از فضل خویش وقت ممات

اللهم صلِّ علی سیدنا محمدٍ صلوة الرّضاء وارض عن اصحابه رضاء الرّضاء

صلوات ای خدا اکرم فرما … بر محمد که هست خواجهٔ ما
صلواتی که باوی خوشنود … نیز راضی ز صحب آن محمود
لیک باشد کمال خوشنودی … مر ترا با دای که معبودی

اللهم صلِّ علی سیدنا محمدٍ السابق للخلق نوره ورحمةٌ للعالمین ظهوره

صلوات ای خدای عز و جل … بر فرستان با محمد مرسل

کو بود سابق همه مسبوق … بهتر آی جمله مخلوق
نور او رحمتست عالم را … هم ظهورش بلطف آدم را

عَدَدَ مَنْ مَضٰى مِنْ خَلْقِكَ وَمَنْ بَقِيَ وَمَنْ
سَعِدَ مِنْهُمْ وَمَنْ شَقِيَ

بشمار هر آنچه پیش گذشت … خواه در شهر بود یا در دشت
ز آفریننده کان تو یارب … همه از بنده کان تو یارب
بشمار کسیکه باز مانده است … گر شقی یا سعید آن بنده است

صَلٰوةً تَسْتَغْرِقُ الْعَدَّ وَتُحِيطُ بِالْحَدِّ

رحمتی شامل همه اعداد … کرده باشد احاطه احداد

صَلٰوةً لَا غَايَةَ لَهَا وَلَا مُنْتَهٰى وَلَا انْقِضَاءَ

رحمتی نیست غایتی در وی … نیز حد نهایتی در وی
هم نباشد ورا تمام شدن … نیست ورا گذشتن رفتن

صَلٰوةً دَائِمَةً بِدَوَامِكَ بَاقِيَةً بِبَقَائِكَ اِلٰى يَوْمِ
الدِّينِ وَعَلٰى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا مِثْلَ ذٰلِكَ

رحمت کو همیشه هست مدام … بدوام تو قایم بمقام

تا ابد و ز حباب از شفقت … گم بکن آن صلوة این رحمت
نیز رحمت بآل آن سرور … هم باصحاب پاک منعم بر
بر فرستان تحیت مستور … بشمار هر آنچه شد مذکور

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ الَّذِي مَلَأْتَ
قَلْبَهُ مِنْ جَلَالِكَ وَعَيْنَهُ مِنْ جَمَالِكَ فَاَصْبَحَ
فَرِحًا مَسْرُورًا مُؤَيَّدًا مَنْصُورًا وَعَلٰى اٰلِهِ
وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلٰى ذٰلِكَ

از تو خواهم صلوة کو او کیست … بر محمد که سید مولیست
که بهرش کردی ز برزگ خویش … و ز جمالت دو دیده دل ریش
بس از آن گشت شاد هم مسرور … در یکی شد مظفر و منصور
نیز رحمت بآل اصحابش … هم تحیت بخیل احبابش
حمد ناست بود با نعامت … نیز بر فضل و لطف اکرامت

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا وَمَوْلٰينَا مُحَمَّدٍ
عَدَدَ اَوْرَاقِ الزَّيْتُونِ وَجَمِيعِ الثِّمَارِ

رحمت ارسال کن بسید ما … بر محمد که اوست مولا ما

برگ زیتون هر قدر باشد	صلوات بیشتر باشد
باز مقدار میوه های جهان	بر رسال الخدای عالمیان

اللهم صلّ على سيّدنا ومولينا محمّدٍ عدد ما كان وما يكون وعدد ما أظلم عليه الليل وما أضاء عليه النهار

مستحق صلوات بی‌همتا	سید ما محمد مولی
بشمار هر آنچه بیش بود	نیز مقدار هر چه آید زود
نیز آنچه سیاه کرده ورا	سرمه چشم ظلمت شبها
وآنچه روشن شد از ضیا نهار	در زمستان خواه فصل بهار

اللهم صلّ على سيّدنا ومولينا محمّدٍ وعلى آله وأزواجه وذريّته عدد أنفاس أمّته

رحمت حق بسید ما باد	بر محمد وآل مولا باد
هم بازواج طاهرات او	نیز با این ما بنات او
بشمار دم جمیع امم	که بر آید بوقت شادی غم

اللهم ببركة الصلوة عليه اجعلنا بالصلوة عليه من الفائزين وعلى حوضه

من الواردين الشاربين وبسنّته وطاعته من العاملين ولا تحل بيننا وبينه يوم القيمة يا ربّ العلمين واغفر لنا ولوالدينا ولجميع المسلمين الحمد لله ربّ العلمين

ابتداء الثلث الثاني

اللهم صلّ وسلّم وبارك على سيّدنا محمّدٍ وعلى آل سيّدنا محمّدٍ أكرم خلقك وسراج أفقك وأفضل قائمٍ بحقّك المبعوث بتيسيرك ورفقك صلوةً يتوالى تكرارها وتلوح على الأكوان أنوارها

صلوات تحیت بسیار	برکت هم بسید مختار
بر محمد که اوست سید ما	سبب آفرینش دنیا
کو مکرم ترین خلق خداست	شمع قندیلهای ارض وسماست
بهترین هر آنکه استاده	با داری حقت رضا داده
بذات نیکش فرستادی	هم مدار بدست او دادی
رحمتی با همت تکرارش	روشنی بخش کون انوارش

(Marginal note, left margin:) [illegible] ... مغفرت باز از کرم ما را / نیز ... والدین ما ... [illegible]

اللهم صل وسلم وبرك على سيدنا محمد
وعلى آل سيدنا محمد افضل ممدوح بقولك
واشرف داع للاعتصام بحبلك وخاتم
انبيائك ورسلك صلوة تبلغنا في الدارين
عميم فضلك وكرامة رضوانك ووصلك

صلوات تحیت برکات — بخشم بر سید خجسته صفات
بر محمد و آل سید ما — یعنی آن پادشاه هر دو سرا
بهترین جمع ممدوحان — بکلام تو و بغیر آن
اشرف صاحبان انعام — نیز خواننده سوی اسلام
همه کی تا براه راست روند — جنگ اندر طناب دین بزنند
ختم سازنده رسول نبی است — سرور دین محمد عربست
رحمتی میرساند او با ما — هم زمین دارد و نیز در عقبی
بعمیم هم عنایت تو — نیز با فضل با کرامت تو
هم بوصل تو و رضای تو — توی سلطان ما گدای تو

اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد

وعلى آل سيدنا محمد اكرم الكرماء من عبادك
واشرف المنذرين لطرق رشادك وسراج
اقطارك وبلادك صلوة لا تفنى ولا تبيد تبلغنا بها كرامة المزيد

ای خدای کریم عز و جل — برفرستان باحمد مرسل
صلوات تحیت بسیار — برکت هم فرست غیر شمار
بر محمد و آل سید ما — هم بذریات او و آل عبا
کو کرامی تر و کرامی است — از جمیع عباد نامی است
اشرف زمرهٔ ندا سازان — هادی راه راست مرمایان
هم سراج منیر روی زمین — یعنی شهر تو تا مکان مکین
رحمت بر دوام پر در ده — بنو د قطع یا فنا در وی
برسان جمله را ازان صلوات — بمزید کرم باین طاعات

اللهم صل وسلم وبارك على سيدنا محمد
وعلى آل سيدنا محمد الرفيع مقامه الواجب
تعظيمه واحترامه صلوة لا تنقطع ابدا
ولا تفنى سرمدا ولا تحصر عددا

خداوند قاضی الحاجات — صلوات تحیت برکات
بر محمد بده که سید ماست — او شفیع گناه روز جزاست
رتبهٔ قدر شر از همه اعلی — جای او بود بیک اوادنی
بر همه واجبست تعظیم شر — همه کی احترام تکریم شر
رحمتی لیک با بریده شدن — نیز فانی نگردد و ابدا
نه ورا اول نه آخر هم — ناید اندر شمار بیش و کم

اللّهم صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ
عَلٰی اِبْرٰهِیْمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبْرٰهِیْمَ فِی الْعٰلَمِیْنَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

باز یارب رحمتت اربلی — از ره لطف بر محمد آل
همچنانکه خود فرستادی — رحمتت با خلیل هم ادکر
نیز بر روح آل ابراهیم — نزد خلق ای خدای حی قدیم
در حقیقت توی مجید حمید — خالق آسمان عزیز مجید

وَصَلِّ اللّٰهُمَّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کُلَّمَا
ذَکَرَهُ الذّٰکِرُوْنَ وَغَفَلَ عَنْ ذِکْرِهِ الْغٰفِلُوْنَ

صلوات خدای بر احمد — نیز بر آل آن سر سرمد

هر قدر ذاکران که میگویند — ذکر او راه آن همی پویند
نیز آن غافلان که از ذکر شر — غافلند نفور از فکر شر

اللّهم صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَارْحَمْ مُحَمَّدًا
وَّاٰلَ مُحَمَّدٍ وَّبَارِکْ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَّعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا صَلَّیْتَ وَرَحِمْتَ
وَبَارَکْتَ عَلٰی اِبْرٰهِیْمَ وَعَلٰی اٰلِ اِبْرٰهِیْمَ اِنَّکَ حَمِیْدٌ مَّجِیْدٌ

صلوات ای خدای جل جلال — بر محمد روان کن بر آل
رحم کن بر محمد و آلش — هر دم هر زمان با خوانش
برکت نیز بر محمد آل — بر فرستی ای خدای کمال
همچنانکه رحمت برکت — بخلیل آن کز از شفقت
بر فرستادی ای خدای مجید — توی رب جلیل فرد حمید

اللّهم صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدِ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ
الطَّاهِرِ الْمُطَهَّرِ وَعَلٰی اٰلِهٖ وَسَلِّمْ

ای خدای کریم با همتا — بخش رحمت بروح سید ما
بر محمد که امیست نبی — طاهرست مطهر و عربی
هم تحیت بآل آن سرور — یعنی خویشان پاک پیغمبر

فِي الْمِيعَادِ صَاحِبِ الْمَقَامِ الْمَحْمُودِ وَالْحَوْضِ
الْمَوْرُودِ النَّاهِضِ بِأَعْبَاءِ الرِّسَالَةِ وَالتَّبْلِيغِ
الْأَعَمِّ وَالْمَخْصُوصِ بِشَرَفِ السِّعَايَةِ فِي الصَّلَاحِ الْأَعْظَمِ

افضل آن صلوة وآن تسلیم | بر محمد رسول تست کریم
کوست از بنده کان گزیده حق | عالم امی نخوانده سبق
شافع خلق اوست در محشر | ما همه امت اوست پیغمبر
صاحب جایگاه محمود است | مالک آب حوض مورود است
آن ستاده بزور قوت بیم | بهر دکاری رسالت خوشیم
میرساند بحکم یزدانی | بر همه عام خاص انسانی
کوست مخصوص کوشش بهم | کند اصلاح کارهای عظیم

صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ صَلوٰةً دَائِمَةً مُسْتَمِرَّةً
الدَّوَامِ عَلَى مَرِّ اللَّيَالِي وَالْأَيَّامِ فَهُوَ سَيِّدُ الْأَوَّلِينَ
وَالْآخِرِينَ وَأَفْضَلُ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ
عَلَيْهِ أَفْضَلُ صَلوٰةِ الْمُصَلِّينَ وَأَزْكَى سَلَامِ
الْمُسَلِّمِينَ وَأَطْيَبُ ذِكْرِ الذَّاكِرِينَ وَأَفْضَلُ صَلَوَاتِ اللهِ

صلوات خدای بر احمد | نیز بر آل آن پیمبر بد
رحمتها همیشه یکدورم | بمرور لیالی ایام
سید اولین همو باشد | خواجه آخرین همو باشد
بهترین درود بروی باد | از مصلین ولی بپایه باد
وز تحیات عام پاکترین | بروی از مسلمین روز پسین
اطیب ذکر ذاکران بروی | افضل رحمت خدا از پی

وَأَحْسَنُ صَلَوَاتِ اللهِ وَأَجَلُّ صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَجْمَلُ صَلَوَاتِ اللهِ وَأَكْمَلُ صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَصْبَغُ صَلَوَاتِ اللهِ وَأَتَمُّ صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَظْهَرُ صَلَوَاتِ اللهِ وَأَعْظَمُ صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَزْكَى صَلَوَاتِ اللهِ

بهترین بزرگ رحمتها | اجمل افضل درود خدا
نیز از کامل تمام ترین | صلوات خدای عرش برین
اظهر اعظم درود خدا | نیز روشنترین رحمتها

وَأَطْيَبُ صَلَوَاتِ اللهِ وَأَبْرَكُ صَلَوَاتِ اللهِ

وَأَزْكَى صَلَوَاتِ اللهِ وَأَنْمَى صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَوْفَى صَلَوَاتِ اللهِ وَأَسْنَى صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَعْلَى صَلَوَاتِ اللهِ وَأَكْثَرُ صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَجْمَعُ صَلَوَاتِ اللهِ

هم مبارک‌ترین پاک‌ترین صلوات خدای حرج مبین
هم فزاینده تمام‌ترین هم بلند بلندتر ست چنین
نیز بسیارتر ز رحمت او باز جمع درودهای نکو

وَأَعَمُّ صَلَوَاتِ اللهِ وَأَدْوَمُ صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَبْقَى صَلَوَاتِ اللهِ وَأَعَزُّ صَلَوَاتِ اللهِ
وَأَرْفَعُ صَلَوَاتِ اللهِ وَأَعْظَمُ صَلَوَاتِ اللهِ

هم اعم درودهای خدای ادوم از صلوة پا برجای
نیز باقی‌ترین صلوة درود هم معززترین درود ودود
ارفع رحمت خدای کریم اعظم از درود رب رحیم

عَلَى أَفْضَلِ خَلْقِ اللهِ وَأَحْسَنِ خَلْقِ اللهِ
وَأَجَلِّ خَلْقِ اللهِ وَأَكْرَمِ خَلْقِ اللهِ
وَأَكْبَرِ خَلْقِ اللهِ وَأَجْمَلِ خَلْقِ اللهِ وَأَكْمَلِ
خَلْقِ اللهِ وَأَتَمِّ خَلْقِ اللهِ وَأَعْظَمِ خَلْقِ اللهِ

عِنْدَ اللهِ رَسُولِ اللهِ

با دبر بهترین خلق خدا بگرامی‌تر گرامی ما
جمیل کاملتر السنه اکمل هم اتم خورد کلانه
نیز بزرگ‌ترین خلق خدا نزد محمد امین رسول اله

وَنَبِيِّ اللهِ وَحَبِيبِ اللهِ وَصَفِيِّ اللهِ وَنَجِيِّ اللهِ
وَخَلِيلِ اللهِ وَوَلِيِّ اللهِ وَأَمِينِ اللهِ وَخِيرَةِ اللهِ
مِنْ خَلْقِ اللهِ وَنُخْبَةِ اللهِ مِنْ بَرِيَّةِ اللهِ وَ
صَفْوَةِ اللهِ مِنْ أَنْبِيَاءِ اللهِ وَعُرْوَةِ اللهِ وَعِصْمَةِ اللهِ

وَنِعْمَةِ اللهِ

که حبیب نبی صفی الله و خلیل نجی و ولی الله
آن امین حق گزیده او از تمامی خلق ز سرشت نیکو
وان پسندیده ز آفریده آنک برگزیده است از همه سولاک
دست آویز عصمت الله است های تا فرق نعمت الله است

نعمت الله سید مختار | از جمیع پیغمبر جبار

ومفتاح رحمة الله المختار من رسل الله المنتخب من خلق الله الفائز بالمطلب في المرهب والمرغب المخلص فيما وهب اكرم مبعوث اصدق قائل انجح شافع افضل مشفع

فاتح باب رحمت الله است | از رسل برگزیده درگاه است
انتخاب کتاب خلق مجید | که رسید بر طلب به بیم امید
پاک باشند ور آنچه موهوب است | زانچه نالایق مرغوب است
اکرم هرچه گشته آن مبدا | اصدق جمله سخن گویا
وان مظفرترین هر شافع | بهترین مشفع رافع

الامين فيما استودع الصادق فيما بلغ الصادع بامر ربه المضطلع بما حمل اقرب رسل الله الى الله وسيلة واعظمهم عند الله منزلة وفضيلة واكرم انبياء الله الكرام الصفوة على الله واحبهم الى الله

واقربهم زلفى لدى الله

وان امین همه امانتها | راست گوییست او بحجتها
که رساند بامر رب خویشم | رمز او را بامت دلریشم
بار بردار حمل و کشش خویش | از نبوت هرانچه از کم و بیش
اقرب هر پیغمبر معجزه خیز | نزد رحمان ز روی رتبت او نیز
اعظم جمله پیغمبرهاست | نزد معبود خویشتن و دوست
اکرم جمله انبیاء کرام | از فروتنی بزرگی تمام
او رسول است برگزیده حق | خاص درگه پیغمبر مطلق
اوست احب ترین و اقرب | نزد یزدان ز جمله پیغمبر
از ره قرب تخم نزد خدا | قاب قوسین جای بوده ورا

واكرم الخلق على الله واحظاهم وارضاهم لدى الله واعلى الناس قدرا واعظمهم محلا واكملهم محاسنا وفضلا وافضل الانبياء درجة واكملهم شريعة

اکرم خلق اقربانش | نزد پروردگار عالمیان

برگزیده است نیز نزد خدا — از همه خیر آدمی اعلا
پایه قدر او بلند بود — رتبه اشرف از چون چند بود
اعظم از روی قدر در گفتار — اکمل از روی فضل در کردار
افضل انبیا است در درجات — اکمل از روی شرع در حسنات

وَأَشْرَفِ الْأَنْبِيَاءِ نِصَابًا وَأَبْيَنِهِمْ بَيَانًا
وَخِطَابًا وَأَفْضَلِهِمْ مَوْلِدًا وَمُهَاجَرًا وَعِتْرَةً وَأَصْحَابًا

ور نسب او است اشرف انسان — نیز روشن از آن ضیا کیهان
افضل جمله کیست احسن هم — بود از بس تولدش حرم
منزل هجرتش مدینه بود — هیچ در خویش کم نبود
نیز از روی رتبه عزت — از ره صحب آل در رحمت

وَأَكْرَمِ النَّاسِ أُرُومَةً وَأَشْرَفِهِمْ جُرْثُومَةً
وَخَيْرِهِمْ نَفْسًا وَأَطْهَرِهِمْ قَلْبًا وَأَصْدَقِهِمْ
قَوْلًا وَأَزْكَاهُمْ فِعْلًا وَأَثْبَتِهِمْ أَصْلًا وَأَوْفَاهُمْ
عَهْدًا وَأَمْكَنِهِمْ مَجْدًا وَأَكْرَمِهِمْ طَبْعًا وَ
أَحْسَنِهِمْ صُنْعًا وَأَطْيَبِهِمْ فَرْعًا وَأَكْثَرِهِمْ طَاعَةً

در نجابت مکرم انسان — در جماعت همه اشرف ایشان
بهترین همه ز روی ذات — اطهر جمله کی ز قلب صفات
اصدق جمله از ره گفتار — پاک تر از همه است در کردار
از همه استوار تر نسب — هم وفادار تر بعهد حسب
از بزرگی تمکن ایجاد است — اکرم از روی طبع آزاد است
خوبتر از همه است در اولاد — اکثر از روی طاعت و ارشاد
نیز بسیار تر ز روی قبول — بود حاصل شدش مقام وصول

وَسَمْعًا وَأَعْلَاهُمْ مَقَامًا وَأَحْلَاهُمْ كَلَامًا
وَأَزْكَاهُمْ سَلَامًا وَأَجَلِّهِمْ قَدْرًا وَأَعْظَمِهِمْ
فَخْرًا وَأَسْنَاهُمْ فَخْرًا وَأَرْفَعِهِمْ فِي الْمَلَإِ الْأَعْلَى
ذِكْرًا وَأَوْفَاهُمْ عَهْدًا وَأَصْدَقِهِمْ وَعْدًا
وَأَكْثَرِهِمْ شُكْرًا وَأَعْلَاهُمْ أَمْرًا وَأَجْمَلِهِمْ صَبْرًا

از ره مرتبت بود متعال — نیز شیرین تر است از ره قال
پاک تر از همه ز روی سلام — بزرگ از روی قدر و فضل تمام
اعظم جمله آن بلند اساس — از ره فخر باز از همه ناس

ارفع جمله ملائکه ها — ازره ذکر عهد مهر و وفا
ازره وعده اصدق انسان — ازره شکر اکثر ایشان
ازره امر از همه اعلا است — ازره صبر اجمل زعنایت

وَاَحْسَنِهِمْ خَيْرًا وَاَقْرَبِهِمْ يُسْرًا وَاَبْعَدِهِمْ مَكَانًا وَاَعْظَمِهِمْ شَانًا وَاَثْبَتِهِمْ بُرْهَانًا وَ اَرْجَحِهِمْ مِيْزَانًا وَاَوْطَئِهِمْ اِيمَانًا وَاَوْضَحِهِمْ بَيَانًا وَاَفْصَحِهِمْ لِسَانًا وَاَظْهَرِهِمْ سُلْطَانًا

از همه دورتر بود ز مکان — احسن از روی خیر و حسان
اقرب جمله که با آسانی — بر در بارگاه سبحانی
اعظم جمله که ز روی شان — اثبت جمله ازره برهانی
از همه راجح است در میزان — اول جمله است در ایمان
اوضح جمله که ز روی بیان — افصح جمله که ز روی لسان
از رسالت چو آفتاب اظهر — از همه ذات پاک آن سرور

اَلْحِزْبُ الرَّابِعُ فِي يَوْمِ الْخَمِيسِ

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ

النبي

اَلنَّبِيِّ الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ

صلوات الخدای جل جلال — باد ارسال بر محمد آل
او رسول تو است بنده تو — سرور خلق سرفکنده تو
هم نبی بود راه رست نسق — امی عالم نخوانده سبق

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ صَلٰوةً تَكُونُ لَكَ رِضَاءً وَلَهُ جَزَاءً وَلِحَقِّهِ اَدَاءً وَاَعْطِهِ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ وَاجْزِهِ عَنَّا مَا هُوَ اَهْلُهُ وَاجْزِهِ عَنَّا اَفْضَلَ مَا جَزَيْتَ نَبِيًّا عَنْ قَوْمِهِ وَرَسُولًا عَنْ اُمَّتِهِ وَصَلِّ عَلٰى جَمِيعِ اِخْوَانِهِ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصّٰلِحِينَ

يَا اَرْحَمَ الرّٰحِمِينَ سَبْعًا

ای خداوند رحمتی برسان — بر محمد و روح آل آن
رحمتی مر ترا رضا باشد — هم بافعال او جزا باشد
نیز باشد ادای حق با او — کو بود مستحق رحمت تو
هم عطا کن به او وسیلتها — از کرمهای خود فضیلتها

جای ده در مقام محمودش … وعده کردی چنانکه از جودش

نیز از ما با وجزا برسانش … آن جزا را که اوست لایق آن

باز از ما جزا ابده بروی … بهتر بین از کرمیت یا حی

آن جزا را که داده جمله … بهترین را ز قوم پیوندش

نیز با هر رسول بخشیدی … آنچه از امتش پسندیدی

نیز رحمت نما با خوانش … از نبیین صالحین دانش

ای خداوند آشکار نهان … ارحم الراحمین یا رحمان

اللّٰهُمَّ اجْعَلْ فَضَائِلَ صَلَوَاتِكَ وَشَرَائِفَ زَكَوَاتِكَ وَنَوَامِيَ بَرَكَاتِكَ وَعَوَاطِفَ رَأْفَتِكَ وَرَحْمَتِكَ وَتَحِيَّتِكَ وَفَضَائِلَ آلَائِكَ عَلَى مُحَمَّدٍ سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ وَرَسُولِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ قَائِدِ الْخَيْرِ وَفَاتِحِ الْبِرِّ وَنَبِيِّ الرَّحْمَةِ وَسَيِّدِ الْأُمَّةِ

یا الهی فضائل رحمت … نیز کردان شرائف زحمت

هم نموهای برکت خود را … دادنی بس شفقت خود را

نیز از رحمت تحیت خویشم … همه فضل نوال نعمت خویشم

بر محمد روا که خواجه ماست … نیز بر مرسلین رسول خداست

یعنی پروردگار عالمیان … خالق آسمان کون مکان

قائد خیرهاست آن سرور … فاتح نیکویست پیغمبر

نبی رحمتست سید ما … شافع امتست روز جزا

اللّٰهُمَّ ابْعَثْهُ مَقَامًا مَحْمُودًا تُزْلِفُ بِهِ قُرْبَهُ وَتُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ يَغْبِطُهُ بِهِ الْأَوَّلُونَ وَالْآخِرُونَ

یارب از فضل خود برانگیزان … روز حشر آن رسول انس و جان

از زمین مقام محمودش … که بود آن مقام مقصودش

تا بدان جای که حبیب شود … منزل قرب او قریب شود

نیز روشن شود دو دیده او … از فیوضات آن مقام نکو

تا برند آرزو بدان درجات … اول آخرین مخلوقات

اللّٰهُمَّ أَعْطِهِ الْفَضْلَ وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّرَفَ وَالْوَسِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَالْمَنْزِلَةَ الشَّامِخَةَ

بخش یارب با حمد مختار … فضل وافر فضیلت بسیار

شرف بعد و وسیلت هم … درجات رفیع ده ز کرم

منزلش نیز همچو کوه بلند | بخش یا رب بآن سعادتمند

اللهم اعط محمد الوسیلة وبلغه مأموله
واجعله اول شافع واول مشفع

باز بخشای یا رب از شفقت | بر محمد وسیله رحمت
آنچه مسئول او بود برسانش | اول خیل شافعان گردانش
نیز مقبول کن شفاعت او | از کرم بین طاعت او

اللهم عظم برهانه وثقل میزانه وابلج حجته
وارفع فی اهل علیین درجته وفی اعلی المقربین منزلته

باز یا رب عظیم برهانش | تو گران ساز نیز میزانش
باز روشن چراغ حجت او | نور بخشا بشمع ملت او
درجاتش بلند تر گردان | نزد اهل بهشت یا رحمان
منزلش در مقام اعلا کن | از قریبان خویش والا کن

اللهم احینا علی سنته وتوفنا علی ملته
واجعلنا من اهل شفاعته واحشرنا فی
زمرته واوردنا حوضه واسقنا من کأسه

غیر

غیر خزایا ولا نادمین ولا شاکین ولا مبدلین
ولا مغیرین ولا فاتنین ولا مفتونین آمین یا رب العالمین

ای خداوند عرش ارض و سما | از ره فضل خویشتن ما را
زنده گردان براه سنت او | هم بمیران بدین ملت او
باز از اهل شفاعت احمد | نیز ما را ای کریم صمد
باز ما را بزمره اش محشور | وارد حوض او کن مغفور
باز سیراب کن ز جام آن | لیک ما را مکن ز رسوایان
نه بما یاد رسد پشیمانی | نه شکایت کنیم پنهانی
نه ز اهل مبدلین باشیم | نه ز خیل مغیرین باشیم
هم نباشیم فتنه سازنده | نیز مفتون فتنه آرنده
استجب ای مربی انسان | یعنی این بود که دعا عالمیان
لفظ آمین بود چهار حرف | این بود در کتابها معروف
که بلوح جبین چهار ملک | هست مکتوب بر کتاب فلک
هر که گوید همین بوقت دعا | کف خود را گشاده سوی سما
سر خود را بزیر عرش نهند | که نگه کنار عرش دهند

ابن ندا آید از خدای مجید | بسر خود از جای بردارید
ملکان سر ز سجده میگویند | مطلب خویشتن چنین جویند
نوزدهم نسیم صبح قبول | برنخیزیم ما ز خاک خمول
بس ازین گفتگو درازی آن | بحر الطاف حق کند طوفان
گوید ای ساکنان عرش برین | کانچه ما نیک گفت او امین
من قبول دعای او کردم | سوی مقصد صلای او کردم
ماهی مطلبش بشست آمد | دُرِّ مقصد در ابدستا آمد

اللّهم صَلِّ عَلیٰ مُحَمَّدٍ وَعَلیٰ آلِ مُحَمَّدٍ وَاعطِهِ الوَسِیلَةَ وَالفَضِیلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِیعَةَ وَابعَثهُ المَقامَ المَحمُودَ الَّذِی وَعَدتَّهُ مَعَ اِخوانِهِ مِنَ النَّبِیِّین

از ره لطف ایزد متعال | رحمتی بخش بر محمد و آل
هم عطا کن برو وسیلتها | نیز از بهر فضیلتها
درجات رفیع بخشایش | در رحمت بروی بگشایش
در مقام شفاعتش انگیز | گوی یا رب حبیب من برخیز
وعده کردی از آن رحمانش | مع اولاد و آل اخوانش

بکست

کیست اخوان ز انبیاء رسل | هادی جمله رهروان سبل

صَلَّی اللهُ عَلیٰ مُحَمَّدٍ نَبِیِّ الرَّحمَةِ وَسَیِّدِ الاُمَّةِ وَعَلیٰ اَبِینا آدَمَ وَاُمِّنا حَوّاءَ وَمَن وَلَدَ مِنَ النَّبِیِّینَ وَالصِّدِّیقِینَ وَالشُّهَداءِ وَالصّالِحِینَ وَصَلِّ عَلیٰ مَلائِکَتِکَ اَجمَعِینَ مِن اَهلِ السَّمٰواتِ وَالاَرَضِینَ وَعَلَینا مَعَهُم یا اَرحَمَ الرّاحِمِینَ

رحمت بیکران حق نکوست | بر نبی که عین رحمت اوست
سید امت مشفق هم | روز درمانده کیست همدم غم
نیز رحمت بباب ما آدم | بحوا کوست مادر ما هم
وآن کسانیکه زاد و مولودند | از نبیین راستان بودند
از شهیدان و ز نکوکاران | نی ز کفار خیل جباران
رحمتت باد بر ملائک تو | خاصه بر امنان عامه او
بر همه اهل آسمان زمین | بعد از ساکنان عرش برین
نیز با ما بهمره ایشان | ارحم الراحمین یا رحمان

اللّهم اغفِر لِی ذُنُوبِی وَلِوالِدَیَّ وَارحَمهُما

كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْأَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْأَمْوَاتِ وَتَابِعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ بِالْخَيْرَاتِ رَبِّ اغْفِرْ وَارْحَمْ وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

ای اله من خدای من / مغفرت کن گناه های من
مغفرت بنما ام اب مرا / باز از لطف و رحمت فرما
همچنانکه تربیت کردند / رنج در خورد سالیم بردند
هم جمیع برادران مرا / از ذکور و خواه از انثی
باز بر مسلمین از مردان / نیز بر مسلمات یا رحمان
زنده کانند جمع از ایشان / یا که مردند آن وفا کیشان
وصل کن بین ما و ایشان هم / که بخوبی نیکوئی بر ایشان
مغفرت ساز ای رب ما / لطف بنما و رحمت فرما
اینکه تو ای خدای عالمیان / بهترین ترحم ایجاد ان
نیست ما را ز معصیت گشتن / نیست قوت بطاعت ایستادن
مگر آن با خدای رو آریم / کو کریم است عالی است عظیم

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ نُورِ الْأَنْوَارِ وَسِرِّ الْأَسْرَارِ وَسَيِّدِ الْأَبْرَارِ وَزَيْنِ الْمُرْسَلِينَ الْأَخْيَارِ وَأَكْرَمِ مَنْ أَظْلَمَ عَلَيْهِ اللَّيْلُ وَأَشْرَقَ عَلَيْهِ النَّهَارُ عَدَدَ مَا أَنْزَلَ مِنْ أَوَّلِ الدُّنْيَا إِلَى آخِرِهَا مِنْ قَطْرِ الْأَمْطَارِ

یا الهی فرست رحمت را / بر محمد که اوست سید ما
ظاهرش روشن انور است / باطنش نیز سر اسرار است
سید خواجه نکوکاران / زیب پیغمبران اخیاران
او کرامی ترکسی بوده / شب بخشش سیاه بنموده
روز را ایم بدو شده روشن / چون فروغ ضیای شمع لگن
بشمار هر آنچه آمده ها / ز اول دهر آخر دنیا
از جمیع ترشح امطار / قطره های بزرگ یا که صغار

وَعَدَدَ مَا نَبَتَ مِنْ أَوَّلِ الدُّنْيَا إِلَى آخِرِهَا مِنَ النَّبَاتِ وَالْأَشْجَارِ صَلَوٰةً دَائِمَةً بِدَوَامِ مُلْكِ اللهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

بشمار هر آنچه روییده / چشم خلقش ندیده یا دیده

اول آخرین زهیج ثمر — از گیاهای شاخ برگ شجر
رحمت دایمی نامعدود — بدوام شاهی معبود
واحدست او و از شرکت دور — قاهرست او با همه مقهور

اللّٰهمّ صَلِّ علی سیّدِنا محمّدٍ صلوةً تُکرِمُ بها مثویٰه وتُشرِّفُ بها عقباه وتُبلِّغُ بها یومَ القیمةِ مُناه ورِضاه هذهِ الصّلوةُ تعظیماً لحقّکَ یا محمّدُ ثلاثاً

ساز ارسال رحمت الوان سبب — بر محمد بجاب او صاحب
صلواتیکه میکنی اکرام — بهمان جای او علیه السلام
با شرف میکنی بآن رحمت — عقبیش را ز لطف در جنت
میرساند بدین بروز جزا — با همه آرزو و جمله رضا
احمد این صلوة تکریم است — از برای حق تو تعظیم است

اللّٰهمّ صَلِّ علی سیّدِنا محمّدٍ حاءِ الرّحمةِ ومیمِ المُلکِ ودالِ الدّوامِ السّیّدِ الکاملِ الفاتحِ الخاتمِ عددَ ما فی علمِکَ کائنٌ

اَوْ

اَوْ قد کانَ کُلّما ذکرکَ وذکرهُ الذّاکرونَ وکُلّما غفلَ عن ذکرکَ وذکرهِ الغافلونَ صلوةً دائمةً بدوامکَ باقیةً ببقائکَ لا منتهیٰ لها دونَ علمکَ انّکَ علی کلِّ شیءٍ قدیرٌ ثلاثاً

صلوات احد ای بی همتا — برو رسانی بروح سید ما
بر محمد که جای رحمت اوست — میم ملک یعنی پادشاهی دوام
نیز دال اسم اوست دال دوام — هر سه وصف حق است در این نام
سید کامل است عین کمال — خاتم فاتح همه اشکال
بشمار وجود نفع و ضرر — کانچه در علم تست ثابت اگر
یا بتحقیق بود آن شیء را — یعنی علمت محیط شد ویرا
کلمائیکه ذاکران هر جا — ذکر سازند هم ترا و ورا
اهل غفلت که غافلند دوام — هم ز یاد وی و تو صبح و شام
صلواتیکه بود نشر دایم — بدوام تو باقی و قایم
یعنی باقیست با بقای تو — نزد علمت نهایت است بر او
بحقیقت تو بر همه قدیر — پادشاهی با تو نیست وزیر

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ وَعَلٰی
اٰلِ مُحَمَّدٍ الَّذِی هُوَ اَبْهٰی شُمُوسِ الْهُدٰی نُوراً
وَاَبْهَرُهَا وَاَسْیَرُ الْاَنْبِیَاءِ فَخْراً وَاَشْهَرُهَا
وَنُورُهُ اَظْهَرُ اَنْوَارِ الْاَنْبِیَاءِ وَاَشْرَفُهَا
وَاَوْضَحُهَا وَاَزْکَی الْخَلِیقَةِ اَخْلَاقاً وَاَطْهَرُهَا
وَاَکْرَمُهَا خَلْقاً وَاَعْدَلُهَا

صلوات خدا ز بر و صبی — بر محمد که امی است نبی
نیز بر روح آل آن سرور — کوبهست با ما رسول پیغمبر
بهترین نور مهرهای هویدا — ازره نور ظاهر و پیدا
او درخشنده تر ز ماه رسل — اشهر هادیان راه سبل
آن مه چهارده ز روی طلوع — نور او اصل نورهاست فروع
نور او اظهر همه انوار — یعنی از نور انبیای کبار
اشرف نورهاست اوضح هم — که نماید بدیده عالم
پاک تر از جمیع مخلوقات — ازره خلق درهمه دقات
اطهر اکرم خلایق بود — اعدل جمله که ز روی وجود

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ
وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ الَّذِی هُوَ اَبْهٰی مِنَ الْقَمَرِ
التَّامِّ وَاَکْرَمُ مِنَ السَّحَابِ الْمُرْسَلَةِ وَالْبَحْرِ الْخَطِیمِ

صلوات تو ای خدای نکوست — بر محمد که خواجه ما و دوست
نیز اصحاب آن سرور — باز بر روح آل پیغمبر
کو بود خوبتر ز ماه تمام — هم بود او کریمتر ز غمام
یعنی از ابر مرسل سیار — نیز اکرم ز قلزم زخار

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِیِّ الْاُمِّیِّ
وَعَلٰی اٰلِهِ مُحَمَّدٍ الَّذِی قُرِنَتِ الْبَرَکَةُ بِذَاتِهِ
وَمُحَیَّاهُ وَتَعَطَّرَتِ الْعَوَالِمُ بِطِیبِ ذِکْرِهِ وَرَیَّاهُ

رحمت حق بسید عربی — یعنی احمد که امی است نبی
نیز بر آل آن خجسته صفات — برکت شد ورا قرین ذات
برکت هم ز زنده گانی او — بود بهره چو دیده ابرو
همه عالم معطر از ذکرش — شده زعبیر ابدم فکرش

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی سَیِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ وَسَلِّمْ

رحمت حق نثار سید ما — هم تحیت بروح آن مولا
رحمت هم تحیت بسیار — باد بر آل سید مختار

اللهم صلّ على محمد وعلى آل محمد وبارك على محمد وعلى آل محمد وارحم محمدا وآل محمد كما صليت وباركت وترحمت على ابرهيم وعلى آل ابرهيم انك حميد مجيد

صلوات الهی کن ارسال — سوی روح روان احمد و آل
برکت کن کرم به پیغمبر — نیز بر آل پاک آن سرور
رحم کن بر محمد مختار — نیز بر آل سید ابرار
همچنانکه کرده رحمت — رحم کردی داده برکت
با خلیل جلیل ابراهیم — نیز بر آل آن ز لطف عمیم
زانکه آری توی حمید مجید — خالق طاق پادشاه فرید

اللهم صلّ على محمد عبدك ونبيك ورسولك النبي الامي وعلى آل محمد

بر محمد تو رحمت بخشا — بنده خاص هم نبی است ترا

نبی امی رسول تو — نیز بر آل آن نبی نکو

اللهم صلّ على محمد وعلى آل محمد ملء الدنيا وملء الآخرة وبارك على محمد وعلى آل محمد ملء الدنيا وملء الآخرة وارحم محمدا وآل محمد ملء الدنيا وملء الآخرة واجز محمدا وآل محمد ملء الدنيا وملء الآخرة وسلّم على محمد وعلى آل محمد ملء الدنيا وملء الآخرة

باز رحمت فرست بر احمد — نیز بر آل آن سر سرمد
هم به پری تمامی دنیا — هم به پری بودن عقبی
رحم می ساز بر محمد و آل — به پر دو کون هم مثال
هم جزا بر محمد و آلش — بمقدار هر دو دار بکنش
هم تحیت فرست بر احمد — نیز بر آلش الهی احد
به پر ظرف این دنیا — هم به پری ساحت عقبا

اللهم صلّ على محمد كما امرتنا ان نصلي عليه وصلّ على آل محمد كما ينبغي ان يصلى عليه

رحمت خویش ایخدای احد … بفرستان بجانب احمد
همچنانیکه امر کردست تو … تا فرستیم رحمتت بر او
باز رحمت بروح پاک آنم … بر فرست ایخدای عالمیان
همچنانیکه لایق است بآنم … آنکه بار صلوة خویش روان

اللهم صلّ علی نبیّک المصطفی ورسولک المرتضی وولیّک المجتبی وأمینک علی وحی السماء

رحمت بیشمار لایحصی … بر نبی تو مصطفی بادا
کو رسول تو مرتضی باشد … هم ولی تو مجتبی باشد
هم امین تو باشد آن دانا … بسکه حافظ بود بوحی سما

اللهم صلّ علی محمّد أکرم الأسلاف القایم بالعدل والانصاف المنعوت فی سورة الأعراف المنتخب من أصلاب الشراف والبطون الطّراف المصفّی من مصاص عبد المطّلب بن عبد مناف الذی هدیت به من الخلاف وبلّغت به سبیل العفاف

رحمت از تو باد و روان باشد … بهترین گذشتگان باشد
او هست قایم بعدل و انصاف … نعت او خواند بسوره اعراف
منتخب دان ز صلبهای شریف … ز شکمهای پاک صاف ظریف
ز اصل عبدالمطلب انصاف … یعنی این بزرگ عبدمناف
وان رسول حق ست غیر کذاب … ره نمودی باو ز راه خلاف
طرق عافیت بیان کردی … شفقت خود باو عیان کردی

اللهم إنّی أسألک بأفضل مسئلتک وبأحبّ أسمائک إلیک وأکرمها علیک وبما مننت علینا بمحمّد نبیّنا صلّی الله علیه وسلّم

فهم ترا ایخدای جلّ جلال … جویم اما بهترین سوال
با حب تمامی اسما … سوی تو ایخدای ارض سما
اکرم ما بها بسوی تو … نیز دارم بجستجوی تو
هم بر آنچه نهاده منت … از محمد بما تو از شفقت
صلوة خدای بر وی باد … هم تحیت برو بپا باد

فاستنقذتنا به من الضلالة وأمرتنا

بِالصَّلٰوةِ عَلَیْهِ وَجَعَلْتَ صَلٰوتَنَا عَلَیْهِ دَرَجَةً وَّکَفَّارَةً وَّلُطْفًا وَّمَنًّا مِنْ اَعْطَائِكَ

همان منتست و تفضل نمودی بما نور راه نجات
از ضلالت بحرمت احمد لطف کردی ایا کریم صمد
امر کردی جمیع ما را تو ظلمتم از نور رحمتت باد
ساختی از صلوة را درجت بر محمد تو از ره شفقت
هم کفارت شد او بجرم امم لطف کردید با خدیو حرم
منتهی باشد از عطای تو صلواتیکه گفته ایم با او

فَادْعُوكَ تَعْظِیْمًا لِاَمْرِكَ وَاتِّبَاعًا لِوَصِیَّتِكَ وَمُنْتَجِزًا لِمَوْعُوْدِكَ لِمَا یَجِبُ عَلَیْنَا لِنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ فِیْ اَدَاءِ حَقِّهٖ

همه خواندیم از ره تعظیم تا با مرت ترا خدای کریم
تابعانیم بر وصیت تو که کرم کرده بما یا هو
از روان نجز موعودت وانچه واجب بماست از جود
از برای نبی ما احمد رحمت حق بآن سر سرمد

هم تحیت بروح آن سرور درادای حقوق پیغمبر

قَبْلَنَا اِذْ اٰمَنَّا بِهٖ وَصَدَّقْنٰهُ وَاتَّبَعْنَا النُّوْرَ الَّذِیْ اُنْزِلَ مَعَهٗ وَقُلْتَ وَقَوْلُكَ الْحَقُّ اِنَّ اللّٰهَ وَمَلٰٓئِکَتَهٗ یُصَلُّوْنَ عَلَی النَّبِیِّ ط یٰاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا صَلُّوْا عَلَیْهِ وَسَلِّمُوْا تَسْلِیْمًا

ما ز باب قبول از ما یان که بیاریم با بدو ایمان
نیز تصدیق بار رسالت او که نمودیم ز ردی صدق نکو
تبعیت هم کنیم نوری را همره اوست در خلاء و ملا
حق بود گفتگوی تو یا رب هرچه آید ز سوی تو یا رب
بدرستیکه خالق معبود خود روان می کنند سلام درود
می فرستند هم ملائکه ها بر نبی یعنی خواجه دو سرا
از شمایان ز فرقه انسان که آورید با خدا ایمان
صلوات سلام یعنی دعا بفرستید بر رسول خدا

وَاَمَرْتَ الْعِبَادَ بِالصَّلٰوةِ عَلٰی نَبِیِّهِمْ فَرِیْضَةً اِفْتَرَضْتَهَا عَلَیْهِمْ وَاَمَرْتَهُمْ بِهَا فَنَسْئَلُكَ بِجَلَالِ

وَجْهِكَ وَنُورِ عَظَمَتِكَ وَبِمَا أَوْجَبْتَ عَلَى نَفْسِكَ لِلْمُحْسِنِينَ

الهی خداوندا امر کردی تو / بر تمامی بندگانت نکو
که فرستند هر زمان صلوات / بر نبی خویشتن بهر نجات
از ره فضلیت که بر شانش / امر کردی تو با همه انسانی
امر تو بوده مایهٔ درجات / همه مامور شد بآیین صلوات
بس بجوییم ما ترا هر حال / به بزرگی ذات نور جلال
هم بر آن چیز کآمدی بر ذات / جانب محسنین عالی صفات

أَنْ تُصَلِّيَ أَنْتَ وَمَلَائِكَتُكَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَنَبِيِّكَ وَصَفِيِّكَ وَخِيَرَتِكَ مِنْ خَلْقِكَ أَفْضَلَ مَا صَلَّيْتَ عَلَى أَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

اینکه تو همه ملائک خود را / بر فرستاده نور رحمت بر
بر درود رسول بندهٔ تو / بر نبی تو سرفکندهٔ تو
پاکی باشد آن نجیبه صفات / بهترین خرد تو ز مخلوقات
بهترین زانکه از تو ز صلوة / مانده بر یکی ز مخلوقات
یکی از نام پاک تست حمید / الخداوند خوش مجید

اللّٰهُمَّ ارْفَعْ دَرَجَتَهُ وَأَكْرِمْ مَقَامَهُ وَثَقِّلْ مِيزَانَهُ وَأَبْلِجْ حُجَّتَهُ وَأَظْهِرْ مِلَّتَهُ وَأَجْزِلْ ثَوَابَهُ وَأَضِئْ نُورَهُ وَأَدِمْ كَرَامَتَهُ وَأَلْحِقْ بِهِ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ وَأَهْلِ بَيْتِهِ مَا تُقِرُّ بِهِ عَيْنَهُ وَعَظِّمْهُ فِي النَّبِيِّينَ الَّذِينَ خَلَوْا قَبْلَهُ

یا الهی بلند تر گردان / درجت بر پیغمبر بانی
هم مکرم کنی مقامش را / نیز میزان او گران آنجا
باز واضح بیان حجت او / نیز روشن چراغ ملت او
نیکو اجرش کثیر ساز کنی / مهر نور او درخشان کنی
دائمی کن کرامت او را / وصل می‌ساز ذریت او را
باز لاحق ز اهل بیت او / بجناب پیغمبر نیکو
هر چه روشن کند دو دیدهٔ او / یاد بی و آفرین آنکه دیگر
بزرگش کن میانهٔ رسلان / که گذشتند جمله پیش ازان

اللّٰهُمَّ اجْعَلْ مُحَمَّدًا أَكْثَرَ النَّبِيِّينَ تَبَعًا وَأَكْثَرَهُمْ أُزَرَاءَ وَأَفْضَلَهُمْ كَرَامَةً وَنُورًا وَأَعْلَاهُمْ دَرَجَةً وَقَدْرًا وَأَفْسَحَهُمْ فِي الْجَنَّةِ مَنْزِلًا

باز یارب محمد عربی | اکثر از جمله رسول نبی
از ره تابع امت او | اکثر جمله که ز خلق نکو
نیز گردان ز فضل ایشانم | از ره نور روز کرمت آنم
باز در قدر منزلت او | درجت از پیغمبران بالا
منزلش را وسیع در جنت | باز یارب ز فضل و رحمت

اللّٰهم اجعل فی السابقین غایته وفی المنتجبین
منزله وفی المقربین داره وفی المصطفین منزله

فضل کن بر محمد ای رحمان | غایتش را ز سابقین گردان
قدر او در میانهٔ خاصان | باز دار ورا ز مقربان
منزلش در میان پاکان بان | از کرم ای کریم بنده نواز

اللّٰهم اجعله اکرم الاکرمین عندک منزلا
وافضلهم ثوابا واقربهم مجلسا واثبتهم
مقاما واصوبهم کلاما وانجحهم مسئلة
وافضلهم لدیک نصیبا واعظمهم فیما عندک
رغبة وانزله فی غرفات الفردوس من

الدرجات

الدرجات العلی التی لا درجة فوقها

باز یارب پیغمبر ما را | از گرامی تری گرامی را
نزد تو ای خدای عالمیان | از ره منزل ز روی مکان
افضل جمله که ز روی ثواب | بازیش یا مفتح الابواب
از ره مجلس اقربانش | باز ای خالق زمین زمان
نیز ثابت قدم ز روی مقام | اصوب جمله که ز روی کلام
انجح جمله که ز روی سوال | باز پروردگار ذو الجلال
افضل جمله که ز روی نصیب | باز از بهر اوست یا مجیب
رغبتش ز عظمت ایشان | باز بزرگ در آنچه نزد تو آن
بهر دعوت فرود آر ورا | اندر آن موقف بهشت علا
درجات بخش یا رحمان | که نباشد بجوی فوق آن

اللّٰهم اجعل محمدا اصدق قائل وانجح
سائل واول شافع وافضل مشفع وشفعه
فی امته بشفاعة یغبطه بها الاولون والاخرون
واذا میزت عبادک بفصل قضائک فاجعل

مُحَمَّدًا فِي الْأَصْدَقِينَ قِيلًا وَفِي الْأَحْسَنِينَ
عَمَلًا وَفِي الْمَهْدِيِّينَ سَبِيلًا

یارب آن شاه مکه را کرم / اصدق جمله سخن گویان
انجح طالبان درگه هست / باز آن شاه طالب راهست
اول جمله شافعان باشد / بهترین مشفعان باشد
آن شفیع امم ز شفقت بیش / آن شفاعت کند بامت خویش
که برند آرزو ز شفقت او / اول آخرون ز زشت نکو
هرچه کاهی که امتیاز دهی / بنده کانرا بهر مقام نهی
بغیر بر فضل حکم مبرم خویش / وز کرمهای مهربانی کیش
باز از لطف احمد مختار / رهبت کوتر ز جمله در گفتار
نیز از بهترین ز روی عمل / بهتر ادیان هر دو ملل

اللهم اجْعَلْ نَبِيَّنَا لَنَا فَرَطًا وَاجْعَلْ حَوْضَهُ لَنَا مَوْعِدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا

الخداوند عرش و رض و سما / بشم روکنی نبی ما بر ما
باز از لطف خویشتن محشور ما را / سرور اولین آخر را

اللهم احْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَاسْتَعْمِلْنَا فِي سُنَّتِهِ وَتَوَفَّنَا

علی

عَلَى مِلَّتِهِ وَعَرِّفْنَا وَجْهَهُ وَاجْعَلْنَا فِي زُمْرَتِهِ وَحِزْبِهِ

بارخشور الخدای احد / در صف صاف زمره احمد
نیز مستعملان سنت او / باز میران بدین ملت او
هم شمایای با نجات / تا ببو ببینم روی ما ورا
باز مارا ز خیل اصحابش / در قطار صفوف احبابش

اللهم اجْمَعْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ كَمَا آمَنَّا بِهِ وَلَمْ نَرَهُ وَلَا تُفَرِّقْ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُ حَتَّى تُدْخِلَنَا مُدْخَلَهُ وَتُورِدَنَا حَوْضَهُ وَتَجْعَلَنَا مِنْ رُفَقَائِهِ مَعَ الْمُنْعَمِ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

یا الٰهی بدا اهل قبول / جمع کن بین ما و بین رسول
ما همه همچنانکه از دل جان / آوریدیم همگی ایمان
لیک نادیده آن رسول خاص / گرویدیم از سر اخلاص
مکن یا الٰهی تفریق / بین ما و رسول با تحقیق

تا که داخل کنی بروز وصال | در مکان دخولش از دنبال

نبرد از شویم حوض ورود | با ز مارا از جمله رفقا

یعنی نزد رسول انس و جان | از زلال حیات او بچشان

همه بنده کان خاصانت | خورده نعمت ز خوان احسانت

بر جمیع نبی صدیقانش | با شهیدان صالحان خوبانش

که رفیقیش جمله خوبانند | که ندیم مجالس آنند

حمد ثابت برب عالمیان | خالق انس و جان کون مکان

ابتداء الربع الثالث

اللّهم صلّ على محمّد نور الهدى والقائد إلى الخير والداعي إلى الرشد نبيّ الرحمة وإمام المتّقين ورسول ربّ العالمين لا نبيّ بعده

یا الهی دوست رحمت را | بر محمد که اوست نور هدی

مرشد سوی خیر در همه حال | امتان را بسوی رشد کمال

نبی رحمت است فخر جهان | پیشوای جمیع متقیان

هم رسول خدای عالمیان | نیست پیغمبری ز بعد آن

كما بلّغ رسالتك ونصح لعبادك وتلا آياتك وأقام حدودك ووفى بعهدك وأنفذ حكمك وأمر بطاعتك ونهى عن معصيتك

همچنانکه میرساند او | امر نهی ترا ز زشت نکو

بنده داده است بنده گان ترا | پیشوا اوست گمرهان ترا

تالیست آیه مبین ترا | داشت بر پا حدود دین ترا

هم بعهد است وفا کند دایم | بنفاذ قضا تو است قایم

امر کرده بطاعتت همه را | نهی کرده ز معصیت همه را

ووالِ وليّك الذي يجب أن تواليه وعادِ عدوّك الذي يجب أن تعاديه وصلّى الله على سيّدنا محمّد

دوستی کرده با ولی تو | خواستی دوستی که با او

دشمنی کرده آن عدو ترا | دوست داری تو دشمن او را

صلوات خدا رسید ما | بغیر احمد شفیع روز جزا

اللّهم صلّ على جسده في الأجساد وعلى روحه في الأرواح وعلى موقفه في المواقف

وعلی مشهده فی المشاهد وعلی ذکره
واذا ذکر صلوة منا علی نبینا

رحمت حق رسول ما را باد / که رسد درمیانه اجساد
نیز بر روح او بنام صباح / رحمتش درمیانه ارواح
باز بر روضه مبارک آن / درمیان قبور آدمیان
رحمت آید بموقفش هر دم / درمیان مواقف عالم
باز بر مشهد منور آن / درمیان مشاهد پاکان
نیز بر ذکر او که کرده شود / یعنی با یاد خوبی احمد
صلوات خدای از ما باد / بر نبی و آله الامجاد

اللهم ابلغه منا السلام کما ذکر السلام والسلام
علی النبی ورحمة الله تعالی وبرکاته

ای خداوند آشکار و نهان / بر محمد سلام ما برسان
آن تحیت که بیش از آن نبود / گشت بر روی هر ورق مسطور
رحمت هم تحیت برکات / بر بیشتر زرافع الدرجات

اللهم صل علی ملائکتک المقربین وعلی

انبیاء

انبیائک المطهرین وعلی رسلک المرسلین وعلی حملة عرشک

صلوات الخدای عالمیان / باد در مکان دو جهان
بر ملایک که از قریبانند / نیز بر انبیا که پاکانند
بر رسولان مرسلین هر دم / برساند خدای با زکرم
باز بر حاملان عرش عظیم / بر همه رحمت از خدای کریم

وعلی جبریل ومیکائیل واسرافیل وملک
الموت ورضوان خازن جنتک ومالک
وصل علی الکرام الکاتبین وصل علی اهل
طاعتک اجمعین من اهل السموات والارضین

هم بجبرئیل نیز میکائیل / ملک الموت نیز اسرافیل
هم بر رضوان خازن جنت / از خداوند هم جلی رحمت
باز رحمت بکاتبین کرام / نیز بر اهل طاعت تو تمام
که ز اهل زمین چرخ برین / رحمت حق ز اوج تا بزمین

اللهم ات اهل بیت نبیک افضل ما اتیت
احدا من اهل بیوت المرسلین واخر

اَصْحَابِ نَبِيِّكَ اَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ بِهِ اَحَدًا مِنْ اَصْحَابِ الْمُرْسَلِينَ

از کرم الهی اگر هر صبحی — خود عطا کن با اهل بیت نبی

بهترین چیز خوب را که عطا — احدی را نکرده هر جا

ز اهل بیت پیغمبران هرگز — از نبیین مرسلان هرگز

ده جزا نیز با صحابهٔ او — بهترین قماش چیز نکو

که نداد ای هیچ صحب رسل — نبد یاران هادیان سبیل

اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ وَاغْفِرْ لَنَا وَلِاِخْوَانِنَا الَّذِينَ سَبَقُونَا بِالْاِيمَانِ وَلَا تَجْعَلْ فِي قُلُوبِنَا غِلًّا لِلَّذِينَ اٰمَنُوا رَبَّنَا اِنَّكَ رَؤُفٌ رَحِيمٌ

مغفرت کن همه مسلمانان — از ذکور اناث یا رحمان

جرم ما را ز فضل خود بخشا — مغفرت ها ز نیز اخوان را

که گذشتند پیش از ما یانی — در بر جمله خلعت ایمانی

غل و غش جانب از دلها — کرده دلهای مومنان را جا

ای خداوند ما و غش عظیم — بدرستی تو ای رؤف رحیم

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى النَّبِيِّ الْهَاشِمِيِّ مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا

یا الٰهی فرست رحمت عام — بر نبی که هاشمیست مدام

بر محمد ولی بغیر حساب — نیز بر روح آل با اصحاب

صلوات تحیت بسیار — بر رسول با آل صحب کبار

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ خَيْرِ الْبَرِيَّةِ صَلَوٰةً تُرْضِيكَ وَتُرْضِيهِ وَتَرْضٰى بِهَا عَنَّا يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ

صلوات خدای بی همتا — باد بر بهترین خلق خدا

صلواتیکه زو شوی خوشنود — هم رضای محمد محمود

خود رضا می شوی بآن صلوات — بعد از ما عطا کنی درجات

ای خداوند عقبی و دنیا — ارحم الراحمین توی هر جا

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى اٰلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ تَسْلِيمًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ جَزِيلًا جَمِيلًا دَائِمًا بِدَوَامِ مُلْكِ اللّٰهِ

صلواتست ای مفتح الابواب — بر محمد بآل با اصحاب

بر فرستان با حمد مختار — ز تحیت تحیت بسیار

هم سلام مبارک طاهر — نیکو خوبی اندر و طاهر

دایم باشد تن اسلام و دل — بدوام حکومت معبود

اللهم صل علی محمد وعلی آله ملء الفضاء وعدد النجوم فی السماء صلوة توازن السموات والارض وعدد ما خلقت وما انت خالقه الی یوم القیمة

رحمت حق با جمیع مختار — هم با آل صحابه های کبار
به برکات دو دنیا — بشمار همه نجوم سما
صلواتیکه وزن کرده شود — بر سموات ارض نیک به
بشمار هر آنچه عالم زاد — که بقدرت تو باختر ایجاد
بشمار هر آنچه حل حرام — خالق او وی تا بروز قیام

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد کما صلیت علی ابرهیم وبارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابرهیم وعلی آل ابرهیم فی العلمین انک حمید مجید

صلوات الخدای عالمیان — بر محمد وهست آل آن
همچنانیکه رحمت خود را — کرده با آن خلیل آل عطا
برکت نیز الخدای تعالی — بر فرستان تو بر محمد آل

برکت داده با براهیم — نیز بر آل آن ز لطف عمیم
در میان همه جموع عالمیان — از وحوش طیور آدمیان
بدرستی تویی حمید مجید — خالق طاق بی شریک و فرید

اللهم انی اسئلک العفو والعافیة فی الدین والدنیا والآخرة

از تو می خواهم الخدای کریم — عفو کن با منست جرم عظیم
لطف فرما و عافیت بخشا — هم معافات عقبی و دنیا
آن معافات نیز در دین ده — تا من خسته جان شیرین ده

اللهم استرنا بسترک الجمیل ثلثا

الخداوند عرش رب جلیل — بوشش ما را به پرده های جمیل

اللهم انی اسئلک بحقک العظیم وبحق نور وجهک الکریم وبحق عرشک العظیم وبما حمل کرسیک من عظمتک وجلالک وجمالک وبهائک وقدرتک وسلطانک وبحق اسمائک المخزونة المکنونة لم یطلع علیها احد من خلقک

الّتی

من ترا خواهم الخدای احد — احد بعد و کریم صمد

بحق روشنی ذات کریم — نیز بر حق طاق عرش عظیم
نیز بر آنچه که هست بر دوست — از بزرگی تو علم افرشت
از جلال جمال تو یا رب — از بها و کمال تو یا رب
هم ز سلطان تو قدرت تو — نیروی کرسی است صنعت تو
بحق نامهای مخزونت — گنج پنهان در مکنون هست
که مطلع نگشته است بدانها — احدی از جمیع عالمیان

اللهم وأسألك بالاسم الذي وضعته على الليل فاظلم وعلى النهار فاستنار وعلى السموات فاستقلت وعلى الارض فاستقرت وعلى الجبال فارست وعلى البحار والاودية فجرت وعلى العيون فنبعت وعلى السحاب فامطرت وأسألك

ای خداوند دارم از تو طلب — من بنامی که بر نهادی شب
گرد به اسود ظلمانی — دور شد از فروغ نورانی
هم بنامی که بر نهادی بروز — صاحب نور شد جهان افروز
نیز آن نام تا چرخ رسید — متحرک شد روان گردید

چون

چون نور او وضع بر زمین — صاحب صبر شد قرار آیین
چون همان نام را بسوی جبال — بر نهادی بلند شد در حال
چون به دریا نهادی گشت روان — نیز بر چشمه‌ها که شد عیان
نیز با ابر نام زد گردید — قطره قطره ز آسمان بارید
من ترا خواهم ای خدای احد — خالق لم یلد و لم یولد

اللهم بالاسماء المكتوبة في جبهة اسرافيل عليه السلم وبالاسماء المكتوبة في جبهة جبرئيل عليه السلم وعلى الملائكة المقربين وأسألك

بهمان اسم ای کریم جلیل — ثبت شد در جبین اسرافیل
یعنی مکتوب گشته است آن نام — در جبین جبرئیل علیه السلام
در جبین ملائک اقرب — شده مکتوب دارم از تو طلب

اللهم بالاسماء المكتوبة حول العرش وأسألك بالاسماء المكتوبة حول الكرسي وأسألك

باز بر نامها که منصوب است — که باطراف عرش مکتوب است
نیز بر حول کرسی بنوشتند — لفظ آن نامها فرو هشتند

هر چه خواهم از خدای کریم … خالق آسمان و عرش عظیم

اللهم بالاسم المکتوب علی ورق الزیتون واسألك

هم بآن اسمی که در مکنون بست … که نوشته برگ زیتون است

میروم مقصدم توی یا رب … هر کجا مطلبم توی یا رب

الحزب الخامس یقرأ فی یوم الجمعة

اللهم بالاسماء العظام التی سمیت بها نفسك ما علمت منها وما لم اعلم واسألك

یا اله نامهای عظیم … ذات خود نام کردی آن نام

بعض زان نامها همی دانم … باقی از جهل خود نمی دانم

باز از تو راهی جویم … روی سوی تو هر چه می گویم

اللهم بالاسماء التی دعاك بها آدم علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها نوح علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها هود علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها ابراهیم علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها صالح علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها یونس علیه السلام

یا اله بحق آن اسما … که دعا کرده آدم و حوا

یافت آخر مراد خویش تمام … هر چه خواستاد علیه السلام

بحق حرمت همان اسما … دم طوفان که نوح کرده دعا

هم بآن نامها که ساخت دعا … هود علیه السلام در هر جا

بهمان اسم کای خدای کریم … از تو درخواست مطلب ابراهیم

هم بآن نام بزرگ اعلی … نیز صالح بدو نموده دعا

خواهش بحرمت آن نام … کرده یونس عا علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها ایوب علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها یعقوب علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها یوسف علیه السلام

وبالاسماء التی دعاك بها موسی علیه السلام

هم بر آن اسمها که کرده دعا … نیز ایوب وقت رنج بلا

هم بر آن نامهای عالیشان … کرده یعقوب در دم هجران

هم بر آن نامهای پاک آنکه … مه کنعان که کرده در زندان

نیز با حرمت همان اسما | موسی در رود نیل کرده دعا

وبالاسماء التی دعاک بها هارون علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها شعیب علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها اسمعیل علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها داود علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها سلیمن علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها زکریا علیه السلم

یا الهی بحرمت آن نام | کرده هارون دعا علیه السلام
هم باسماء خالق بی عیب | وقت حاجات کرده است شعیب
هم بدان نامها که اسماعیل | کرده با آن دعا برب جلیل
نیز با حرمت همان اسما | کرده داود کشاده دعا
باز با حرمت همان اسما | ابن داود کرده است دعا
کرده با حرمت همان اسما | زکریا بزیر درد دعا

وبالاسماء التی دعاک بها یحیی علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها ارمیا علیه السلم

وبالاسماء

وبالاسماء التی دعاک بها شعیا علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها الیاس علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها الیسع علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها ذوالکفل علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها یوشع علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها عیسی علیه السلم
وبالاسماء التی دعاک بها محمد صلی الله
علیه وسلم وعلی جمیع النبیین والمرسلین

بهمان ابجدای بهر صبی | که ترا خوانده ارمیای نبی
باز با حرمت همان اسما | برهمان ساخته دعا شعیا
نیز الیاس کرده وقت دعا | برهمان در بجار یاد ترا
باز با حرمت همان اسما | الیسع نیز کرده است دعا
التجا می کنیم بر آن اسما | کرده ذوالکفل التجا و دعا
نیز با حرمت تمامی نام | کرده یوشع دعا علیه السلام
هم بر آن نامها ترا هر دم | که دعا کرده عیسی مریم

خاصه با رحمت همان اسما — مصطفی یاد کرده وقت دعا
باز با رحمت جمیع رسل — بر نبیان هادیان سبل

اَنْ تُصَلِّیْ عَلٰی مُحَمَّدٍ نَبِیِّکَ عَدَدَ مَا خَلَقْتَهٗ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَکُوْنَ السَّمَاءُ مَبْنِیَّةً وَّالْاَرْضُ مَدْحِیَّةً وَّالْجِبَالُ مُرْسِیَةً وَّالْبِحَارُ مُجْرَاةً وَّالْعُیُوْنُ مُنْفَجِرَةً وَّالْاَنْهَارُ مُنْهَمِرَةً وَّالشَّمْسُ مُضْحِیَّةً وَّالْقَمَرُ مُضِیْئًا وَّالْکَوَاکِبُ مُسْتَنِیْرَةً کُنْتَ حَیْثُ کُنْتَ لَا یَعْلَمُ اَحَدٌ حَیْثُ کُنْتَ اِلَّا اَنْتَ وَحْدَکَ لَا شَرِیْکَ لَکَ

اینکه رحمت فرست بار الٰهٖ — بی نهایت ایجاد ای احد
بشمار هر آنچه شد موجود — بیشتر از بنای چرخ کبود
بیش از اینکه از میان نشود — کوهها بر سر بچرخ کشد
بیش از اینکه آب دریاها — شده جاری بعرصهٔ دنیا
چشمه ها از زمین گشاده شوند — همه انهار نیز جوش زنند
بیشتر از فروغ شمس ضحی — ماه از پس غیب چهره گشاه

بیشتر از وجود آن ملک — نور بخشند ستاره های فلک
که تو بودی در آن مکان که نبود — احدی واقف از تو در موجود
مگر آنکه تو بوده تنها — که شریک نبود ملک ترا

اللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَدَدَ حِلْمِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَدَدَ عِلْمِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَدَدَ کَلِمٰتِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَدَدَ نِعْمَتِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مِلْءَ سَمٰوٰتِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مِلْءَ اَرْضِکَ

صلوات درود بی پایان — بر محمد فرست یا رحمان
بشمار وقار حلم تو — باز رحمت بقدر علم تو
رحمت از لطف عام تو برو — بشمار کلام تو بر وی
بر محمد فرست رحمت خویش — بشمار تمام نعمت خویش
صلوات تو بر محمد پاک — بهر پری فضای نه افلاک
صلوات از تو بر محمد این — بهر پری تمام روی زمین

وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ مِلْءَ عَرْشِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ زِنَةَ عَرْشِکَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا جَرٰی

بِهِ الْقَلَمُ فِي اُمِّ الْكِتٰبِ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ فِي سَبْعِ بِحَارِكَ وَسَبْعِ سَمٰوٰتِكَ

بر محمد فرست رحمت بشمار — به هر روز بوزن عرش خویشم

بر محمد فرست رحمت نیز — بشمار هر آنچه بر آن خیز

قلمت انچه ای عالمیان — شده جاری بصفحهٔ قرآنی

باز رحمت بروح پاک او — بشمار هر آنچه خلق تو

هر یک از آن زصنعت احجار — گشته مخلوق و بهفت بحار

صلوات درود یا جبار — بر فرشتان با محمد مختار

بشمار هر آنچه از اشیا — خلق کرده او بهفت سما

وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ فِي الْاَرَضِيْنَ وَصَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا اَنْتَ خَالِقٌ فِيهِنَّ اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

رحمت بر رسول هر روز — هم بتعداد خلق هفت زمین

رحمت بر وی است از هر سو — بشمار هر آنچه هست تو

خالق جمله که ز دار فنا — تا بروز قیام دار بقا

رحمت از فضل خویش روز — بر فرشتان با محمد مختار

اللّٰهمّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَدَدَ كُلِّ قَطْرَةٍ قَطَرَتْ مِنْ سَمٰوٰتِكَ اِلٰى اَرْضِكَ مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات درود غیر شمار — بر فرشتان با محمد مختار

بشمار تمام قطره که او — آید از آسمان بارض تو

زاول روز خلقت دنیا — تا بوقت قیام روز جزا

یا الٰهی با محمد مختار — با در رحمت و لیک روز نهار

اللّٰهمّ صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ يُسَبِّحُكَ وَيُهَلِّلُكَ وَيُكَبِّرُكَ وَيُعَظِّمُكَ مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات انچه ای هر دو جهان — بر محمد زمان زمان بزبان

بشمار کسیکه از انسان — گفته تسبیح مر ترا هر آن

نیز تهلیل گوید و تکبیر — در شب روز از صغیر کبیر

هم بشمار تعظیم ذات ترا — در صباح مسا خلا و ملا

از همان روز که ای خداوند / خلق کردی تو کشور دنیا
تا بروز جزا وقت شمار / بر محمد وبست روز هزار

اللهم صل على سيدنا محمد عدد انفاسهم والفاظهم ولحظاتهم وصل على محمد عدد كل نسمة خلقتها فيهم من يوم خلقت الدنيا الى يوم القيمة في كل يوم الف مرة

صلوات الخدای از تو روا / بر محمد که سید مولی ست
بشمار تمامی انفاس / در همه خلق از بهایم ناس
هم بالفاظ جمله ایشان / هم بالحاظ هر کره ایشان
صلوات سلام بر احمد / دم بدم از تو ای کریم صمد
بشمار همه نفس زده / خلق کردی ورا ابد بدنی
ز اول روز خلق دار فنا / تا بروز قیام دار بقا
از تو باد الصلوة روز هزار / با آل باحمد مختار

اللهم صل على محمد عدد السحب الجارية وصل على محمد عدد الرياح الذارية من يوم

صحه

خلقت الدنيا الى يوم القيمة في كل يوم الف مرة

رحمت بر رسول ارزنده / بشمار سحاب بارنده
بار رحمت باحمد بارد / بشمار جمیع بادروان
که رسد بر نبی ما شبا / بر گل خار گلشن صحرا
ز اول روز خلقت دنیا / تا بروز قیام دار لقا
برسانی باحمد مختار / در همه روزها هزار هزار

اللهم صل على محمد عدد ما هبت عليه الريح وحركته من الاغصان والاشجار والاوراق والثمار وجميع ما خلقت على ارضك وما بين سموتك من يوم خلقت الدنيا الى يوم القيمة في كل يوم الف مرة

رحمت حق بسید ما باد / بشمار همه وزیدن باد
بر همان جنبش که شود لرزان / از درختان بنیخ تا اغصان
برگها نیز جنبش انگیزد / میوه ها نیز جنبشه ریزد
بر همه شیء که خلق کردی تو / بر زمین از گیاه رستنگو

نزما بین آسمان زمین — خلق کردی بصنع خویش چنین
از همان روز خلقت دنیا — تا بروز قیامت کبری
در همه روزها هزار هزار — باد بر روح نبیه مختار

اللهم صل علی محمد عدد نجوم السماء من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

رحمت حق بنبیه لولاک — بشمار ستاره افلاک
ز اول روز خلقت دنیا — تا بوقت حساب روز جزا
در همه ز صد هزار هزار — رحمت تو بنبیه ابرار

اللهم صل علی محمد ملء ارضک مما حملت واقلت من قدرتک

رحمت ای پادشاه بهما — باز ارسال را پیغمبر ما
به هر زمینت از هر چیز — که بر دشت گشت حاصل
لیک از قدرت توای قادر — گشت این صبر از زمین صادر

اللهم صل علی محمد عدد ما خلقت فی سبع بحارک مما لا یعلم علمه الا انت وما انت

خالقه فیها الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

صلوات الخدای عز و جل — باز ارسال احمد مرسل
بشمار هر آنچه یا جبار — خلق کردی ورا بهفت بحار
ماندنیم تسبیح علم و را — جز توای خالق همه اشیا
تو ای خالق آنچه رب غفور — در همان چیز تا بروز نشور
در همه روزها هزار هزار — بفرستش با احمد مختار

اللهم صل علی محمد عدد ما فی سبع بحارک وصل علی محمد زنة سبع بحارک مما حملت واقلت من قدرتک من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

یا الهی ز لطف رحمت عام — بر محمد فرست صبح و شام
به هر جمیع هفت بحار — بشمار درخت برگ شمار
باز رحمت بنبیه مختار — بمواز این جمله سبع بحار
زانچه بر وی گشت دریاها — لیک از قدرت تو ور اشیا
ز اول روز خلقت دنیا — تا بوقت قیام روز جزا

بادرحمت با محمد مختار　　بی هم بر دوام روزی هزار

اللهم صل علی محمد عدد امواج بحارك من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

صلوات ای خدای در همه حال　　بر محمد ز لطف کن ارسال

بشمار تمام موج بحار　　یعنی رحمت برو بغیر شمار

خلق کردی ز صنع خود دنیا　　از همان روز تا بروز جزا

رحمت خود بسید ابرار　　برفرستان ولیک فزون هزار

اللهم صل علی محمد عدد الرمل والحصی فی مستقر الارضین وسهلها وجبالها من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

صلوات ای خدای در همه حال　　بنیاز بر روح احمدی ارسال

بعدد های جمله ریگ روان　　بهمه سنگ ریزه های جهان

یعنی در صحن جمله روی زمین　　خلق کرده خدای عرش برین

خواه در نرم زمین باشد　　خواه در کوه انجمن باشد

تا زمانیکه ساختی پیدا　　یعنی از روز خلقت دنیا

تا بروز

تا بروز قیام کبری دار　　بر محمد فرست روزی هزار

اللهم صل علی محمد عدد اضطراب المیاه العذبة والملحة من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

یا الهی تو رحمت بسیار　　برفرستان با محمد مختار

بشمار تحرک همه آب　　کو بهست شیرین شود در بحر

از همان روز ای الهی ما　　گشت پیدا از صنعت دنیا

تا بروز شمار روزی هزار　　برفرستان بسید ابرار

اللهم وصل علی محمد عدد ما خلقته علی جدید ارضك فی مستقر الارضین شرقها وغربها وسهلها وجبالها واودیتها وطریقها وعامرها وغامرها الی سائرها ما خلقته علیها وما فیها من حصاة ومدر وحجر من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

صلوات تحیت بسیار　　بر محمد فرست یا جبار

بشمار هر آنچه خلق تو　　بر جبه به زمین ز رشت نکو

در مقر تمام روی زمین — نیز در شرق غرب آن ایمن

هرچه در رمل و جبال وی است — از جمیع گیاه کو دارویست

بدر از بر اسهال زمین — نیز با عامران جای زمین

هم بتعداد مخزنان او — تا دگر چیزهای ارضی تو

نیز چیزیکه خلق شد در وی — بر زمین از صنایعت یا حی

وانچه در وی بود به بحر و بر — از حصات کلوخ و سنگ و حجر

زان زمانیکه خلق شد دنیا — تا بروز قیام روز جزا

رحمت خود به سید ابرار — بر فرستادن ز لطف روزی هزار

اللهم وصل على محمد النبي عدد نبات الارض من قبلتها وشرقيها وغربيها وسهلها وجبالها واوديتها واشجارها وثمارها واوراقها و زروعها وجميع ما يخرج من نباتها وبركاتها من يوم خلقت الدنيا الى يوم القيمة في كل يوم الف مرة

یا الهی ز فضل خود بدوام — بر محمد فرست رحمت عام

بسکه در مرتبت رسول نبیست — رحمتت در خور نبی اوست

بشمار گیاه های زمین — شرق و غرب همه جوانب این

هم ز رمل کوه و دیوار و شهر — هم ز اودیه ها اشجار و شهر

بشمار تمامی اثمار — هم باوراق جمله اشجار

بشمار همه زراعتها — هرچه خارج همی شود ز گیاه

برکتها که در زمین باشد — هرچه در وی ز آن ازین باشد

خلق کردی تو ز اول دنیا — تا بروز قیام دار بقا

در همه روز ساعت بساعت — رحمت ارسال بار روزی هزار

اللهم وصل على محمد عدد ما خلقت من الجن والانس والشياطين وما انت خالقه منهم الى يوم القيمة في كل يوم الف مرة

بار بر روح احمدی صلوات — بار ارسال قاضی الحاجات

بشمار هر آنچه مخلوقات — کز تو پیدا شده مصنوعات

از شیاطین جن انس ملک — از زمین تا بساط هفت فلک

تو ز ربانی با آنچه خالق او — صالح و طالح ز زشت و نکو

تا بروز قیامت ای جبار — بر فرستادن ولیکن روزی هزار

اللهم وصل على محمد عدد كل شعرة في ابدانهم وفي وجوههم

وعلی رؤوسهم منذ خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

رحمتت یا اله در همه حال — بر محمد ز لطف کن اجلال
بشمار ز دیو تا انسان — موی ابدان که هست در ایشان
رسته چون سبزها بروی همه — نیز بر ابرها جمله موی همه
زابتدائیکه خلق شد دنیا — تا بوقت قیام روز جزا
در همه روزها هزار هزار — باد بر روح سید مختار

اللهم وصل علی محمد عدد خفقان الطیر وطیران الجن والشیاطین من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

صلوات درود یا رحمان — بر محمد فرست در هر آن
بطپشهای جمله جانوران — هم بطیران جنه شیطان
از تو روزیکه خلق شد دنیا — تا که روز جزا شود پیدا
در همه روز رحمت بسیار — بر محمد فرستا بغیر هزار

اللهم صل علی محمد عدد کل بهیمة خلقتها علی جدید ارضك من صغیر او کبیر فی مشارق

الارض

الارض ومغاربها من انسها وجنها ومما لا یعلم علمه الا انت من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

رحمتت بر فرست یا جبار — دم بدم بر محمد مختار
بشمار تمام حیوانات — خلق کردی تو در همه آفات
بر جدید زمین ز خورد و کلان — در همه مشرق مغارب آن
از همه آنهم جن بروی زمین — که ندانیم علم آن اینی
مگر آنکه تو دانی یا وهاب — از همین روز تا بروز حساب
در همه روزها هزار هزار — بر رسان بر محمد مختار

اللهم وصل علی محمد عدد خطاهم علی وجه الارض من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

یا الهی ز لطف رحمت خویش — بر محمد فرست از همه بیش
بشمار خطوط روی زمین — هست در کوه ها بدین آئین
بعض جائیکه او نه هموار است — در زمین مجانیکه بسیار است
ز همان دم که خلق شد دنیا — تا بهنگام حشر روز جزا

در همه روز ها هزار هزار — آید از تو بسید ابرار

اللهم وصل علی محمد عدد من یصلی علیه
وصل علی محمد عدد من لم یصل علیه وصل
علی محمد عدد القطر والمطر والنبات و
صل علی محمد عدد کل شیء

صلوات الهی ای انس جانم — بر محمد بهر زمان برسانم
بشمار کسیکه در هر دم — گفته بردی صلوة از به هم
باز رحمت بروح احمد باد — بشمار کسیکه نفس بستاد
صلوات درود از دل جانم — بر محمد بهر زمان مکانم
نیز رحمت ز روح آن سرور — بعدد های قطره های مطر
بشمار نبات از گه دانی — رسد از تو بروح پاک آنی
باز رحمت بروز خالق حی — بشمار قیاس کل شی

اللهم وصل علی محمد فی اللیل اذا یغشی
وصل علی محمد فی النهار اذا تجلی وصل علی
محمد فی الاخرة والاولی وصل علی محمد

کهلا

کهلا مرضیا وصل علی محمد منذ کان
فی المهد صبیا وصل علی محمد حتی لا یبقی من الصلوة شیء

یا الهی ز فضل خویش مدام — بر محمد فرست رحمت عام
در سیاهی شب که عالم را — پوشد او چون لباس آدم را
نیز هنگام شمع روز نهار — نور بخش است در شتا بهار
باز رحمت فرست بر مولی — یعنی احمد بدین عقبی
باز رحمت بروح پاک نبی — سرور دین محمد عربی
بجوانیکه پاک باشد او — هم به پیری که راضی است نکو
بر محمد صلوة در همه حال — در تبه ایکه بود جمله رجال
طفل در مهد شیر نوشنده — بی سبب خود بخود خروشنده
باز رحمت بروح آن سرور — بر فرستی ز لطف خود یکسر
تا که باقی نماند از صلوات — هیچ چیزی بحق ذات صفات

اللهم واعط محمدا المقام المحمود الذی وعدته الذی
اذا قال صدقته واذا سال اعطیته

یا الهی عطا کنی از جود — بر محمد مقام محمود

آن مقامی که وعده کردی تو	یعنی جای شفاعتست و
هر چه کاهی که گفت خواهش را	کردی تصدیق بخشش عطا

وأعظم برهانه وشرّف بنيانه وأبلج حجّته وبيّن فضيلته

از عطایا و فضل احسانش	باز یا رب عظیم برهانش
با شرف کن بنای دینش را	نیز ثابت قدم یقینش را
باز روشن چراغ حجت او	نیک بیک کن بیان فضیلت او

اللّهم وتقبّل شفاعته في أمّته واستعملنا بسنّته وتوفّنا على ملّته واحشرنا في زمرته وتحت لوائه واجعلنا من رفقائه وأوردنا حوضه واسقنا بكأسه وانفعنا بمحبّته

یا الهی قبول کن ز کرم	او شفاعت اگر کند با هم
ما که از امت گنه کاریم	لیک از تو امیدها داریم
باز مستعمل به سنتش او	نیز میران بدین ملت او
زنده کردان به زمرهٔ آن پاک	زیر طوع شهنشه لولاک
باز ما را ز جمله رفقا	تا که داریم شرب حوض ورا

نیز سیراب کن ز جام آن	نفع ما را ز مهر او برسان

اللّهم آمين وأسألك بأسمائك التي دعوتك بها أن تصلّي على محمّد عدد ما وصفت وممّا لا يعلم علمه إلّا أنت وأن ترحمني وتتوب عليّ وتعافيني من جميع البلاء والبلوآء والفتن وأن تغفر لي

مستجاب ای خدای هر دو سرا	از تو خواهم بحق آن اسما
که بر آن نامها ترا خوانم	کر بهر دم آنگاه در ما بنم
اینکه رحمت با محمد مرسل	بر فرستان بهر زمان مجمل
بشمار هر آنچه می دانم	میکنم وصف آنچه بتوانم
نیز ز آنچه با که نیست اثر	که ز علمش مرا نبوده خبر
مگر آنکه تو خود همی دانی	رحم مستور را ز پنهانی
اینکه رحمی نمای ای صاحب	سوی من میل میکنی ای وهاب
عاقبت بخش از جمیع بلا	نیز محفوظ دار از بلوا
دور داری ز فتنه های زمان	مغفرت کن مرا ببخش امان

وترحمنی وترحم المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات وان تغفر لعبدک فلان ابن فلان المذنب الخاطی الضعیف وان تتوب علیه انک غفور رحیم آمین یا رب العالمین

رحم فرما ز فضل خود با من … نیز بر مومنین ز مرد و زن
رحم فرما بر مسلمانان … از رجال و نسا و خورد و کلان
بر همه شاخ و برگ باغ حیات … نیز بر ریشه‌های خاک ممات
مغفرت ساز بندهٔ خود را … فکری سر فکندهٔ خود را
کو بود مجرم خطا کردار … ناتوان ضعیف زار زار
میل میکن ز لطف جانب ما … ای غفور رحیم خالق ما
استجب یا خدای عالمیان … هر دعای که میکنند ایشان

قال رسول الله صلی الله علیه وسلم من قرأ هذه الصلوة مرة واحدة کتب الله تعالی له ثواب حجة مقبولة وثواب من اعتق رقبة من ولد اسمعیل علیه السلام

روزی از روزها رسول اله … گفت با مردمان دل آگاه
هر که خواند اگر همین صلوات … گرچه یکبار رافع الدرجات
می‌نویسند ثواب حج تمام … نیز آزادی هزار غلام
هر که کرده براه رب جلیل … بوده هر یک ز نسل اسمعیل
جمله بر نام آن کس است تمام … اجر اولاد او علیه السلام

فیقول الله تعالی یا ملٰئکتی هل عبد من عبادی اکثر الصلوة علی حبیبی محمد فوعزتی وجلالی وجودی ومجدی وارتفاعی لاعطینه بکل حرف صلی به علی حبیبی محمد قصرا فی الجنة ویاتینی یوم القیمة تحت لواء الحمد نور وجهه کالقمر لیلة البدر

حضرت ذو الجلال جل علا … گوید ای فرقهٔ ملائک ما
کیست همان کس بود که وقت حیات … گفته بسیار هر زمان صلوات
بر حبیبم محمد عربی … افضل جمله رسول و نبی
بجلال و جمال عزت ما … هم باحسان ما و حرمت ما
به بزرگی و با بلندی خویش … کنمش عطا ز لطف بیش

بهانی که بکل حرف صلوة | که فرستاده در زبان حیات
بر حبیبم محمد محمود | قصر در جنت مقام دور
آید او سوی من بروز نشور | زیر ظل لوای حمد و نور
نور از روی او شود تابان | چون مه شام چهارده عیان

وَكَفُّهُ فِي كَفِّ حَبِيبِي مُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ هٰذَا لِمَنْ قَالَهَا كُلَّ يَوْمِ جُمُعَةٍ لَهُ هٰذَا الْفَضْلُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ وَفِي رِوَايَةٍ

کف او در کف حبیب خداست | کز همه دست دست او بالاست
این کرامت نصیب آنکس دان | که صلوة درود در هر آن
بر فرستند بخواجه دو سرا | در همه روز جمعه در هر جا
در همان شخص رست روز جزا | این فضیلت بلطف عام خدا
بس که معبود ده خدای کریم | صاحب بخشش فضل عظیم
در روایات دیگرست چنین | که بخواند دعا بدین آئین

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِحَقِّ مَا حَمَلَ كُرْسِيُّكَ مِنْ عَظَمَتِكَ وَقُدْرَتِكَ وَجَلَالِكَ وَبَهَائِكَ وَ

سلطان

وَسُلْطَانِكَ وَبِحَقِّ اسْمِكَ الْمَخْزُونِ الْمَكْنُونِ الَّذِي سَمَّيْتَ بِهِ نَفْسَكَ وَأَنْزَلْتَهُ فِي كُتُبِكَ وَاسْتَأْثَرْتَ بِهِ فِي عِلْمِ الْغَيْبِ عِنْدَكَ

ای خداوند گرچه گمراهم | بدرستی که از تو می‌خواهم
بحق آن فرشتگان نکو | که بر داشتند کرسی تو
از بزرگی قدرت تو هموست | از جلال بهای تو ایدوست
هم ز سلطانی تو یا وهاب | بنده کان فتاده در باب
بحق گنج نام مخزونت | بکرامات در مکنونت
که بدان ذات خویش نامیدی | اختفایش بجود بسندیدی
ساختی اختیار بان نام | که بپاشش بعلم غیب مدام

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي إِذَا دُعِيتَ بِهِ أَجَبْتَ وَإِذَا سُئِلْتَ بِهِ أَعْطَيْتَ وَأَسْأَلُكَ بِاسْمِكَ الَّذِي وَضَعْتَهُ عَلَى اللَّيْلِ فَأَظْلَمَ وَعَلَى النَّهَارِ فَاسْتَنَارَ وَعَلَى السَّمٰوَاتِ فَاسْتَقَلَّتْ وَعَلَى الْأَرْضِ فَاسْتَقَرَّتْ وَعَلَى الْجِبَالِ فَرَسَتْ وَعَلَى الصَّعْبَةِ فَذَلَّتْ وَعَلَى مَاءِ

چشمه‌ها چشم خویش بگشایند	بزمین مجواب بحر آیند
بیشتر از روانی انهار	مهر طالع شود بروی نهار
هم شمر بر سپهر تابنده	هم کواکب نیز تابنده

اللهم صل علی محمد و علی آل محمد عدد علمک وصل علی محمد و علی آل محمد عدد حلمک وصل علی محمد و علی آل محمد عدد ما احصاه اللوح المحفوظ من علمک

یا الهی ز فضل جود و کرم	رحمت ارسال باز در هر دم
بر محمد و آل آن سرور	قدر اعداد قطره‌های مطر
بشمار تمام علم تو	که محیط است بر قبیح و نکو
باز رحمت بروح احمد و آل	باز یا رب ز فضل خود ارسال
بقیاس و قدر حلم تو	چون باند از قدر علم تو
باز رحمت فرست بر احمد	نیز بر آل آن سپهر سند
بشمار هر آنچه ساخت حساب	لوح محفوظ چون ز علم کتاب
هر چه در باب وز علم تو بود	که ز رخسار غیب پرده گشود

اللهم صل علی محمد و علی آل محمد عدد ما

کنز اسرار

جری به القلم فی ام الکتاب عندک وصل علی محمد و علی آل محمد ملء سمواتک وصل علی محمد و علی آل محمد ملء ارضک وصل علی محمد و علی آل محمد ملء ما انت خالقه من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

رحمت حق بروح پاک نبی	هم بآل محمد عربی
بشمار هر آنچه رفته قلم	بر همان چیز از حدوث و قدم
کو در ام الکتاب مکتوب است	نزد تو جمله که نه محجوب است
باز رحمت بروح احمد و آل	به هر سمای تو همه حال
رحمت بر رسول سرور نیز	بر فرشتگان بال و زمین
به هر زمین ز شیب و فراز	لطف کن ای کریم دوست نواز
رحمت بر رسول آل او	بشمار هر آنچه رشت و نکو
که تو ای خالقشم بارض و سما	ز اول روز خلقت دنیا
تا بروز قیام حشر نجات	هر چه مخلوق شد ز موجودات

اللهم صل علی محمد و علی آل محمد عدد صفوف

الملئکة وتسبیحهم وتقدیسهم وتحمیدهم
وتمجیدهم وتکبیرهم وتهلیلهم من یوم
خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

صلوات الخدای در همه حال — باز ارسال بر محمد و آل
بشمار نجوم ذره خاک — بصفوف ملائک افلاک
هم بتسبیح پاد پاکیشان — ذکر تحمید حضرت رحمان
نیز با یاد بزرگی خدا — همه بازند در صباح مسا
هم بتکبیر جمله کی ملک — گفته تهلیل در بسیط فلک
زابتدای وجود دار فنا — تا بروز قیام دار بقا
رحمت خود بسید مختار — باز ارسال یکی بر هزار

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد عدد
السحاب الجاریة والریاح الذاریة من یوم خلقت
الدنیا الی یوم القیمة

صلوات الخدای بار روان — بر محمد و آل پاک آنهم
بشمار سحاب بارنده — هم بمقدار باد گردنده

دوازد

١٣٦

ذاریت

که ورود صبح شام بر گل خار — ز ابر ستا و جمله اشجار
زان زمانیکه خلق شد دنیا — تا دم صبحگاه روز جزا

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد عدد
کل قطرة تقطر من سمواتک الی ارضک
وما یقطر من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة

رحمت ای پادشاه در همه حال — بر فرستان بروح احمد و آل
بشمار تمام قطره چنین — که چکیدست ز آسمان بزمین
تا کنون زانچه می چکد از آن — ز اله برف شبنم باران
از همان دم که خلق شد دنیا — تا بهنگام صبح روز جزا

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد عدد ما هبت الریاح
وعدد ما تحرکت الاشجار والاوراق والزروع وجمیع
ما خلقت فی قرار الحفیظ من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة

باز رحمت روان بسید ما — نیز بر روح آل او نجبا
بشمار همه وزیدن باد — بر گل خار غنچه شمشاد
هم باعداد حرکت اشجار — جنبش برگ لرزش اثمار

ریزش

بشمار همه زرعت ها
وز نباتات رسته در هر جا

جمع هر آنچه خلقت او
هست محفوظ در خزینهٔ تو

ز اول روز خلقت دنیا
خلق شد از تو تا روز جزا

اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عدد القطرِ والمطرِ والنّباتِ من یومَ خلقتَ الدّنیا الی یوم القیمة

صلوات الخدای بر احمد
نیز بر آل آن سر آمد

بعددهای قطرهٔ باران
بشمار گیاه جمله مکان

ز ابتدائی که خلق شد دنیا
از تو تا روز حشر وقت جزا

اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ النّجومِ فی السّماءِ من یومَ خلقتَ الدّنیا الی یوم القیمة

صلوات ای آله هر دم
بر محمد آل او ز کرم

بشمار ستارهٔ افلاک
بر فرستم نجوم لولاک

ز ابتدای بنای این دنیا
تا بروز جزا شود پیدا

اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ ما خلقتَ فی بحارکَ السّبعةِ ممّا لا یعلمهُ الّا انتَ وما انتَ خالقهُ فیها الی

یوم القیمة

بار رحمت

بار رحمت بروح پاک نبی
هم بآل محمد عربی

بشمار زهر کم بسیار
خلق کردی در ابهفت بحار

زانچه بنود بچشم خلق آشکار
نیست کس را ز علم او خبر

مگر آنکه تو خود همی دانی
با تو پیداست سر پنهانی

نیز با آنچه خلق کردی وا
تا بروز قیام وقت جزا

اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ الرّملِ والحصی فی مشارقِ الارضِ ومغاربها

صلوات خدای در هر دم
باد بر روح آل آن هم

بشمار جمیع ریگ زمان
بهمه سنگ ریزه های جهان

در همه مشرق زمین ها
نیز در مغربین چنین باشد

اللّهمّ صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ ما خلقتَ من الجنِّ والانسِ وما انتَ خالقهُ الی یومِ القیمة

صلوات خدا بروح رسول
نیز بر روح آل اهل قبول

بر همه خلق تو بکون مکان
زمرهٔ جن فرقهٔ انسان

نیز با آنچه خالق او بی
نیک و بد زشت خوب دیگر

تا بروز حشر شود همه — از نوال پادشاه باهمه

اللّهم صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ أنفاسِهم وألفاظِهم ولحاظِهم مِن يوم خلقتَ الدُّنيا إلی يومِ القيمة

باز رحمت ز ایزد متعال — بر محمد رسیده باد و بآل
بشمار نفوس مخلوقات — هم بالفاظ جمله موجودات
هم باندازهٔ زبان همه — بکلام همه زبان همه
ز اول روز خلقت دنیا — تا دم صبحگاه روز جزا

اللّهم صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ طيرانِ الجنِّ والملٰئكةِ مِن يومَ خلقتَ الدُّنيا إلی يومِ القيمة

صلوات درود کن ارسال — بر روان محمد بر آل
بشمار همه پر پرواز — که کند جن یا ملک پرواز
از زمانیکه خلق شد دنیا — تا بروز حساب بعز جزا

اللّهم صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ الطّيورِ والهوامّ وعددَ الوحوشِ والآكامِ في مشارقِ الأرضِ ومغاربِها

یا الهی

یا الهی فرست از رحمت — بر محمد و آلش از شفقت
بشمار طیور کز دم بار — بقیاس وحوش قعر بحار
به بلندی پست روی زمین — در شروق غروب و بیت حنین

اللّهم صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ الأحياءِ والأموات

صلوات احد کن ارسال — بروان محمد بر آل
بشمار نهال باغ حیات — بهمه ریشه های خاک ممات

اللّهم صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ ما أظلمَ عليهِ الليلُ وما أشرقَ عليهِ النّهارُ مِن يومَ خلقتَ الدُّنيا إلی يومِ القيمة

یا الهی درود نامعدود — بر روانش بآل محمود
بشمار هر آنچه شد برو — شام تاریک با نجوم نکو
بقیاس آنچه در سپهر بار — روز روشن شبنم چو عارض یار
ز ابتدای بنای این دنیا — تا بوقت قیام روز جزا

اللّهم صلّ علی محمّدٍ وعلی آلِ محمّدٍ عددَ مَن يمشي علی رجلينِ ومَن يمشي علی

اَرْبَعَ مِنْ یَوْمَ خَلَقْتَ الدُّنْیَا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ

رحمت حق نثار پیغمبر — نیز بر روح آل آن سرور
قدر شخصی که میرود بهوای — زین مکان تا بجد دیگر جای
هم بدانیکه چارپای رود — گاه آهسته گاه میدود
ز اول روز خلقت دنیا — تا بروز حساب یعنی جزا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ صَلّٰی عَلَیْهِ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالْمَلٰئِکَةِ مِنْ یَوْمَ خَلَقْتَ الدُّنْیَا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ

ای خداوند ایزد متعال — رحمت ارسال کن باحمد و آل
قدر شخصی که رحمت بسیار — گفته الرحمن الرحیم در هر بار
وز ملائک روز ایزد دنیا — خلق کردی تو تا بروز جزا

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ لَمْ یُصَلِّ عَلَیْهِ

صلوات خدای در همه حال — بر محمد رسیده باد و آل
بشمار هر آنکسیکه رو کند — کرده رحمت بروح پاک آنکه

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ لَمْ یُصَلِّ عَلَیْهِ

بارحم

بار رحمت بروح احمد و آل — ها ز یا رب ز لطف خود ارسال
بشمار کسیکه نفرستاد — رحمتی بر رسول بار استاد

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا یَجِبُ اَنْ یُصَلّٰی عَلَیْهِ

صلوات دیگر باحمد و آل — بر فرستان ولی بوجه کمال
همچنانکه دوست داری تو — آنکه رحمت روان کند باو

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ حَتّٰی لَا یَبْقٰی شَیْءٌ مِنَ الصَّلٰوةِ عَلَیْهِ

آن قدر رحمت الهی احد — بر فرستان تا ابد بر احمد
تا که باقی نماند از رحمت — هیچ چیزی برود از شفقت

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی اٰلِ مُحَمَّدٍ کَمَا یَنْبَغِی اَنْ یُصَلّٰی عَلَیْهِ

رحمت عام ایزد متعال — باد یا رب نصیب احمد و آل
همچنانکه لایق است بآن — رحمت خود روان کنی بر آن

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ فِی الْاَوَّلِیْنَ وَصَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ فِی الْاٰخِرِیْنَ

یا الهی فرست در همه حال — رحمت خویشتن باحمد و آل
در حضور خلایق اول — نیز در نزد حشر فردا

اللهم صل علی محمد فی الملا الاعلی الی یوم الدین
ماشاء الله لا قوة الا بالله العلی العظیم

رحمت حق بروح آن سرور | در حضور گروه اعلی تر
باد تا روز حشر پی در پی | هرچه خواهد خدای خالق حی
نعت قوت بطاعت و جود | همه را غیر خویش معبود
کوست محتاج غیر رب رحیم | خالق آسمان علی عظیم

الحزب السادس فی یوم السبت

اللهم صل علی محمد وعلی آل محمد واعطه الوسیلة والفضیلة والدرجة الرفیعة وابعثه مقاما محمودا الذی وعدته انک لا تخلف المیعاد

یا الهی ز لطف رحمت عام | بر محمد و بر آل اعلام
هم عطا کن بر او وسیلتها | درجات علی فضیلتها
زنده کن در مقام محمودش | وعده کردی چنانچه از جودش
بدرستیکه باشد او درویش | نکنی تو خلاف وعده خویش

اللهم عظم شانه وبین برهانه وابلج حجته وثقل

میزانه وبین فضیلته وتقبل شفاعته فی امته واستعملنا بسنته یا رب العلمین ویا رب العرش العظیم

یا الهی ز فضل رحمانی | شان او را بزرگ گردانی
هم بیان کن دلیل برهانش | باز روشن ز جود احسانش
هم ترازوی وی گران گردان | فضلهایش همه بیان گردان
باز مقبول هم شفاعت او | کن بو باشد بشان امت او
امت او را ایا کریم سخی | باز مستعمل سنت وی
خالق عالمین ز لطف عمیم | وی مربی طاق عرش عظیم

اللهم یا رب احشرنا فی زمرته وتحت لوائه واسقنا بکاسه وانفعنا بمحبته آمین یا رب العلمین

یا الهی که زنده کن ما را | لیک در زمره رسول خدا
زیر ظل لوای او برسان | نیز سیراب کن بجام آن
سود ما بر محبتش گردان | مستجاب ای خدای عالمیان

اللهم یا رب بلغه عنا افضل السلام واجزه عنا افضل ما جزیت به نبیا عن امته یا رب العلمین

یا رب از ما رسان بآنسرور / بهترین سلام اکبر

هم بشهزاده زما جزای نکو / آن جزاها که هست درخور تو

بهمان یاری زراست وی / ای رب عالمین یاری

اللهم إني أسألك أن تغفر لي وترحمني وتتوب علي وتعافيني من جميع البلاء والبلوى الخارج من الأرض والنازل من السماء إنك على كل شيء قدير

الهی خداوند آشکار و نهان / وی مربی جملهٔ عالمیان

بدرستیکه من ترا خواهم / گرچه زار و ذلیل و گمراهم

مغفرت کنی مرا رحم نما / نیز میلی بسوی من فرما

عافیت بخش از جمیع بلا / هم از آن غم که آزمای خدا

یعنی آن فتنه کز زمین خیزد / یا بلایی که ز آسمان ریزد

بحقیقت توئی علیم کبیر / بر همه چیز قادری قدیر

برحمتك وأن تغفر للمؤمنين والمؤمنات والمسلمين والمسلمات الأحياء منهم

والاموات

والأموات ورضي الله عن أزواجه الطاهرات أمهات المؤمنين

بزلال غمام رحمت تو / دارم امید با شفقت تو

اینکه از بحر مغفرت بخشی / بر همه مؤمن از رجال و زنان

نیز مسلمین ز مرد و زن / که بوده زنده یا بجیب کفن

یا در آن حق از زنان رسول / که همه طاهرند اهل قبول

مادر مؤمنان همی باشند / بهر ما در ز دیده می‌پاشند

ورضي الله عن أصحابه الأعلام أئمة الهدى ومصابيح الدنيا وعن التابعين وتابع التابعين لهم بإحسان إلى يوم الدين والحمد لله رب العالمين

هم رضا باد حق ز اصحابش / که همه نیز رکند احبابش

جمله یا امثال امام هما / انجم شام تیرهٔ دنیا

نیز از تابعین بود خوشنود / حضرت ذوالجلال حی ودود

تابع تابعین مر ایشان / شاد گرداند بلطف با احسان

تا بروز جزا که آرد مان / حمد بادت پس رب عالمیان

ابتداء الثلث الثالث

اللهم رب الأرواح والأجساد البالية أسألك
بطاعة الأرواح الراجعة إلى أجسادها وبطاعة
الأجساد الملتئمة بعروقها وبكلمتك النافذة فيهم وأخذك الحق منهم

ای تویی رب جمله ارواح — هم باجساد کهنه ریزیده تن
از تو خواهم بطاعت ارواح — در خلاء ملا و شام و صباح
که بصد جد و جهد هر یک از آن — سوی اجساد خود گشته روان
هم بابدان هست از سرشتن — جمع آیند بارگ خویشتن
بسخنهای نافذ که فتاد — در همه روح در همه اجساد
هم باخذ حقوق از ایشان — بود در ذمه همه ایشان

والخلائق بين يديك ينتظرون فصل قضائك
ويرجون رحمتك ويخافون عقابك أن تجعل
النور في بصري وذكرك بالليل والنهار
على لساني وعملا صالحا فارزقني

وآن خلائق که روبروی تو اند — جمله گی منتظر بسوی تو اند
گاه حکم ترا که هست قضا — لطف آید و یا که قهر بلا

چشم دارند از تو فضل عمیم — همه ترسند از عذاب الیم
اینکه گردان تو نور در بصرم — تا فتد مرضیات نظرم
باز ذکرت بروز و شب جاری — بر زبانم مدام یا باری
عمل نیک رزق من بخشا — در همه عمر یا ربم همه جا

اللهم صل على محمد كما صليت على إبرهيم
وبارك على محمد كما باركت على إبرهيم

یا الهی که رحمت بسیار — بر فرستادن بنبی مختار
همچنانکه خود ز لطف عمیم — بر فرستاده بر ابراهیم
برکت ده باحمد از همه بیش — همچنانکه بخلیل خویش

اللهم اجعل صلواتك وبركاتك على محمد وعلى آل محمد كما
جعلتها على إبرهيم وعلى آل إبرهيم إنك حميد مجيد

یا الهی که رحمت خود را — هم هوای برکت خود را
باز در خورد احمد مختار — بر روان جمیع آل کبار
همچنانکه ای کریم — بخلیل و آل ابراهیم
بر فرستادی رحمت و برکت — بر همه غیر جنبش و حرکت

بدرستیکه اسم تست حمید	دیگر از نام پاک تست مجید

اللهم بارک علی محمد وعلی آل محمد کما بارکت علی ابراهیم وعلی آل ابراهیم انک حمید مجید

الٰهی خداوند ایزد متعال	برکت کن کرم باحمد وآل
همچنانکه داده هر دم	بخلیل وبآل او ز کرم
بحقیقت توئی حمید مجید	توئی از وجه با نهایت به بد

اللهم صل علی محمد عبدک ورسولک وصل علی المؤمنین والمؤمنات والمسلمین والمسلمات

صلوات الٰهی کن ارسال	از عطای خویش دم بهر حال
بر محمد که اوست بندهٔ تو	هم رسول تو سر فکندهٔ تو
نیز رحمت بمؤمنان بجهان	بجمیع رجال خیل زنان
باز بر مسلمین کرم فرما	خواه قوم رجال و خواه زنان

اللهم صل علی سیدنا محمد وعلی آله عدد ما احاط به علمک واحصاه کتابک وشهدت به ملائکتک صلوة دائمة تدوم بدوام ملک الله

صلوة

صلوات خدا بسید ما	یعنی احمد بآل او همه جا
بشمار هر آنچه هست محیط	علم تو در سما و ارض بسیط
آنچه دریافته کتاب تو	کامده یعنی بر حساب تو
هم شهادت بدو ملائکها	داده با اتفاق نزد خدا
رحمت دائمی نامعدود	بدوام حکومت معبود

اللهم انی اسئلک باسمائک العظام ما علمت منها وما لم اعلم وبالاسماء التی سمیت بها نفسک ما علمت منها وما لم اعلم

الٰهی خداوند مانده در راهم	بدرستیکه از تو می خواهم
به بزرگی نامهای عظام	کانچه می کردم از آن اعلام
وانچه زان اسمها نمی دانم	بر زبان هیچ یک نمیرانم
هم بدان نامها که نامیدی	بهمان ذات خود پسندیدی
آنچه زانها نه ام دانم	هرچه از آن نخوانم خواهم

ان تصلی علی سیدنا محمد عبدک ونبیک ورسولک

آنکه رحمت روان بسید ما	کوست عبد تو و با موله

هم ز نور رسول کون سبب — آسمان زمین بطفیل اوست

عدد ما خلقت من قبل أن تكون السماء مبنية والأرض مدحية والجبال مرسية والعيون منفجرة والأنهار منهمرة والشمس مشرقة والقمر مضيئا والنجوم مستنيرة والبحار مجرية والأشجار مثمرة

قدر چیزی که از تو شد پیدا — بیشتر از سمای هفت سما
نیز هستی از زمین که شود — کوه کرده بلند و لاله دمید
چشمه‌ها چشم خویش بگشاید — نیز انهارها روان کرده
مهر بخشید نور ماه ضیا — هم منور ستارگان بسما
گشته جاری تمامی ابحار — هم ثمر بخش جمله اشجار

اللهم صل على محمد عدد علمك وصل على محمد عدد حلمك وصل على محمد عدد كلماتك وصل على محمد عدد نعمك

بار الها رحمت بیشمار — بر محمد بقدر علم خویش

بار رحمت

بار رحمت با محمد مختار — قدر آنچه بذات تست وقار
بخشش رحمت ز جود جبار — بشمار کلام قرآنت
باد بر وی نصیب رحمت تو — بشمار جمیع نعمت تو

وصل على محمد عدد فضلك وصل على محمد عدد جودك وصل على محمد عدد سمواتك

رحمت تو بخواجهٔ دو سرا — بشمار تفضلت بادا
از تو رحمت بروح او هر دم — بشمار جمیع جود کرم
رحمت بر روان او بادا — بشمار زمین هفت سما

وصل على محمد عدد أرضك وصل على محمد عدد ما خلقت في سبع سمواتك من ملائكة وصل على محمد عدد ما خلقت في أرضك من الجن والإنس وغيرهما من الوحش والطير وغيرهما

رحمت حق بسید ابرار — بکشا زمین کوه بحار
بر محمد صلوة آن مقدار — کانچه شد خلق از تو با جبار
در سموات آن هفت فلک — از خواص عوام جمله ملک

باز رحمت بروح هر یک زین — بشمار تمام خلق زمین
خواه از جن و انس و غیر آن — از وحوش و طیور یا دگر آن

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا جَرَى بِهِ الْقَلَمُ فِي عِلْمِ غَيْبِكَ وَمَا يَجْرِي بِهِ إِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ الْقَطْرِ وَالْمَطَرِ

صلوات خدای در هر دم — بشمار هر آنچه زد قلم
بر همان خبر در علوم نهان — یعنی علمت بخواه دو جهان
وانچه با او قلم کنون برود — تا بروز جزا بسر برود
رحمت تو بخواه دو جهان — قدر اعداد قطره باران

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ يَحْمَدُكَ وَيَشْكُرُكَ وَيُهَلِّلُكَ وَيُمَجِّدُكَ وَيَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ

رحمت بخواه دو سرا — بشمار هر آنکه ترا
حمد گویند نیز شکر تو هم — نیز تهلیل گفته در همه دم
هم شهادت دهند فاش نهان — که توی رب جمله عالمیان

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا صَلَّيْتَ عَلَيْهِ أَنْتَ

وملئكتك

وَمَلٰئِكَتُكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ صَلَّى عَلَيْهِ مِنْ خَلْقِكَ وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَنْ لَمْ يُصَلِّ عَلَيْهِ مِنْ خَلْقِكَ

باز رحمت بروح سید باد — بشمار هر آنچه رحمت زد
جانب روح سید عالم — خود فرستاده اند آنکه هم
نیز رحمت برو بقدر کسی — که ز خلقت درود گفته بسی
باز رحمت بروح احمد باد — بشمار کسی که نفرستاد
نیز از خلق هست آن با باک — نفرستاده بر شه لولاک

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ الْجِبَالِ وَالرِّمَالِ وَالْحَصٰى وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ الشَّجَرِ وَأَوْرَاقِهَا وَالْمَدَرِ وَأَثْقَالِهَا

بر محمد درود در همه حال — بشمار همه جبال و رمال
هم بمقدار سنگ ریزه آن — هست در کوه و دشت هر کران
بر محمد درود باز روان — بشمار درخت برگ آن
هم بقدر کلوخ وزن او — بروان نیز او و آب جو

وصل علی محمد عدد کل سنة وما تخلق فیها
وما یموت فیها وصل علی محمد عدد
ما تخلق کل یوم وما یموت فیه الی یوم القیمة

صلوات الخدا کرین جلال / بر محمد بقدر جمله سال
آنچه سازی تو خلق زین سال / انس و جن ملک نسا و رجال
وآنچه میرانی اندرین زمان / نسل انسان و جمله حیوان
یا الهی تو تحفه رحمت / بر محمد کرم کن از شفقت
قدر چیزی که خلق سازی تو / در همه روزها ز زشت و نکو
وآنچه میرانیش در این روز / تا بروز قیامت جان سوز

اللهم وصل علی محمد عدد السحب الجاریة ما
بین السماء والارض وما تمطر من المیاه

صلوات الخدا کنی اجلال / بر محمد ز لطف هر سال
السحابها که جاریست چنین / گشته ما بین آسمان زمین
وآنچه آبی چکد از وی / در بهار و تموز موسم دی

وصل علی محمد عدد الریح المسخرات فی مشارق الارض ومغاربها

وجوفها

وجوفها وقبلتها وصل علی محمد عدد نجوم السماء

بر محمد فرست رحمت عام / بقیاسات بادهای رزام
ز همه شرقها جوف زمین / نیز در قبله اش بدین آیین
باز رحمت بروح سید ما / بشمار نجوم هفت سما

وصل علی محمد عدد ما خلقت فی بحارک من الحیتان
والدواب والمیاه والرمال وغیر ذلک

نیز رحمت بسید مختار / قدر خلق تو در جمیع بحار
یعنی از ماهیان جنس دواب / از همه ریگها و ز همه آب
غیر اینها که هست در دریا / همه مخلوق تست در آنجا

وصل علی محمد عدد النبات والحصی وصل
علی محمد عدد النمل

بر رسول الخدا او صلوات / عدد سنگریزه‌های نبات
صلوات الخدا او بر سان / بشمار تمام مورچگان

وصل علی محمد عدد المیاه العذبة
وصل علی محمد عدد المیاه الملحة

رحمت درخور شفیعی باد   برهمه آلهای شیرین باد
باز رحمت بروز رب غفور   بشمار جمیع آب شور

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ نِعْمَتِكَ عَلَى جَمِيعِ خَلْقِكَ

صلوات درود بر احمد   بازار بسال ابجدی احد
بشمار جمیع نعمتهات   گوشت درخور جمله مخلوقات

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ نِقْمَتِكَ وَعَذَابِكَ عَلَى مَنْ كَفَرَ بِمُحَمَّدٍ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

بر محمد درود یا وهاب   بر فرشتان بقدر جمله عذاب
کو بران کافر گشت ظلم   بر محمد نبی علیه السلام

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا دَامَتِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا دَامَتِ الْخَلَائِقُ فِي الْجَنَّةِ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا دَامَتِ الْخَلَائِقُ فِي النَّارِ

صلوات خدا بروح نبی   بدوام دو بهشت عقبی
رحمت حق بفخر عالمیان   بدوام خلود جنتیان
نیز مقدار بودن کفار   درمقام عذاب بغیر نار

وصل

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَى قَدْرِ مَا تُحِبُّهُ وَتَرْضَاهُ
وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَلَى قَدْرِ مَا يُحِبُّكَ وَيَرْضَاكَ

نیز رحمت روان بجانب او   بر محمد بقدر حب تو
هم رضامی شوی ازو هردم   از ره فضل وجود لطف کرم
صلوات درود یا رحمان   بر محمد بهر زمان بریان

وَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ أَبَدَ الْأَبِدِينَ وَأَنْزِلْهُ الْمَنْزِلَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ وَأَعْطِهِ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالشَّفَاعَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ الَّذِي وَعَدْتَهُ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ

آب رحمت بجوی احمد بان   دایم دایمین روان گردان
ده نزولش به نیز دخو فرمان   منزل قرب جای او گردان
هم عطا کن بدو وسیلتها   تحف جمله فضیلتها
درجات علی شفاعت جود   زنده گردان بمنزل محمود
کان مقامی که وعده کرده تو   یعنی منزل شفاعت او
بدرستیکه از کرم بهشتی   تو نکردی خلاف وعده خویش

اللهم إني أسألك بأنك سيدي ومالكي
ومولاي وثقتي ورجائي أسألك بحرمة
الشهر الحرام والبلد الحرام والمشعر الحرام
وقبر نبيك عليه السلام

ای خداوند قاضی الحاجات / ای مرید رافع الدرجات
بدرستیکه از تو می جویم / دست بگشاده و همی گویم
بسکه تو سیدی و مالک من / صاحب آنکه که هر زمن
همه دارد امیدم از تو سؤال / حاجتم را برآر در همه حال
بحق حرمت شهور حرام / هم ببلد الحرام فرخ فام
نیز بالمشعر الحرام حرم / هم بقبر نبی شفیع امم

أن تهب لي من الخير ما لا يعلم علمه إلا أنت
وتصرف عني من السوء ما لا يعلم علمه إلا أنت

اینکه بخشی مرا از کار نکو / کانچه عالم نیم ز علم او
نیز از من بگسلی بدیها را / زانچه آگه نیم ز و اصلا
از همه باخبر توی یارب / عالم خیر و شر توی یارب

اللهم بمن وهب لآدم شيث ولإبراهيم إسمعيل
وإسحق ورد يوسف على يعقوب وبمن
كشف البلاء عن أيوب

ای خدا ای کریم رب رحیم / ای تو آنکه از عطای عمیم
لطف کردی تو شیث با آدم / مهر او یافت بر رخ عالم
نیز اسحاق هم ذبیح الله / بخلیلت تو دادهٔ همراه
باز دادی تو از تحنن محبوب / یعنی یوسف بحضرت یعقوب
ای تو آنکه از تن صابر / ساختی آن محن بلا صادر

وبمن رد موسى إلى أمه وبأزاد الخضر
في علمه وبمن وهب لداود سليمن
ولزكريا يحيى ولمريم عيسى

ای تو آنکه موسی عمران / ساختی سوی مادرش تو روان
ای تو آنی ایا شهٔ او / شد زیاد از تو علم پیغمبر
ای تو دادهٔ ز احسانش / یعنی داود را سلیمانش
هم عطا کرده بزکریا / ولد ارجمند چون یحیی

از تحیات نوع نوع سلام — بر همان جمع فرقه اسلام

اللهم أَفْرِدْنِي لِمَا خَلَقْتَنِي لَهُ وَلَا تَشْغَلْنِي بِمَا تَكَفَّلْتَ لِي بِهِ وَلَا تَحْرِمْنِي وَأَنَا أَسْأَلُكَ وَلَا تُعَذِّبْنِي وَأَنَا أَسْتَغْفِرُكَ

الحمد اوند قاضی الحاجات — دور سازی مرا ز مخلوقات
مکن مشغولم برزق که تو — خود کفیلی مر الخلق او
از تو خواهم سؤال محرومم — هم عذابم مکن که معلوم
بکه من از تو خواهم استغفار — کنه بیمر از تو بخشم بسیار

اللهم صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

یا الٰهی بسید ابرار — صلوات تحیت بسیار
برسان بروح آل اعظام — بعز خویشان علیه السلام

اللهم إِنِّي أَسْأَلُكَ وَأَتَوَجَّهُ إِلَيْكَ بِحَبِيبِكَ الْمُصْطَفَى عِنْدَكَ يَا حَبِيبَنَا يَا مُحَمَّدُ إِنَّا نَتَوَسَّلُ بِكَ إِلَى رَبِّكَ فَاشْفَعْ لَنَا عِنْدَ الْمَوْلَى الْعَظِيمِ يَا نِعْمَ الرَّسُولُ الطَّاهِرُ

الحمد اوندا ز تو می جوییم — یا الٰهی مستمند این کوییم

روی آورده ایم سوی تو — بحبیب تو و شفاعت تو
نزد تو ای حبیب عالمیان — وی مربی جمله ما یاسین
یا محمد ای شه دو سرا — قرب حق با تو حاصل است بما
بهر شفاعت بکن ز لطف عظیم — نزد مولا که بزرگ است عظیم
ای خوش آنکه تو رسول پاک — خسرو ملک و نیز شه لولاک

اللهم شَفِّعْهُ فِينَا بِجَاهِهِ عِنْدَكَ وَاجْعَلْنَا مِنْ خِيَارِ الْمُصَلِّينَ وَالْمُسَلِّمِينَ عَلَيْهِ

روز حشر الحمد ای عالمیان — مصطفی را شفیع ما گردان
بکه باشد رفیع رتبه او — از ره منزلت به نزد تو
از خواص مصلیان گردان — نیز ما را ز مسلمین بر آن

وَمِنْ خَيْرِ الْمُقَرَّبِينَ مِنْهُ وَالْوَارِدِينَ عَلَيْهِ وَمِنْ أَخْيَارِ الْمُحِبِّينَ فِيهِ وَالْمَحْبُوبِينَ لَدَيْهِ

هم ز خاص مقربین از او — وارد مین بروی از خصال نکو
باز در وی ز خاصه احباب — نیز محبوب نزد آن در باب

وَفَرِّحْنَا بِهِ فِي عَرَصَاتِ الْقِيٰمَةِ وَاجْعَلْهُ لَنَا

دلیلاً الی جنة النعیم بلا مؤنة ولا مشقة ولا مناقشة

باز خوشنود جمله ما را | الحسیب | با جماعتشان بعرصهٔ گاه جزا

نور او را دلیل ما گردان | تا برد جمله را بباغ جنان

بردنی بی مؤنت اسباب | نه مشقت درونه رنج حساب

واجعله مقبلاً علیه ولا تجعله غاضباً علینا واغفر لنا ولوالدینا ولجمیع المسلمین والمسلمات الاحیاء منهم والاموات واخر دعوانا ان الحمد لله رب العلمین

باز او را محب رحمت شاه | تا که ما را کند قبول آن شاه

مکن او را غضب کننده ما | مغفرت کن بما و والد ما

بر همه مسلمین نساء رجال | زنده یا مرده اند در همه حال

این بود آخر طلب ما را | از تو ای پادشاه ارض و سما

بدرستیکه شکر از ما را | مر ترا حمد رب عالمین

ابتداء الربع الرابع

فاسئلک یا الله یا الله یا الله یا حی یا قیوم

یا ذا الجلال والاکرام لا اله الا انت سبحانک

انی کنت من الظالمین

بهر طلب میکنم ترا مسجود | خواهشم از تو هست یا معبود

ای حیات ابد وجود ترا است | ذو الجلالی که فضل وجود ترا است

نه الهی بجز تو موجود است | احدی نیست همچو تو دست

یاد سازم به پاکیت هر بار | منم از ظالمان بد کردار

اسئلک بما حمل کرسیک من عظمتک وجلالک وجمالک وبهائک وقدرتک وسلطنک

خواهشم هست از تو تمام حاجت | قدر حبی که کرسیت بر داشت

از بزرگی و وز جلال تو | وز بهای تو و جمال تو

نیز از قادری قدرت تو | وز شهنشاهی حکومت تو

وبحق اسمائک المخزونة المکنونة المطهرة التی لم یطلع علیها احد من خلقک

بحق نامهای مخزون است | هم باسمای پاک مکنون است

کی نهست آگه از آن نام | ز همه خلقت از خواص عوام

وبحق الاسم الذي وضعته على الليل فاظلم وعلى النهار فاستنار وعلى السموات فاستقلت وعلى الارض فاستقرت وعلى البحار فانفجرت وعلى العيون فنبعت وعلى السحب فامطرت

نیز بر حق آنچنان اسما ‌ ‌ ‌ وضع کردی ورا تو با شبها
شد سیه همچو نام بخت منش ‌ ‌ ‌ بر نهادی بروز شد روشن
وضع کردی بچرخ با زیبا ‌ ‌ ‌ نیز اندر زمین قرار شداد
بر نهادی ورا بدریاها ‌ ‌ ‌ گشت جاری زکوه تا صحرا
وضع کردی بچشمه‌ها جوشید ‌ ‌ ‌ آنهم جن وحش طیر از آن نوشید
بر نهادی با بر بسم بارید ‌ ‌ ‌ زآسمان بر زمین چو حکم رسید

واسئلك باسماء المكتوبة في جبهة جبريل عليه السلم وبالاسماء المكتوبة في جبهة اسرافيل عليه السلم وعلى جميع الملئكة

ترجويم ترا ايا محبوب ‌ ‌ ‌ بهمان اسمها که شد مکتوب
هم بخط کرد عارض جبرئیل ‌ ‌ ‌ هم بمکتوب بر اسرافیل

صدتحیت

صد تحیت ز ما بسوی آن دو ‌ ‌ ‌ هم بجمیع فرشته‌های تو

واسئلك بالاسماء المكتوبة حول العرش وبالاسماء المكتوبة حول الكرسي

من ترا خواهم الهی تعال ‌ ‌ ‌ همه من تا له بهر شکل دال
بهمان نامها که بنوشتی ‌ ‌ ‌ پرده در چشم ما فرو هشتی
گرد بر گرد طاق عرش عظیم ‌ ‌ ‌ به قدرت ای کریم رحیم
هم بر آن نامها که شد مکتوب ‌ ‌ ‌ گرد کرسی تو به این اسلوب

واسئلك باسمك العظيم الاعظم الذي سميت به نفسك

خواهم از تو بنامهای عظیم ‌ ‌ ‌ اعظم اسمت الهی ای کریم
کز همه نامها پسندیدی ‌ ‌ ‌ که به آن ذات خویش نامیدی

واسئلك بحق اسمائك كلها ما علمت منها وما لم اعلم

باز خواهم بحق آن اسما ‌ ‌ ‌ یعنی بر جمله نامهای خدا
آنچه زان نام دانم و خوانم ‌ ‌ ‌ و آنچه زان اسمها نمی‌دانم

واسئلك بالاسماء التي دعاك بها آدم عليه السلم وبالاسماء التي دعاك بها نوح عليه

السلم وبالاسماء التي دعاك بها صلح عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها يونس عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها موسى عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها هرون عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها شعيب عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها ابرهيم عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها اسمعيل عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها داود عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها سليمن عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها زكريا عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها يحيى عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها يوشع عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها الخضر عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها الياس عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها اليسع عليه

السلم

السلم وبالاسماء التي دعاك بها ذو الكفل عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها عيسى عليه
السلم وبالاسماء التي دعاك بها محمد رسول الله
صلى الله عليه وسلم نبيك ورسولك وحبيبك وصفيك

هر یک از انبیا علیه السلام	یاد کردی خدای با یک نام
همه زان نامها که شد مذکور	بود هر یک بدین ورق مسطور
گشته در حرفها بدین مکتوب	بود سرتا بپا بدین اسلوب
زان سبب نیز کرده شد تکرار	معنی هر کدام را این بار
که مکرر اگرچه تحسین ست	لیک هر جا جلال آیین ست
نیز در رمز و اهل دانش فن	معنیش مهربانی بود روشن
من چه گویم که عالمان علوم	همه مجهول پیش شان معلوم
معنی او که گفته یکبار	به ز من هست قوت گفتار

ممن قال وقوله الحق والله خلقكم وما تعملون
ولا يصدر عن احد من عبيده قول ولا فعل
ولا حركة ولا سكون الا وقد سبق في علمه وقضائه وقدره

ای تو آنکسیکه در قرآن | گفته راست حق بی تیغ
یعنی با بنده های خویش خطاب | کرده یا مسبب الاسباب
گشت از صنع صانع معبود | همه ذات صفاتشان موجود
نسبت صادر ز بنده باری | هیچ گفتار هیچ کردار
نه ازو جنبشی بود نه قرار | مگر از حکم خواهش جبار
همه در علم او بود پیدا | یعنی افعال بنده های خدا

كَيْفَ يَكُونُ كَمَا اشْتَهِي وَقَضَيْتَ اِلَى بِجَمْعِ هٰذَا الْكِتٰبِ وَيَسَّرْتَ عَلَيَّ فِيهِ الطَّرِيقَ وَالْاَسْبَابَ وَنَفَيْتَ عَنْ قَلْبِي فِي هٰذَا النَّبِيِّ الْكَرِيمِ الشَّكَّ وَالْاِرْتِيَابَ وَغَلَبْتَ حُبَّهُ عِنْدِي

عَلَى حُبِّ جَمِيعِ الْاَقْرِبَاءِ وَالْاَحِبَّاءِ

جامع این درود میگوید | جاده جستجوی پوید
که چه باشد که ریخت در دل من | جست حکمت بکار مشکل من
یعنی در جمع این کتاب درود | بازرستی مرا ز هر دو در
بنما راه راست در این باب | با منت ده تمام اسباب

دور کن

دور کن از دل ای رئوف رحیم | در نبی بودن رسول کریم
شبه شک گمان زار را | رد قلبی و همسانی را
باز غالب بقلب حب ورا | بیشتر حبش از انچه ارض سما
بر همه دوست خویشتنم | وز همه زاده محبانم

اَسْئَلُكَ يَا اللهُ يَا اللهُ يَا اللهُ اَنْ تَرْزُقَنِي وَكُلَّ مَنْ اَحَبَّهُ وَاتَّبَعَهُ شَفَاعَتَهُ وَمُرَافَقَتَهُ يَوْمَ الْحِسَابِ مِنْ غَيْرِ مُنَاقَشَةٍ وَلَا عَذَابٍ وَلَا تَوْبِيخٍ وَلَا عِتَابٍ

از تو بازم سوال ای معبود | بوجود محمد محمود
اینکه روزی کنی مرا فردا | وانکسی راکه دوست داشت ورا
هم بر انکسکه گشت پیرو او | در همه قول فعل کار نکو
روز حشر از نیم شفاعت او | نیز روزی کنی رفاقت او
لیک از غیر گفتگوی سوال | غیر توبیخ و قدر رنج ملال

وَاَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي وَتَسْتُرَ عُيُوبِي يَا وَهَّابُ يَا غَفَّارُ يَا سَتَّارُ

خواهم ای پادشاه ارض سما | مغفرت کن مرا ذنوب مرا

بپوش از فضل خویشتن یارب — جمله عیب های ما یارب
که تو بخشنده ای و غفار — به عیوب عبید خود ستار

وَاَنْ تُنْعِمَنِيْ بِالنَّظَرِ اِلٰى وَجْهِكَ الْكَرِيْمِ
فِيْ جُمْلَةِ الْاَحْبَابِ يَوْمَ الْمَزِيْدِ وَالثَّوَابِ

از نوای پادشاه گدا — خواهشم زین همین بود فردا
آنکه نعمت دهی مرا بسیار — یعنی از چشم دیدن دیدار
بر گشا ای مفتح الابواب — دیدنت بر زبان احباب
روز افزون کرم همت کن — هم چنین رای نکو رحمت کن

وَاَنْ تَتَقَبَّلَ مِنِّيْ عَمَلِيْ وَاَنْ تَعْفُوَ عَمَّا اَحَاطَ
عِلْمُكَ بِهِ مِنْ خَطِيْئَتِيْ وَنِسْيَانِيْ وَزَلَلِيْ

باز خواهم قبول کن از من — عمل صالحم پس از مردن
عفو کن آنچه علم تو دریافت — کر مرا از خطای من بشکافت
وز امور منی ناکام — در رهت بام هست لغزشها

وَاَنْ تُبَلِّغَنِيْ مِنْ زِيَارَةِ قَبْرِهِ وَالتَّسْلِيْمِ عَلَيْهِ
وَعَلٰى صَاحِبَيْهِ غَايَةَ اَمَلِيْ بِمَنِّكَ وَفَضْلِكَ

وَجُوْدِكَ وَكَرَمِكَ يَا رَؤُوْفُ يَا رَحِيْمُ

باز خواهم ز تو مرا با هو — برسانم بر ریاض روضهٔ او
با صد اکرام گویمش انجا — کالسلام ای شفیع روز جزا
نیز گویم بصاحبین او — یعنی صدیق و عمر نیکو
کین مراهست غایت مقصود — از کرمهایت ای شه معبود
یعنی از احسان جود لطف عمیم — دارم امید یا رؤوف رحیم

يُوَلِّيَ اَنْ تُجَازِيَهُ عَنِّيْ وَعَنْ كُلِّ مَنْ اٰمَنَ بِهِ
وَاتَّبَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِيْنَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ
وَالْاَمْوَاتِ اَفْضَلَ وَاَتَمَّ وَاَعَمَّ مَا جَازَيْتَ
بِهِ اَحَدًا مِنْ خَلْقِكَ يَا قَوِيُّ يَا عَزِيْزُ يَا عَلِيُّ

ای نوی با عبید خود صاحب — واجبی نه بسیست وجب
خواهشم از تو هست با همه — بر محمد جزا دهی از من
هم از آنکس که بر نبوت او — دارد ایمان بدین ملت او
تابعش یعنی از مسلمانان — فرقه از رجال خیل زنان
از همه زنده گان اهل یقین — نیز از مردگان زیر زمین

افضل همه انام شامل تر
آن خدایکه هست کامل تر
که ندادی بهیچ یک بندگان
از همه خلق خویش یا رحمان
ای توانای غالب بر تر
از تو داریم ما امید خطر

واسئلك اللهم بحق ما اقسمت به عليك ان تصلى على محمد وعلى آل محمد

از تو می خواهم ای خدای کریم
وی به خلق رب رحیم
می بگویم بحق نام نکو
که منت کرده ام وسیله تو
اینکه رحمت فرست بر احمد
نیز بر آل آن سپهر رسد

عدد ما خلقت من قبل ان تكون السماء مبنية والارض مدحية والجبال علوية والعيون منفجرة والانهر منهمرة والبحار مسخرة والشمس مضحية والقمر مضيا والنجوم منيرة

بشمار تمام خلق تو
گشته موجود هر سرشت نکو
هست از اینکه آسمان بر پا
شده ارض پهن ها هر جا
کوه ها بر شده سوی سما
چشمه ها شد شکافته از ما

گشته

گشته انهار ها روانه مدام
جمله بحرها بحکم تو رام
مهر گردیده در جهان تابان
ماه در چرخ نیز نور فشان
هم منور نجوم در افلاک
کار فرما نکه بجانب خاک

ولا يعلم احد حيث تكون الا انت وان تصلى عليه وعلى آله عدد آيات كلامك وان تصلى عليه وعلى آله عدد آيات القرآن وحروفه وان تصلى عليه وعلى آله عدد من يصلى عليه وان تصلى وعلى آله عدد من لم يصل عليه وان تصلى عليه وعلى آله ملء ارضك

بودی پس چگونه بودی تو
خود بجای بوقت خلق او
احدی را خبر نباشد از آن
که کجا بوده در آن آوان
مگر آنکه تو خود همی دانی
که کجا بودی اول ثانی
اینکه رحمت روان کن ای معبود
بر محمد و آل آن محمود
قدر آیات در کلام تو
بر رسولان خود پیام تو

بار رحمت بروح پیغمبر — نیز بر روح آل آن سرور

قدر آیات جملهٔ قرآن — بحروف همه مبارک آن

رحمت عامت ای خدا تعالی — بر محمد روان کنی بر آل

بشمار هر آنکه از صلوات — بر فرستند باو ز بهر نجات

صلوات دگر بروح نبی — هم بآل محمد عربی

قدر آنکه از جهالت خویش — نفرستاده هیچ کم نه بیش

رحمت حق بآل سرور دین — به هر جمیع روی زمین

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ مَا جَرٰی بِهِ الْقَلَمُ فِیْ اُمِّ الْکِتٰبِ عِنْدَکَ

رحمت حق بروح پاک نبی — هم بآل محمد عربی

آنچه در لوح رفته است قلم — بر بنان بقدر آن ز کرم

نزد تو ای خدای عالمیان — هرچه در اوست جمله کتب عیان

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ فِیْ سَبْعِ سَمٰوٰتِکَ

رحمت بروی و بآل او — بشمار جمیع خلق تو

کرده جای را بهفت فلک — مهر و ماه نجوم جن و ملک

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ مَا اَنْتَ خَالِقُهٗ

فیهن

فِیْهِنَّ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ فِیْ کُلِّ یَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات خدا بآن سرور — نیز بر روح آل آن مهتر

قدر چیزی که هست خالق او — در زمین و فلک ز زشت و نکو

تا بروز جزا رسد هر بار — در همه روز یک فزون ز هزار

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ قَطْرِ الْمَطَرِ وَکُلِّ قَطْرَةٍ قَطَرَتْ مِنْ سَمَآئِکَ اِلٰی اَرْضِکَ مِنْ یَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْیَا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ فِیْ کُلِّ یَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

بر فرستاده کرد هر بار — بر محمد درود آل کبار

بعدد های قطره باران — قدر هر قطره که ریزد از آن

ز آسمان تا زمین چکید ز جا — جمع گردیده میشود دریا

ز اول روز خلقت دنیا — تا بروز حساب یعنی جزا

بر رسول و آل صد رکبار — صلوات و درود فزون هزار

اَلْحِزْبُ السَّابِعُ فِیْ یَوْمِ الْاَحَدِ

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ مَنْ سَبَّحَکَ وَقَدَّسَکَ وَسَجَدَ لَکَ وَعَظَّمَکَ مِنْ یَوْمِ

خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِى كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات درود باد مدام	بر رسول و روح آل کرام
بشمار تسبیحی که ترا	یاد کرده بپاکیت همه جا
بر زکات و شهات درهمه دم	سجده کرده ترا بقامت خم
زان زمانیکه خلق شد دنیا	برسد تا بصبح روز جزا
رحمت حق بسید ابرار	بروی آل باد در روزی هزار

وَاَنْ تُصَلِّىَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ عَدَدَ كُلِّ سَنَةٍ خَلَقْتَهُمْ فِيهَا مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِى كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

بیشتر بروی بآل رسول	صلوات درود از همه کس
بشمار هر آنچه در همه حال	خلق کردی تو هر چه در همه حال
زابتدای بنای این دنیا	تا بوقت قیام روز جزا
در همه روزها هزار هزار	برسد بر محمد مختار

وَاَنْ تُصَلِّىَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ عَدَدَ السَّحَابِ الْجَارِيَةِ

صلوات درود بر احمد	باز بر آل آن سرمد

بشمار سحاب بارنده	شده جاری بحکم دارنده

وَاَنْ تُصَلِّىَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ عَدَدَ الرِّيحِ الذَّارِيَةِ مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِى كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

آنکه رحمت روانه کرده بگو	بروی آل او بغیر عدد
بشمار تمام باد روان	که وزان بر شکوفه است و خزان
از صباح بنای دار فنا	تا بوقت قیام دار بقا
در همه روزها در هر بار	بر محمد درود روزی هزار

وَاَنْ تُصَلِّىَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهِ عَدَدَ مَا هَبَّتِ الرِّيَاحُ عَلَيْهِ وَحَرَّكَتْهُ مِنَ الْاَغْصَانِ وَالْاَشْجَارِ وَاَوْرَاقِ الثِّمَارِ وَالْاَزْهَارِ وَعَدَدَ مَا خَلَقْتَ عَلٰى قَرَارِ اَرْضِكَ وَمَا بَيْنَ سَمٰوٰتِكَ مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلَى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِى كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

بر وزیدن باد درود و سلام	بر محمد و روح آل عظام
بشمار همه وزیدن باد	برگل خار غنچه شمشاد

حرکت داد نشم بشاخ شجر / هم به برگ شکوفه‌ها ثمر
بشمار هر آنچه خلق تو / بمقر زمین زرشت نکو
و آنچه ما بین آسمان زمین / خلق کردی وراه بین تبین
از دم صبح شام این دنیا / تا سحرگاه صبح روز جزا
رسد از ما درودهای کبار / بر محمد لیک فزون هزار

وَاَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ عَدَدَ اَمْوَاجِ بِحَارٍ مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات درود با این / بر محمد و روح آل آن
بشمار هجوم موج بحار / گاه بر روی بحر که یکبار
زابتدای که خلق شد دنیا / تا بهنگام صبح روز جزا
بمرور تمام لیل نهار / بر محمد صلوات فزون هزار

وَاَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ عَدَدَ الرَّمْلِ وَالْحَصٰى وَكُلِّ حَجَرٍ وَمَدَرٍ خَلَقْتَهُ فِي مَشَارِقِ الْاَرْضِ وَمَغَارِبِهَا سَهْلِهَا وَجِبَالِهَا وَاَوْدِيَتِهَا مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

بار رحمت

ببار رحمت با محمد مختار / نیز سوی روان آل کبار
بشمار تمام ریگ و آن / عدد سنگ ریزه‌های جهان
بجمیع کلوخ سنگ زمین / خلق کردی بشرق غرب این
هم بنرمی کوه‌های آن / به بیابان دشت بیابان
باو زآغاز خلقت دنیا / تا بانجام یعنی روز جزا
بروان محمد مختار / در همه روز لیک فزون هزار

وَاَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلٰى اٰلِهٖ عَدَدَ نَبَاتِ الْاَرْضِ فِي قِبْلَتِهَا وَجَوْفِهَا وَشَرْقِهَا وَغَرْبِهَا وَسَهْلِهَا وَجِبَالِهَا مِنْ شَجَرٍ وَثَمَرٍ وَاَوْرَاقٍ وَزُرُوعٍ وَجَمِيعِ مَا اَخْرَجَتْ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا مِنْ نَبَاتِهَا وَبَرَكَاتِهَا مِنْ يَوْمِ خَلَقْتَ الدُّنْيَا اِلٰى يَوْمِ الْقِيٰمَةِ فِي كُلِّ يَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

باد بروی درود نامعدود / هم بآل محمد محمود
بشمار گیاه‌های زمین / از زر و عشر بود بدین آئین
هست در قبله میانهٔ آن / نیز در شرق غرب او دشت جنان

رسته در زمین جبال و … شجر و برگ میوه های نکو
کرده اخراج بیشتر از زروع … بعد از این بشنو در اصل فروع
از نباتات نیز از برکات … قدر این جمله که باد صلوات
از بنای تولد دنیا … تا بروز بلاغت اخرا
هر نفس هر زمان در هر بار … بر محمد صلوات و هزار

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ مَا خَلَقْتَ مِنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ وَالشَّیَاطِیْنِ وَمَا اَنْتَ خَالِقُهٗ مِنْهُمْ اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ فِیْ کُلِّ یَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

رحمت عام بر محمد آل … در همه سال ماه در همه حال
بشمار هر آنچه خلق تو زانس … انس جن زمره شیطان
آنچه زین پس تو بکنی موجود … ای کریم بخش خالق معبود
تا بروز قیام کبری دار … بر محمد درود و روز هزار

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ کُلِّ شَعْرَةٍ فِیْ اَبْدَانِهِمْ وَفِیْ وُجُوْهِهِمْ وَعَلٰی رُؤُسِهِمْ مُنْذُ خَلَقْتَ الدُّنْیَا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ فِیْ کُلِّ یَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات

صلوات درود با اعداد … بر محمد و آله الامجاد
قدر موی که هست در زین انس … رسته سر تا پای از ابدانش
یعنی هر مو که رسته زین انسان … در سر سطح روی این انسان
ز ابتدای بنای این دنیا … خلق کردی تو تا بروز جزا
در همه روز با هزار هزار … باد بر روح سید مختار

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ اَنْفَاسِهِمْ وَاَلْفَاظِهِمْ وَاَلْحَاظِهِمْ مِنْ یَوْمَ خَلَقْتَ الدُّنْیَا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ فِیْ کُلِّ یَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات سلام بار دگر … بر محمد و آل آن سرور
بشمار نفس گشته خلق … بکلام مژه هر بدن خلق
ز زمان وجود این دنیا … تا بروز حساب یعنی جزا
باد بر روح سید ابرار … صلوات خدای روزی هزار

وَاَنْ تُصَلِّیَ عَلَیْهِ وَعَلٰی اٰلِهٖ عَدَدَ طَیَرَانِ الْجِنِّ وَخَفَقَانِ الْاِنْسِ مِنْ یَوْمَ خَلَقْتَ الدُّنْیَا اِلٰی یَوْمِ الْقِیٰمَةِ فِیْ کُلِّ یَوْمٍ اَلْفَ مَرَّةٍ

صلوات درود در همه حال   برسد بر روان سید آل
قدر برو از جن جنبش آن   منشی انس حرکت ایشان
از بنای وجود دار فنا   تا بروز قیام دار بقا
رحمت افضل ایزد جبار   بروی آل و روزی هزار

وان تصلی علیه وعلی آله عدد کل بهیمة خلقتها علی ارضك صغیرة وکبیرة فی مشارق الارض ومغاربها مما علم ومما لا یعلم علمه الا انت من یوم خلقت الدنیا الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

بحبیب خدا درود و سلام   نیز سوی روان آل عظام
بشمار بهایمی که چنین   خلق کردی همه بروی زمین
ز قوی و ضعیف خورد و کلان   در چراگاه شرق و غرب آن
زانچه دانسته می شود او را   گشته در چشم علم هر جا
وانچه نبود نبرد او را شی   نیست ما را از علم او خبری
مگر آنکه تو خود همی دانی   با تو پیداست زهر نهانی

زانکه

زانکه ای عمارت دنیا   تا بروز خرابیش فردا
در همه روز هر دم هر بار   صلوات و درود باد هزار

وان تصلی علیه وعلی آله عدد من صلی علیه وعدد من لم یصل علیه وعدد من یصلی علیه الی یوم القیمة فی کل یوم الف مرة

هردم از ما درود باد و سلام   بر رسول کریم آل عظام
بشمار درودگوینده   هم بجهال ره نپوینده
تا بروز جزا بروزی هزار   باد بر روح سید مختار

وان تصلی علیه وعلی آله عدد الاحیاء والاموات وعدد ما خلقت من حیوان وطیر ونمل ونحل وحشرات

رحمت حق بر جسد مرسل   نیز بر آل و ز غیر خلل
عدد شاخ برگ باغ حیات   نیز بر ریشه زمین ممات
قدر اعداد خلقتان چنین   یعنی از ماهیان بحر جهان
قدر پرنده کان فرقه مور   بشمار خزنده زنبور

وان تصلی علیه وعلی آله فی اللیل اذا یغشی

وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلَّى وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ فِي الْآخِرَةِ وَالْأُولَى

یا الهی که رحمت بسیار — بر محمد فرست آل کبار
در شبانگه ماه روی جهان — پرده ظلمتش کند پنهان
نیز در روز کو ضیا بخشد — نور بر ارض و سما بخشد
باز رحمت باو و آل عبا — ده بعقبی نیز در دنیا

وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ مُنْذُ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا إِلَى أَنْ صَارَ كَهْلًا مَهْدِيًّا فَقَبَضْتَهُ إِلَيْكَ عَدْلًا مَرْضِيًّا لِتَبْعَثَهُ شَفِيعًا

رحمت ای خدای عز و جل — ده بآل محمد مرسل
ز ابتدای که طفل بود بمهد — تا زمانیکه گشت والا عهد
کهل بعزت شدی میانه سال — هادیش گشته بسوی کمال
پس از آن قبض کرد روح ورا — بسوی خویشتن کرم بخشا
روز مبعوث شاد و خوشنود — زنده کردانی ای خدای ودود
کف احسان کن بیش ز کرم — تا شفاعت کند جمیع امم

وَأَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ عَدَدَ خَلْقِكَ وَرِضَا

نفسک

نَفْسِكَ وَزِنَةَ عَرْشِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ

رحمت حق بسید عربی — نیز بر آل و وابسته ابی
بشمار جمیع مخلوقات — هم بخوشنودی رضای ذات
بموازین عرش سبحانه — بسواد کلام ربانی

وَأَنْ تُعْطِيَهُ الْوَسِيلَةَ وَالْفَضِيلَةَ وَالدَّرَجَةَ الرَّفِيعَةَ وَالْحَوْضَ الْمَوْرُودَ وَالْمَقَامَ الْمَحْمُودَ وَالْعِزَّ الْمَمْدُودَ

آنکه بروی عطا کن ای وهاب — از کرم وسیله صایب
بخشش باوی فضیلت بسیار — درجات رفیع یا جبار
هم عطا باز چشمه مورود — عز ممدود و منزل محمود

وَأَنْ تُعَظِّمَ بُرْهَانَهُ وَأَنْ تُشَرِّفَ بُنْيَانَهُ وَأَنْ تَرْفَعَ مَكَانَهُ وَأَنْ تَسْتَعْمِلَنَا يَا مَوْلَانَا بِسُنَّتِهِ

باز بزرگ دلیل برهانش — هم مشرف نمای بنیانش
هم مکانش بلند کن یارب — و ز همه ارجمند کن یارب
همه را ره نما بملت او — باز مستعملان سنت او
این تمنا بدل هست مرا — حاجتم را بر آر یا مولی

وَاَنْ تُمِيتَنَا عَلٰى مِلَّتِهٖ وَاَنْ تَحْشُرَنَا فِي زُمْرَتِهٖ وَتَحْتَ
لِوَائِهٖ وَاَنْ تَجْعَلَنَا مِنْ رُفَقَائِهٖ وَاَنْ تُورِدَنَا حَوْضَهٗ وَاَنْ

نیز میرانم به دین ملت او | زنده کن در قطار زمرهٔ او
زیر ظل لوای وی برسان | وز رفیقان خاص او گردان
همه وارد شویم حوض ورا | نیز سیراب‌مان ز جام بقا

وَاَنْ تَنْفَعَنَا بِمَحَبَّتِهٖ وَاَنْ تَتُوبَ عَلَيْنَا وَاَنْ تُعَافِيَنَا
مِنْ جَمِيعِ الْبَلَاءِ وَالْبَلْوَاءِ وَالْفِتَنِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ

منفعت ده هم از محبت آن | بازگردیم از گنه مایان
از بلاهم مانگه خواهش تست | وز بلائیکه آزمایش تست
هرچه زان فتنه‌ها که هست عیان | وانچه پوشیده بوده است نهان

وَاَنْ تَرْحَمَنَا وَاَنْ تَعْفُوَ عَنَّا وَتَغْفِرَ لَنَا وَلِجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ
وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ الْاَحْيَاءِ مِنْهُمْ وَالْاَمْوَاتِ

رحمت ساز عفو کن از ما | مغفرت کن ز ما گناه خطا
همه از مؤمن مسلمانان | خیل مردان ز فرقهٔ نسوان
همه زنده کانکه رفته‌اند | جمله مرده آنکه پنهانند

والحمد

وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ وَهُوَ حَسْبِي وَنِعْمَ الْوَكِيلُ
وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِاللّٰهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

حمد ثابت برب عالمیان | هردم از ما بصد زبان بیان
گو پسندیده خالق جبار | کارهای ست نیک کار که از
نیست ما را بجز گذشتن | فوت بر نفسهاست رفتن
مگر آنکه بسوی رب رحیم | گو خداوند عالیست عظیم

اللهم صَلِّ عَلٰى مُحَمَّدٍ وَعَلٰى اٰلِ مُحَمَّدٍ كَمَا سَجَعَتِ الْحَمَائِمُ وَ
حَمَتِ الْحَوَائِمُ وَسَرَحَتِ الْبَهَائِمُ وَنَفَعَتِ
التَّمَائِمُ وَشُدَّتِ الْعَمَائِمُ وَنَمَتِ النَّوَائِمُ

صلوات ایزدی عالمیان | بر رسول و آل و پیروان
بدوام کبوتر آنکه نوا | می برارند بهر ذکر خدا
گرد بر گرد گشتن مرغان | گاه جوع عطش پی آب و دان
بجا که روند حیوانات | قدر رفتار جمله که صلوات
بدوام منافع طومار | گر زد عالم بمردم بسیار
هم بتعداد بخشنده دستار | گو بود فعل مرد نیکوکار

بدوام نموی جمله شجر   بنباتات شاخ برگ ثمر

اللهم صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ مَا ابْلَجَ الْاِصْبَاحُ وَهَبَّتِ الرِّیَاحُ وَدَبَّتِ الْاَشْبَاحُ وَتَعَاقَبَ الْغُدُوُّ وَالرَّوَاحُ وَتَقَلَّدَتِ الصِّفَاحُ وَاعْتُقِلَتِ الرِّمَاحُ وَصَحَّتِ الْاَجْسَادُ وَالْاَرْوَاحُ

قلزم رحمت خدای تعال   در خود احمد نصیب آل

باد در هر زمان در هر بار   در خلال ملال لیل و نهار

بدوام فروغ شمع صباح   بوزیدن که هست کار ریاح

بدوام تحرک اجسام   کز همه خلقت از خصوص عموم

بدوام مرور لیل و نهار   در شتا و تموز و فصل بهار

بحمایل نمودن شمشیر   که بود کار مرد مان دلیر

تا بود پای ها بجسم رکاب   که بود بیشمار غیر حساب

بدوام سلامتی بدن   روح سالم ز فتنه های زمن

اللهم صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ مَا دَارَتِ الْاَفْلَاكُ وَدَجَتِ الْاَحْلَاكُ وَسَبَّحَتِ الْاَمْلَاكُ

یا اله

یا الهی فرست رحمت عام   بر رسول بروح آل عظام

بدوام تحرک افلاک   که بگردد بگرد مرکز خاک

بر همه ظلمت شب دیجور   که شود تیره از فراق نور

بدوام مسبحات ز ملک   گفته تسبیح در بسیط فلک

اللهم صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ مَا طَلَعَتِ الشَّمْسُ وَمَا صُلِّیَتِ الْخَمْسُ وَمَا تَاَلَّقَ بَرْقٌ وَتَدَفَّقَ وَدْقٌ وَمَا سَبَّحَ رَعْدٌ

رحمت تو با احمد مرسل   هم با آل امجد ای عز و جل

بدوام طلوع مهر جهان   خوانده تسبیح کائنات انس

بدوام شعاع برق دمان   بمرور رشح باران

هم به تسبیح رعد اوج سما   یعنی با بانگ کی شود پیدا

اللهم صَلِّ عَلٰی مُحَمَّدٍ وَعَلٰی آلِ مُحَمَّدٍ مِلْءَ السَّمٰوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمِلْءَ مَا بَیْنَهُمَا وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَیْءٍ بَعْدُ

یا الهی روانه کن صلوات   بر محمد و آل اهل نجات

به بری قضای ارض سما   وانچه موجود هست بینهما

رحمت اربال کن بهر حاشم | بر رسول کریم بر آلش
برق ثروالہ تا شود روشن | مهر طالع شود بروی زمین
تا که باشد سیاه روی نجوم | ابر ریزد در آسمان بدوام

وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ مِلْءَ اللَّوْحِ وَالْفَضَاءِ وَمِثْلَ نُجُومِ السَّمَاءِ وَعَدَدَ الْقَطْرِ وَالْمَطَرِ وَالْحَصَىٰ وَصَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ صَلَوٰةً لَا تُعَدُّ وَلَا تُحْصَىٰ

صلوات درود باد مدام | بروی آل او علیه السلام
بهر فضای لوح زمین | چون بجوم نجوم چرخ برین
هم بتعداد قطره باران | همه سنگ ریزه های جهان
باز رحمت با حمد مرسل | هم با آل از خدای عز وجل
رحمت بی شمار بی حساب | هر نفس هر زمان در هر باب

اللّٰهم صَلِّ عَلَيْهِ زِنَةَ عَرْشِكَ وَمَبْلَغَ رِضَائِكَ وَمِدَادَ كَلِمَاتِكَ وَمُنْتَهَىٰ رَحْمَتِكَ

یا الهی روان باد صلوات | بسوی زینت عرش قدر رضات
بسواد کلام ربانی | هم بپایان فضل سبحانی

اللّٰهم صَلِّ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ وَبَارِكْ عَلَيْهِ وَعَلَىٰ آلِهِ وَأَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ وَبَارَكْتَ عَلَىٰ إِبْرٰهِيمَ وَعَلَىٰ آلِ إِبْرٰهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ

یا الهی تو تحفه صلوات | باز از رحمت آل مایه برکات
بر محمد بآل و ازواجش | هم بذریات در هٔ التاجش
همچنانکه تحفه صلوات | وز عطایای مایه برکات
بر فرستاده با براهیم | نیز بر آل او ز لطف عمیم
بحقیقت توی حمید مجید | خالق طاق باد ثنا هر فرید

وَجَازِهِ عَنَّا أَفْضَلَ مَا جَازَيْتَ نَبِيًّا عَنْ أُمَّتِهِ وَاجْعَلْنَا مِنَ الْمُهْتَدِينَ بِمِنْهَاجِ شَرِيعَتِهِ وَاهْدِنَا بِهَدْيِهِ وَتَوَفَّنَا عَلَىٰ مِلَّتِهِ وَاحْشُرْنَا يَوْمَ الْفَزَعِ الْأَكْبَرِ مِنَ الْآمِنِينَ فِي زُمْرَتِهِ وَأَمِتْنَا عَلَىٰ حُبِّهِ وَحُبِّ آلِهِ وَصَحْبِهِ وَذُرِّيَّتِهِ

هم جزا ده ز بهترین جزا | بر رسول حبیب خود از ما
که بداری از آن جزای نکو | بجمیع بنی ز امت او
سازما را ز راه یافتگان | بفروغ همین شریعتان

راه نمای سوی خصلت او / که بود جمله کی شعار نکو

هم بمیران بملت آن همه / زنده بر دین آن سر آمده

اندران وقت روز داوری / ترس اندوه خوف بیم کبیر

زان جماعت بکن گزشته انام / در میان گروه جنتیان

نیز میران بجب پیغمبر / آل اصحاب فی زمرتش یکسر

اللهم صل على محمد افضل انبيائك واكرم اصفيائك وامام اوليائك وخاتم انبيائك وحبيب رب العالمين وشهيد المرسلين وشفيع المذنبين وسيد ولد آدم اجمعين

یا الهی که سایه رحمت تست / در خور فضل نبی خویش

اکرم برگزیده گان تو / که شهنشاه اولیا بود او

خاتم انبیا صفیوزمان / دوستدار خدای عالمیان

شاه دعوی جمیع رسل / شافع مذنب امام سبل

سید جمله بنی آدم / خواجه بحر وکل امام حرم

المرفوع الذكر في الملئكة المقربين البشير النذير

السراج

السراج المنير الصادق الامين الحق المبين الرؤف الرحيم الهادي الى الصراط المستقيم

ذکر او در میانه ملکان / گشته بالا بقرب منزلتان

سرور انبیا بشیر و نذیر / شمع بزم جهان سراج منیر

راست گوی امین رب کریم / خالق آسمان رؤف رحیم

هادی راه راست باشد آن / که عطا کرده بد و قرآن

الذي اتيته سبعا من المثاني والقرآن العظيم نبي الرحمة وهادي الامة اول من تنشق عنه الارض ويدخل الجنة

هفت آیت از آن کتاب عظیم / یعنی الحمد را ز لطف عمیم

فضل ایزد پیغمبر رحمت / بره راست هادی امت

اول آنکسیکه بشکافد / ارض او برنگ گل بدمد

او بود در فضای باغ جزا / که درآید بجنت الماوی

المؤيد بجبريل وميكائيل المبشر به في التورية والانجيل المصطفى المجتبى المنتخب ابي القاسم

سیدنا محمد بن عبد الله ابن المطلب بن هاشم

داد قوت خدای با جبریل	خاص درگاه هم میکائیل
که بشارت دهنده اند ورا	در کتاب کلیم هم عیسی
مصطفی مجتبی امام هدی	برگزیده بدست عز ز خدا
مهر ماه شب نبی هاشم	منتخب گشته با ابو القاسم
سید ما محمد عربی	ابن عبد الله رسول نبی
ابن عبد المطلب است آن یار	ابن عمش سید ابرار
او بود نسل صلب عبد مناف	بی شک به کمال غیر خلاف

اللهم صل علی ملائکتک والمقربین الذین یسبحون اللیل والنهار لا یفترون ولا یعصون الله ما امرهم ویفعلون ما یؤمرون

صلوات از تو باد یا مولا	بر ملائکه بزرگی آنها
همه تسبیح گو بلیل و نهار	یاد حق می کنند در هر بار
نه بر آنهاست سستی عصیا	نیز عاصی نشند امر ورا
آنچه حق امر کرده با ایشان	همه را میکنند از دل جان

اللهم وکما اصطفیتهم سفراء الی رسلک وامناء علی وحیک وشهداء علی خلقک وخرقت لهم کنف حجبک واطلعتهم علی مکنون غیبک واخترت منهم خزنة لجنتک وحملة لعرشک

از کرمهای خویشتن یا رب	همچنانکه برگزیدیشان
که فرستادی بر رسولانت	مژده داده جمله را خبرت
همه وحی ترا امانت دار	که بدند بشیر بر رسولان کبار
هم گواهان بر آفرینش تو	با بصیری صنع بینش تو
کز همه خلقشان پسندیدی	پرده های حجاب بدریدی
تا مطلع شوند جمله آن	ساختی از نهان غیب عیان
خواسته آنچنانکه آن ملکان	تا شدی خازنان باغ جنان
هم بفرمان آنچه از کریم	همه برداشتند عرش عظیم

وجعلتهم من اکثر جنودک وفضلتهم علی الوری واسکنتهم السموات العلی ونزهتهم عن المعاصی والدناءات وقدستهم عن النقائص

الله

والآفات فصلِّ علیهم صلوةً دائمةً تزیدهم
بها فضلاً وتجعلنا لاستغفارهم بها اهلاً

ساختی اکثر جنود خویش / فضل ایشان ز خلق دیگر بیش
همه را پاک کنی هفت سما / ساختی یعنی در مقام علی
از معاصی و کارهای بد / ساختی پاک ای خدای احد
هم منزه ز آفت نفسانی / خلق کردی تو جمله ایشان
بس همین‌ها که گفته گشت آن / بر فرستان درود با ایشان
صلواتی که دایما باشد / به دوام تو دایما باشد
هم بیفزای فضل ایشان / بحق این درود یا رحمان
هم سزاوار آن کنی ما را / بدرود چنین ملائکها
کز تو سازند در صباح و مسا / طلب مغفرت بجرم ما

اللهم وصلِّ علی جمیع انبیائك ورسلك الذین
شرحت صدورهم واودعتهم حکمتك
وطوقتهم نبوتك وانزلت علیهم کتبك
وهدیت بهم خلقك ودعوا الی توحیدك

یا الهی فرست رحمت بیش / بر رسولان انبیای خویش
که کشادی تو سینه ایشان / بودیعت گذاشتی پنهان
همگی از جواهر حکمت / بود یعنی شریعت برکت
ساختی طوق گردن ایشان / از نبوت که باز بود گران
برفرستادی از لطف بیش / بر همه از کتابهای خویش
خلق را ره نمودی با ایشان / سبب رهنمونی ما یانی
تا بخوانند سوی توحیدت / همه خلق را بتابیدت

وشوقوا الی وعدك وخوفوا من وعیدك و
ارشدوا الی سبیلك وقاموا بحجتك ودلیلك وسلم

دل مردم بشوق آوردند / جانب وعدات تعبیر کردند
نیز در خوف از وعید تو / که بود رنج بی‌شمار در او
همه را با رهت رسانیدند / بسوی رحمتت دوانیدند
ز اسرار وحدت عیان کردند / داستانها ازو بیان کردند
یعنی چندین دلیل یا برهان / گفته آنها درود بر ایشان

اللهم صلِّ علیهم تسلیماً وهب لنا بالصلوة علیهم اجراً عظیماً

یا الٰهی فرست برایشان / صلوات درود بی پایان
بخشم مارا بحق این هر دو / اجرهای عظیم یا من هو

اللّهم صلّ علی محمّدٍ وعلی آل محمّدٍ صلوةً دائمةً مقبولةً تؤدّی بها عنّا حقّه العظیم

یا الٰه درود در همه حال / بر محمّد فرست نیز بآل
صلواتی که دایمی مقبول / هست بر روح احمدی موصول
تا که گردد بآن درود ادا / حق بزرگ که دارد او با ما

اللّهم صلّ علی محمّدٍ صاحب الحسن والجمال والبهجة والکمال والبهاء والنور والولدان والحور والغرف والقصور واللسان الشکور والقلب المشکور والعلم المشهور والجیش المنصور

یا الٰهی باحمد مختار / صلوات درود غیر شمار
بر رسولی که او چو مه هلال / صاحب حسن هست نیز جمال
صاحب شادیست افزون / مالک زیب نور بیچون لی
صاحب حور غرفه ولدان / مالک کوشکهای دار جنان

دارد اندر دهان زبان شکور / دل مقبول با تن رنجور
علمی همچو خور بود مشهور / لشکری داشت جملگی منصور

والبنین والبنات والازواج الطّاهرات والعلوّ علی الدّرجات والزّمزم والمقام والمشعر الحرام واجتناب الآثام وتربیة الایتام والحجّ وتلاوة القرآن

صاحب گوهر بنین بنات / شاه ازواج طاهرات صفات
درجات رفیع جای اوست / هم مقام خلیل زمزم از اوست
صاحب مشعر الحرام بود / مجتنب از گنه تمام بود
تربیت کرده او یتیمان را / صاحب حج خوانده قرآن را

وتسبیح الرّحمن وصیام رمضان واللواء المعقود والکرم والجود والوفاء بالعهود صاحب الرّغبة والتّرغیب والبغلة والنّجیب والحوض والقضیب

نیز باشد مسبّح رحمان / صایم روز روزه رمضان
پادشاه لوای معقود است / هم کرم بخش صاحب جود است
وافی عهد خویش بوده حبیب / صاحب رغبت است هم ترغیب

یعنی بر عهد رب عالمیان / رغبت انگیز صاحب جولان
صاحب استر نجیب بود / مالک کوثر قضیب بود

اَلنَّبِيِّ الْأَوَّابِ النَّاطِقِ بِالصَّوَابِ الْمَنْعُوتِ فِي الْكُتُبِ النَّبِيِّ عَبْدِ اللهِ النَّبِيِّ كَنْزِ اللهِ النَّبِيِّ حُجَّةِ اللهِ النَّبِيِّ مَنْ أَطَاعَهُ فَقَدْ أَطَاعَ اللهَ وَمَنْ عَصَاهُ فَقَدْ عَصَى اللهَ النَّبِيِّ الْعَرَبِيِّ الْقُرَيْشِيِّ النَّبِيِّ الزَّمْزَمِيِّ الْمَكِّيِّ التِّهَامِيِّ

آن نبی است بازگردنده / سوی پروردگار دارنده
او سخن گوی است با حروف صواب / نیز منعوت در جمیع کتاب
وان نبی است بنده معبود / نیز گنجینه خدای ودود
زان نبی حق تعالی خوشنود است / حجت قاطع خداوند است
گر اطاعت کند ورا هر کس / پس بتحقیق کرده با حق بس
هر که عاصی شود ورا ناگاه / هست آن شخص عاصی الله
او نبی قرشی عرب است / صاحب زمزم است فخر نبی است
مکی است تهامی جایگاه است / که بجنت آن زمین راه است

صاحب

صَاحِبِ الْوَجْهِ الْجَمِيلِ وَالطَّرْفِ الْكَحِيلِ وَالْخَدِّ الْأَسِيلِ وَالْكَوْثَرِ وَالسَّلْسَبِيلِ قَاهِرِ الْمُضَادِّينَ مُبِيدِ الْكٰفِرِينَ وَقَاتِلِ الْمُشْرِكِينَ قَائِدِ الْغُرِّ الْمُحَجَّلِينَ إِلَى جَنّٰتِ النَّعِيمِ وَجِوَارِ الْكَرِيمِ

صاحب حسن دلنشین و جمیل / روی هموار نرگسین کحیل
کوثر و سلسبیل از آن او است / بلکه خلد برین مکان او است
غالب بر مخالف دین است / هالک اهل کفر هم این است
قاتل مشرکان بد کردار / رهبر امتان نیکوکار
یعنی او میکشد بخلد نعیم / نیز اندر پناه رب رحیم

صَاحِبِ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَسُولِ رَبِّ الْعٰلَمِينَ وَشَفِيعِ الْمُذْنِبِينَ وَغَايَةِ الْغَمَامِ وَمِصْبَاحِ الظَّلَامِ وَقَمَرِ التَّمَامِ

همدم جبرئیل علیه السلام / هم رسول خداست با انعام
هم شفیع گناهکاران است / انتهای غمام باران است
شمع پر نور فلک شام ظلام / در شب عالم است ماه تمام

وصلى الله عليه وعلى آله المصطفين من أطهر
جبلّة صلوة دائمة على الأبد غير مضمحلّة
صلى الله عليه وعلى آله صلوة يتجدّد بها حبوره
ويشرّف بها في الميعاد بعثه ونشوره

صلوات خدای باد برو / نیز بر آل برگزیده او
اطهر دانی انبیا جمله اشان / بهت زانها نسل جوهر علم
صلوات همیشه دایم / عنبر بر هم خورنده قایم
صلوات خدای بر احمد / نیز بر آل آن سر سرمد
صلواتیکه تازه کرد داز نخ / شادمانی طبع خاطر آن
روز بعثت که روز وعد بود / خیزد از خاک سر بلند شود

فصلى الله عليه وعلى آله الأنجم الطوالع
صلوة تجود عليهم أجود الغيوث الهوامع
أرسله من أرجح العرب ميزانا وأوضحها
بيانا وأفصحها لسانا وأشجعها إيمانا وأعلاها
مقاما وأحلاها كلاما وأوفاها ذكاما وأصفاها رغاما

صلوات

صلوات درود بروی باد / نیز بر روح آل الامجاد
کانجم طالع‌اند ایشانش / گرد برگرد آن مه تابانش
رحمتی چون ترشح بارانش / که ببارد بجمله ایشانش
لیک باران سخت بارنده / که بریزد باجر دارنده
خاتم انبیا رسول رب / ارجح هم گران تر عرب است
از ره رتبه افضل ایشانش / اوضح جمله که ز روی بیانش
افصح جمله که ز روی زبانش / نیز بالاتر از ره ایمانش
اوست اعلای جمله در مقام / نیز شیرین‌تر از همه بکلام
در بزرگی رحمایه بلند / صافی بر خاک است شاملن

فأوضح الطريقة ونصح الخليقة وشهر
الإسلام وكسر الأصنام وأظهر الأحكام وحظر
الحرام وعمّ بالإنعام صلى الله عليه وعلى آله
في كل محفل ومقام أفضل الصلوة والسلام

اوست روشن کننده ره دین / ناصح مردمان روی زمین
آشکار کننده اسلام / گر شکست بت جمله اصنام

ساخت اظهار حکمهای خدا | بر همه خلق در خلا و ملا

باز کرداند خلق را ز حرام | عام کرد انعمتش بعموم

صلوات خدای بر وی و آل | در همه مجلس و مقام و حال

بهترین تحیت صلوات | باد بر وی بلندی درجات

صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَی آلِهِ عَوْدًا وَبَدْءًا

صَلوٰةً تَکُونُ ذَخِیرَةً وَوِرْدًا

صلوات درود بی پایان | باد بر احمد با آل آن

صلواتیکه باز کرد داو | تازه میدارشونده از هر سو

نیز کردد ذخیره الصلوات | تا بکار آید او دم حاجات

صَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَی آلِهِ صَلوٰةً تَامَّةً زَاکِیَةً

باز رحمت بر و بر آل او | رحمت کامل فزون نکو

وَصَلَّی اللهُ عَلَیْهِ وَعَلَی آلِهِ صَلوٰةً یَتْبَعُهَا رَوْحٌ وَرَیْحَانٌ وَیَعْقُبُهَا مَغْفِرَةٌ وَرِضْوَانٌ

باز رحمت بخواجه لولاک | هم بآلش ز لطف ایزد پاک

صلواتیکه آید از ره آن | روزی جاودان ز رضوان

مغفرت آید از تعاقب او | نیز خوشنودی رضای تو

وَصَلَّی اللهُ عَلَی أَفْضَلِ مَنْ طَابَ مِنْهُ النِّجَارُ وَسَمَا بِهِ الْفَخَارُ وَاسْتَنَارَتْ بِنُورِ جَبِینِهِ الْأَقْمَارُ وَتَضَاءَلَتْ عِنْدَ جُودِ یَمِینِهِ الْغَمَائِمُ وَالْبِحَارُ

صلوات خدای بر وی باد | که بود خوب نیکتر ز نسب

که شدی نیک از وی اصل نسب | کشت عالی ز وی فخار حسب

کرد از نور آن حبیب خدا | مه خورشید کسب نور ضیا

کشت با خیر ز بخشش آن | همه بحر غمایم باران

بخشش جمع داوست رست | بود دایم بجوست بانحواست

سَیِّدِنَا وَنَبِیِّنَا مُحَمَّدٍ الَّذِی بِبَاهِرِ آیَاتِهِ أَصْنَافُ الْأَنْجَادِ وَالْأَغْوَارِ وَبِمُعْجِزَاتِ آیَاتِهِ نَطَقَ الْکِتَابُ

وَانْشَقَّ الْقَمَرُ وَتَوَاتَرَتِ الْأَخْبَارُ

سید ما هم پیمبر ما | آن محمد که اوست مولا ما

روشنی تمام شد بازار | کشت روشن بدین سبب فراز

معجزات علامت او را | ناطق است این زبان کلام خدا

نیز شوق گشتن همه بسیار	باهم در رسیدن اخبار

صلی الله علیه وعلی آله وأصحابه الذین هاجروا لنصرته ونصروه فی هجرته فنعم المهاجرون ونعم الانصار صلاة نامیة دائمة ما سجعت فی أیکها الأطیار وهمعت بوبلها الدیمة المدرار ضاعف الله علیه دائم صلواته

صلوات خدا بر آن سرو	نیز بر آل و صحب معتبر او
کرده هجرت بسید ابرار	بهر یاری جماعت انصار
رخش شنید آن مهاجر زاو	نیز انصار هر دم نیکو
رحمت دایمی فزاینده	بی هم بی ملال آینده
بدوام فعال جان ورا	در همیشه که هست عیان
تا که ریزد مطر بهار وی	سخت بهست یا که هر دره
حق تعالی برو بیفزاید	دایمی فضل رحمتش آید

اللهم صل علی سیدنا محمد وعلی آله الطیبین الکرام صلاة موصولة دائمة

الاتصال

الاتصال بدوام ذی الجلال والاکرام

صلوات الٰه ای عز و جل	بر فرستم بر احمد مرسل
نبی ما است او و سید ما	نیز بر آل پاک آن بر ما
که گرامی ترند بزرگ تر ما	از همه خلق خالق اکبر
دایم الاتصال باشد آن	بعدد باران رحمت جهان
در همه صبح و شام در مه و سال	بدوام خدای جل جلال

اللهم صل علی محمد الذی هو قطب الجلالة وشمس النبوة والرسالة والهادی من الضلالة والمنقذ من الجهالة صلی الله علیه وسلم صلاة دائمة الاتصال والتوالی متعاقبة بتعاقب الایام واللیالی

صلوات خدای بر احمد	که بود آن حبیب با احد
قطب چرخ جلالت او باشد	آفتاب نبوة او باشد
ماه برج رسالتست هو	دور ساز ضلالتست هو
صلوات تحیت جبار	باد بر روح سید مختار

صلوات همیشگی باوی | دایم الاتصال بی درپی
آید آن لیک بطریق دوام | در قفای لیالی ایام

الحزب الثامن فی یوم الاثنین

اللهم صَلِّ علی محمدٍ النبیِّ الزاهدِ رسولِ الملکِ الصمدِ الواحدِ صلی الله علیه وسلم صلوةً دائمةً منتهی الابدِ بلا انقطاعٍ ولا نفادٍ صلوةً تنجینا بها من حرِّ جهنّم وبئس المهادِ

بار رحمت بروح پیغمبر | نبی زاهد است آن سرور
هم رسول شهنشه صمد است | وآن شهنشاه واحد احد است
صلوات خدا بروی باد | هم تحیت بروبپائی باد
رحمت دایم بغیر کران | تا بهنگام انتهای زمان
نبرید انقطاع غیر فنا | باشد از رحمت عطای خدا
صلواتیکه وارهیم بدان | ز آتش دوزخ که سکونت گاه
بد درشتست جای ناخوش آن | تو مبادا از آن مکان برهان

اللهم صَلِّ علی سیدنا محمدٍ النبیِّ الامیِّ وعلی

الی

آلِه وسلم صلوةً لا یُحصی لها عددٌ ولا یُعدُّ لها مددٌ

یا اله تحیت صلوات | بر محمد وآل اهل نجات
نبی امی است آن سرور | یعنی ناخوانده علم پیغمبر
رحمت بحساب غیر شمار | نشود کرد انشمار قطار
یعنی از ابر رسیدن آنرا | هر زمان هر نفس صباح و مسا

اللهم صَلِّ علی محمدٍ صلوةً تُکرِمُ بها مثواه وتُبلِّغُ بها یومَ القیمةِ من الشفاعةِ رضاه

صلوات درود بر آنکه | بر محمد فرست یا رحمن
صلواتیکه فضل آن دانی | جای او در اعظم گردانی
هم رسانند بآن صلوة درود | در قیامت فضل ما معبود
از قبول شفاعتش که روا | هست خوشنودی و قبول رضا

اللهم صَلِّ علی محمدٍ النبیِّ الاصیلِ السیدِ النبیلِ الذی جاء بالوحیِ والتنزیلِ واوضح بیانَ التأویلِ وجاءه الامینُ جبریلُ علیه السلام بالکرامةِ والتفضیلِ واسری به الملکُ الجلیلُ فی اللیلِ

البهيم الطويل فكشف له عن اعلى الملكوت واراه سناء الجبروت ونظر الى قدرة الحي الدائم

الباقي الذي لا يموت

یا الهی درود نامعدود — بر محمد فرست یا معبود
نبی کو شفیع روز جزاست — در شرف محکم است سید ماست
نبی آنچنان نبی که جهان — آمده است او بوحی با قرآن
ساخت روشن همو چراغ بیان — یعنی تاویل آیت قرآن
به بزرگی نیز تفضیلش — آمدی از خدای جبریلش
سبب سازند پادشاه جلیل — در شبی تیره‌ای که بود طویل
پرده غیب را برو بگشود — روشنی تجلیش بنمود
نظر انداخت سوی قدرت حی — دایم باقی نمیرد وی

صلى الله عليه وسلم صلوة مقرونة بالجمال والحسن والكمال والخير والافضال

صلوات تحیت ای جبار — باد بر روح سید مختار
صلوات و نیز حسن جمال — بکمال خوشی هم افضال

اللهم صل على محمد وعلى آل محمد عدد اهل الجنة واهل النار وصل على محمد وعلى آل محمد عدد الابرار والفجار وصل على محمد وعلى آل محمد عدد ما يختلف به الليل والنهار

یا الهی صلوة در همه حال — بر محمد روان نیز بآل
بعددهای اهل جنت و نار — بشمار نکو و بد کردار
باز رحمت بروح احمد و آل — بشمار آنچه گردش مه و سال
که برای خبر هر دم هر بار — گردد احوال طور لیل و نهار

اللهم واجعل صلاتنا عليه حجابا من عذاب النار وسببا لاباحة دار القرار انك انت العزيز الغفار

ساز یارب درود ما با آن — پرده بین دوزخ و مایان
نیز گردان همان سبب صلوات — که بگردد روا بما جنات
بحقیقت توی عزیز غفور — هم کریم رحیم رب شکور

وصلى الله على سيدنا محمد وآله الطيبين وذريته المباركين وصحابته الاكرمين

وازواجه امهات المؤمنين صلوة موصولة تتردد الى يوم الدين

صلوات خدا بسید ما | یعنی احمد آل او را
نیز بر ذریه مبارک او | هم باصحاب اکرمین نکو
هم بازواج او که نیکویند | مادر مومنان همی گویند
صلواتیکه او ست پیوسته | با کرمهای دوست پیوسته
نیز آینده ست هر در پی | تا بروز جزا ز خالق حی

اللهم صلّ على سيد الابرار وزين المرسلين الاخيار واكرم من اظلم عليه الليل واشرق عليه النهار

رحمت حق بسید ابرار | بهتر مرسلین وز اخیار
نیز بر آنکسیکه با وی شب | گشت تاریک بیجوز و تعب
نیز روشن بر و فروغ نهار | در زمستان نیز فصل بهار

اللهم لك المنّ الذي لا يكافى امتنانه والطول الذي لا يجازى انعامه واحسانه نسئلك بك ولا نسئلك باحد غيرك ان تطلق

السنتنا

السنتنا عند السؤال وتوفقنا لصالح الاعمال وتجعلنا من الامنين يوم الرجف والزلازل يا ذا العزة والجلال

ای خداوند بخشش احسان | ای مربی جمله عالمیان
نیست کافی بنعمت از ما | شکر حمدیکه میشود پیدا
ای خداوند نیک کرداری | از تو خواهند بندگان یاری
هم کفایت نمیتوان کردن | جود احسان که هست در گردن
از تو خواهیم با بجرمت تو | هم بنازیم با بغیر تو رو
تیکلم روان کنی هر جا | نزد خواهش هایی جمله ما
بخش توفیق نیز بر ما آن | بر همه کار نیک یار چنان
نیز ما را از آمنین کردن | روز زلزله زدن نکین مکان
ای خداوند جرات قوت | صاحب قدر صاحب هیبت

اسئلك بنور النور قبل الازمنة والدهور انت الباقى بلا زوال الغنى بلا امثال القدوس الطاهر العلي القاهر الذي لا يحيط به

واسئلك باسمك العظيم الاعظم الذي اذا دعيت به اجبت واذا سئلت به اعطيت واسئلك باسمك الذي يذل لعظمته العظماء والملوك والسباع والهوام وكل شيء خلقته يا الله يا رب استجب

دعوتی

نیز خواهم بحرمت آن نام — که بزرگست اعظم فرجام
که دعا کرده شد بدان اسما — باجابت رسید خدنک دعا
کرده گردد سؤال ها آن نام — که عطا کنی در آن هنگام
باز خواهم بحق آن نامت — نی محتاج زار ناکامت
کز برای بزرگ آن نام — خوار کردند بزرگان کرام
نیز درنده کان پادشهان — همه از خزنده کان جهان
همه چیز یکه خلق کردی ورا — ای که معبود رب جمله ما
باجابت رسان دعای مرا — الخدا ای همه خدای من

یا من له العزة والجبروت یا ذا الملك والملكوت یا من هو حی لا یموت سبحانك رب ما اعظم شانك وارفع مكانك انت ربی

ای که او وراست عز و شرف — بر همه غالبست هر طرف
مر ورا از جمیع مخلوقات — در همه بزرگی موجودات
ای بری از جمیع نقص و عیوب — صاحب عالم شهود و غیوب
ای که او بخشنده گیرد — زنده است ولی نمی میرد
یاد سازم بپاکیت یا رب — مقصد خویشتن دارم از تو طلب
چه بلا بزرگست شان تو — نیز ارفع بود مکان تو
توی پروردگار عالم من — خالق آسمان زمین زمن

یا متقدسا فی جبروته الیك ارغب وایاك ارهب یا عظیم یا كبیر یا جبار یا قادر یا قوی تباركت یا عظیم سبحانك یا جلیل

ای منزه ز جمله نقصان — در صفت های عیب نقصان
یعنی اوصاف خاصه که تراست — که بغیر تو آن صفات نه راست
راغبم سویت از هوای تو — ترسم هم از تو نه از سوای تو
یا عظیم کبیر یا جبار — ای توانا بکردن هر کار
ای قوی بر همه خصوص عموم — شده بزرگ تو یا بزرگی تمام

پادشاهم بپاکیت همه دم
ای بزرگ خدا بوجود کرم

وَأَسْئَلُكَ بِاسْمِكَ الْعَظِيمِ التَّامِّ الْكَبِيرِ أَنْ لَا تُسَلِّطَ عَلَيْنَا جَبَّارًا عَنِيدًا وَلَا شَيْطَانًا مَرِيدًا وَلَا إِنْسَانًا حَسُودًا وَلَا ضَعِيفًا مِنْ خَلْقِكَ وَلَا شَدِيدًا وَلَا بَارًّا وَلَا فَاجِرًا وَلَا عَبِيدًا وَلَا عَنِيدًا

بازخواهم ترا باسم عظیم
بزرگ تام پادشاه کریم

که مسلط نسازی بر سر ما
هیچ جبار سرکشی بد را

نه ز شیطان که او بود مردود
نه ز انسان که او است خصم حسود

نه ضعیف ز خلق نیکوکار
نه توانا نه زشت بدکردار

نه ز اهل عبادت دانا
نه از آنکه دشمن است ترا

اللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْئَلُكَ فَإِنِّي أَشْهَدُ لَكَ أَنَّكَ أَنْتَ اللهُ الَّذِي لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ الْوَاحِدُ الْأَحَدُ الصَّمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ يَا هُوَ

یا الٰه اگرچه کم خواهم
بدرستی که من ترا خواهم

هم شهادت دهم تو ای معبود
نیست جز تو اله نه مسجود

تو خدای یگانه احدی
بی نیازی چنانکه بی ولدی

احد فردی قدیم صمد
صفتت لم یلد ولم یولد

بی نیازی که نبودش همتا
احدی در تمامی اشیا

بی مثال مثال همتا کو
در همه کون جز ترا یا هو

يَا مَنْ لَا هُوَ إِلَّا هُوَ يَا مَنْ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يَا أَزَلِيُّ يَا أَبَدِيُّ يَا دَهْرِيُّ يَا دَيْمُومِيُّ يَا مَنْ هُوَ الْحَيُّ الَّذِي لَا يَمُوتُ يَا إِلٰهَنَا وَإِلٰهَ كُلِّ شَيْءٍ إِلٰهًا وَاحِدًا لَا إِلٰهَ إِلَّا أَنْتَ

ای همانکه هست خود بخودی
که اشارت کنیم با وی بسم

مگر آن ذات واجب الوجود
یعنی پروردگار حی ودود

ای همانکه نیست هیچ اله
غیر او لا اله الا الله

ای ازلی بی نهایت انجام
وی ابد بی بنای کار مدام

بودن او همیشه دایم
باقی لیک خود بخود قایم

ای همانکه بهر گیرد
زنده هست ولی نمیرد

ای اله همه اله ما
صمد فرد واحد و یکتا

نه الٰه جز تو یا معبود
کز تو هست جمله بود نبود

اللهم فاطر السموات والارض عالم الغیب
والشهادة الرحمن الرحیم الحی القیوم الدیان
الحنان المنان الباعث الوارث ذا الجلیل و
الاکرام قلوب الخلائق بیدک نواصیهم الیک

الخدای هیدا آرنده / آسمان زمین برارنده
نیز داننده نهان عیان / نام پاکت رحیم هم رحمان
حی پاینده غافر و قهار / هم جزا ده به نیک بد کردار
مشفق مهربان عالمیان / نیز بخشنده نعمت الوان
هم بفرمان او برانگیزند / یعنی از خاک خفته که خیزند
همه فانی است خلق از هر کار / لیک خود باقی ز بعد فنا
صاحب بزرگی هم احسان / همه را تا ابد پادشاه
هم جبین همه بسوی تو / همه سر با نثار کوی تو

فانت تزرع الخیر فی قلوبهم وتمحو الشر اذا شئت
منهم فاسئلک اللهم ان تمحو من قلبی کل شیء
تکرهه وان تحشو قلبی من خشیتک و

ومعرفتک ورهبتک والرغبة فیما عندک
والامن والعافیة واعطف علینا بالرحمة
والبرکة منک والهمنا الصواب والحکمة

بدر تست که خود هم کاری / تخم نیکوی نکوکاری
در زمین قلوب مخلوقات / تخم نیکی با یه حسنات
محو کن یا اله از دل من / هر چه باشد زنا پسند فتن
نیز پر کن دل من از صفتت / همه از بیم خوف معرفتت
خواهش من در آنچه نزد تو هست / ایمنی از عدو بخود دوست
عافیت هم ز آفت [illegible] / ور حمت کن بما ز رحمت خویش
برکت از تو الخدای کریم / بخش ما جمله را ز فضل عمیم
هم بیاموز جمله ما را / دانش حکمت نکوییها

فنسئلک اللهم علم الخائفین وانابة المخبتین
واخلاص الموقنین وشکر الصابرین وتوبة الصدیقین

بس طلب می کنیم ما از تو / کاوریدیم ما همه بتو رو
الخداوند واحد یکتا / علم ترسنده گان [illegible] را

برهمه باد تحفهٔ صلوات | از کرمهای قاضی الحاجات

خاتمة الکتاب بشکر و سپاس ایزد و یافتن مبارک و دعای عز جاودانه
و در مدح و ثنای پادشاه اسلام و سلطان زمان ابوالمظفر المنصور
[illegible] خلد الله تعالی ملکه پادشاه عالم [illegible]

شکر لله که فضل سبحانی | هم بتأیید لطف سلطانی
یافت اتمام معنی صلوات | در چنین ساعت چنین اوقات
که بود دور حضرت خاقان | مالک ملک کشور طوران
شده معمورهٔ عدالت جود | مه افلاک عالم موجود
شهریار جهان خدیو امان | منشأ عهد و داد امن امان
خسرو ملک بخش عالمگیر | کعبهٔ مطلب صغیر کبیر
با دانش بزرگ شرع رواج | کاوشش از خطا و صحیح
کارساز شریعت غرا | علم افراز ملت بیضا
ناصر سریر سلطانی | اعدل مسند جهانبانی
اعظم خسروان روی زمین | اکبر صاحبان تاج و نگین
افضل نامدار نیک شعار | اعلم جمله عالمان کبار

افصح

افصح جمله سخن گویان | اوضح از آفتاب نعت افشان
افقه از جمله همه فقها | اورع اهل زهد هم تقوی
اکمل جمله سالکان سلوک | اشجع و اغلب جمیع ملوک
زینت افزای تخت سلطانی | حامی شرع عمر ثانی
در پناه عنایتش علما | زیر ظل عدالتش فقرا
از حسام عدل تخت مظفر | خار دیوار گشت بار آور
صعوه باز گشته با هم یار | بره آسوده همره کفتار
غنچهٔ گل ز خار رسته بیند | سبزه روییده از دل خارا
علم علم شد چنان بالا | که جهول این شده نکته را با
جهل مفقود علم پیدا شد | طفل گهواره نیز گویا شد
منکه بودم غلام حضرت خان | هفت این بارگاه را دربان
در چنین وقت در چنین ساعات | ساختم نظم معنی صلوات
رنج بردم بسی در این آوان | بامید قبول حضرت خان
شکر لله که حالی مرا | با جابت رسید تیر دعا
بعد در معرض قبول افتاد | دل من شد ز لطف خرم شاد

بهر اعزاز این درود کبیر از زر و سیم و هم زبان حریر
در جهان بخلق بگشودند امرا انعام عام فرمودند
خصم احباب نیز پیر و جوان بده بردند جمله زین احسان
منکه بودم مؤلف نامه راقم این کتاب چون خامه
از کرم با نوازشم خواندند در علو مقام بنشاندند
چون بگفتار من نظر کردند دهنم را پر از گهر کردند
سر پا از دراهم و دینار خلعت مخترع برون ز شمار
منصب و قرتبم بیفزودند لطفها قاینم بفرمودند
پی نیازم کنون فراز دل در دم آخرین شدم خوشحال
بود این نیت به باب رسول بار یا رب ز فضل خود مقبول
همچو اوراق گل بسوی سما دست بگشایم ابتدای دعا
در سحرگه که فیض جز آن از سر صدق گویم از دل و جان
کای خداوند قاضی الحاجات بمضامین حرمت صلوات
تا دهد آفتاب نورانی تا بود ماه شام ظلمانی
تا زمین هست در مقام سکون تیز در چرخ گنبد گردون

عمر و توفیق و جاه و شان افزون باد زیر حکمش دیار هامون باد
بار یا رب مظفر و منصور دشمنش را زبون کن و مقهور
چون خضر آب زندگی نوشانش خلعت جاه در برش بپوشانش
نسل این خاندان ننگ نهاد تا بروز قیام باقی باد
مطرب با نوای که چاکر اوست از تو خواهد قبول کن ایدوست
سال تاریخ این درود کبیر جستم از پیر عقل یابد پیر
گفت می جو که گنج این حاجات زکدای خزاین صلوات
کلبت باشد گدای این محتاج دل غم پرور شکسته من
بعد شش ماه پس از یک سال طفل این نظم شوخ یافت کمال
ساقیا از شراب جام صبوح ده مرا تا شوند کار مفتوح

مدد کن از بیان دهانم را
بجوشش رسان زبانم را

همچو

در سحرگه

کای خداوندی

ماده آفتاب نورانی

تا زمین کست در مقام سکون

بسم الله الرحمن الرحیم

حمد بی غایه و بی حد شکر لا یحصی و لا یعد مر آن
خدایی را که سینهٔ بی کینهٔ کاملان را باشعهٔ کمالات
ظاهریه درخشان و تابان ساخت و صدور و بر صدور
عارفان را بلمعات اضواء معارف باطنیه ضیاپرور
و منور گردانید و درود نامحدود مر آن پیشوا و مرشد
کامل و رهنمای کاملان واصل را سزاست که در حجلهٔ
نبوت مترنم بصدای رأیت ربی و در رسالت متکلم
بنداء ابیت عند ربی بود و بر آل و اصحاب او باد که
هر یکی از ایشان پیش برنده واماندگان راه

خذلان

خذلان و دستگیر بندهٔ افتادگان چاه عصیانست
اما بعد مدتی بود که این نامراد بتاسف اعنی غمناک
سینه چاک یوسف تتبع مثنوی حضرت خداوندگار
قدسنا الله بسره العزیز میکردم روزی بعضی از
طالبان حقایق مثنوی و راغبان دقایق معنوی
التماس کردند که مثنوی مولانا جلال الحق والدین افاض الله
نوره علی العالمین بحریست بی حد و بی پایان نامتناهی
در وی هر کس مراد خود را بقدر ملاحی و استطاعت سباحی
نتواند کرد مگر بعضی از لآلی منظومهٔ وی در سلک اختصار
و در رشتهٔ ایجاز و انتخاب کشیده شود تا مبتدیان را
هم از حظی بهره یافته شود این بندهٔ نحیف نیز
بر مقتضای فحوای داناالسائل فلا تنهر از مثنوی سیصد
شصت و شش ابیات اختیار کردم و بیکدیگر ارتباط
دادم و بهر جلد مثنوی در صورت هندکی اشارتی نمودم
و او را جزیرهٔ مثنوی لقب نهادم والله المستعان

نظم شریف

گر شدی عطشان بحر معنوی
فرجه کن در جزیره مثنوی
فرجه کن چندانکه اندر هر نفس
مثنوی را معنوی دانی و بس

در بیان طالبانی که از عالم الهی بعالم جسم افتاده اند و بموجب حب الوطن من الایمان وطنهای اصلی خود می طلبند

بشنو از نی چون حکایت میکند
وز جدائیها شکایت میکند
کز نیستان تا مرا ببریده اند
از نفیرم مرد و زن نالیده اند
سینه خواهم شرحه شرحه از فراق
تا بگویم شرح درد اشتیاق
هر کسی کو دور ماند از اصل خویش
باز جوید روزگار وصل خویش
من بهر جمعیتی نالان شدم
جفت بدحالان و خوش حالان شدم
هر کسی از ظن خود شد یار من
از درون من نجست اسرار من
سر من از ناله من دور نیست
لیک چشم و گوش را آن نور نیست
تن ز جان و جان ز تن مستور نیست
لیک کس را دید جان دستور نیست
آتش است این بانگ نای و نیست باد
هر که این آتش ندارد نیست باد
آتش عشق است کاندر نی فتاد
جوشش عشق است کاندر می فتاد

نی حریف هر که از یاری برید
پرده هااش پرده های ما درید
همچو نی زهری و تریاقی که دید
همچو نی دمساز و مشتاقی که دید
نی حدیث راه پر خون میکند
قصه های عشق مجنون میکند
محرم این هوش جز بیهوش نیست
مر زبان را مشتری جز گوش نیست
در غم ما روزها بیگاه شد
روزها با سوزها همراه شد
روزها گر رفت گو رو باک نیست
تو بمان ای آنکه چون تو پاک نیست
هر که جز ماهی ز آبش سیر شد
هر که بی روزیست روزش دیر شد
در نیابد حال پخته هیچ خام
پس سخن کوتاه باید والسلام

در بیان پندگیری مستمعان

ای دریغا گر ترا گنجا بدی
تا ز جانم شرح دل پیدا شدی
کین سخن شیر است در پستان جان
بی کشنده خوش نمی گردد روان
مستمع چون تشنه و جوینده شد
واعظ ار مرده بود گوینده شد
مستمع چون تازه آید بی ملال
صد زبان گردد بگفتن گنگ و لال
چون درآید محرمی دور از گزند
بر گشایند آن ستیران روبند
چونکه نامحرم درآید از درم
پرده در پنهان شوند اهل حرم

چونکه زاغان خیمه بر بهمن زدند / بلبلان خاموش شدند تن زدند

مستمع خفته است کوته کن جواب / ای طبیب این نقش کم زن بر آب

کوته

در بیان کتمان سر

عارفان که جام حق نوشیده‌اند / رازها دانسته و پوشیده‌اند

هر کرا اسرار کار آموختند / مهر کردند و دهانش دوختند

بر لبش قفل است و در دل رازها / لب خموش و دل پر از آوازها

سر غیب آن را سزد آموختن / کو ز گفتن لب تواند دوختن

گوش آنکس نوشد اسرار جلال / کو چو سوسن صد زبان افتاد لال

تا نگوید سر سلطان را بکس / تا نریزد قند را پیش مگس

در نخور دریا نشد جز مرغ آب / فهم کن والله اعلم بالصواب

در بیان کمال ذات پاک حضرت خداوندگار

ما همه مرغابیانیم ای غلام / بحر می‌داند زبان ما تمام

خلق ما بر صورت خود کرد حق / وصف ما از وصف او گیرد سبق

جسم ما روپوش ما شد در جهان / ما چو دریا زیر این که در نهان

تا که نفرسید شما را شکل من / نقل من نوشید پیش از نقل من

کان قندم

کان قندم نیستان شکرم / هم ز من می‌روید و من می‌خورم

خون بهای من جمال ذوالجلال / خون بهای خود خورم کسب حلال

من چو خورشیدم درون نور غرق / می ندانم کرد خویش از نور فرق

رفتنم سوی نماز آن خلا / بهر تعلیم است ره خلق را

خواب می‌بینم ولی در خواب نی / مدعی هستم ولی کذاب نی

نزد آنکه لم یزق دعویست این / نزد شکان افق معنیست این

در بیان نصیحت منکران

چون ترا آن چشم باطن بین نبود / گنج می‌پندار اندر هر وجود

گر ترا باز است آن دیده یقین / زیر هر سنگی یکی سرهنگ بین

کار درویشی ورای فهم تست / سوی درویشان بمنگر سست سست

زانکه درویشان ورای ملک و مال / روزی دارند ژرف از ذوالجلال

تو همان دیدی که ابلیس لعین / گفت من از آتشم آدم ز طین

چند بینی صورت آخر چند چند / چشم ابلیسانه را یکدم ببند

کار ازین ویران شده ست ای مرد خام / که بشر دیدی مر ایشان را چو عام

در بیان غلط آنکه خود را از پاکان قیاس کند

جمله عالم زین سبب گمراه شد / کم کسی ز ابدال حق آگاه شد

منبسط بودیم یک گوهر همه — بی سر و بی پا بدیم آن سر همه

یک گهر بودیم همچون آفتاب — بی گره بودیم و صافی همچو آب

چون بصورت آمد آن نور سره — شد عدد چون سایه‌های کنگره

آمد اول با قلیم جماد — وز جمادی در نباتی اوفتاد

وز نباتی چون بحیوانی فتاد — نامدش حال نباتی هیچ یاد

باز حیوانی سوی انسانیش — می کشید آن خالقی که دانیش

همچنین اقلیم تا اقلیم رفت — تا شد اکنون عاقل و دانا و زفت

خویشتن نشناسد مسکین آدمی — از فزونی آمد و شد در کمی

در بیان ترغیب معرفت خود

ای خنک آنرا که جان خود شناخت — اندر امن سرمدی قصری بساخت

هر که محجوب است او خود کودکیست — مرد آن باشد که بیرون از شکیست

گر بریش و خایه مردستی کسی — هر بزی را ریش و مو باشد بسی

پس چرا آهن که چه تیره هیکلی — صیقلی کن صیقلی کن صیقلی

تا دلت آیینه گردد پر صور — اندرو هر سو ملیحی سیمبر

پنبهٔ وسواس بیرون کن ز گوش — تا بگوش آید از گردون خروش

پاک کن

۱

پاک کن تو چشم را از موی عیب — تا ببینی باغ و سروستان غیب

دفع کن از مغز و از بینی زکام — تا که ریح الله در آید در مشام

هیچ مگذار از تب و صفرا اثر — تا بیابی در جهان طعم شکر

کندهٔ تن را ز پای جان بکن — تا کند جولان بگرد آن چمن

در بیان همت طالبان

مرغ با پر می پرد تا آشیان — پر مردم همت است ای مردمان

باز اگر باشد سپید و بی نظیر — چونکه صیدش موش باشد شد حقیر

ور بود جغدی و میل او بشاه — او دو صد بازست [illegible] (مخواه)

عاشقی که آلوده شد در خیر و شر — خیر و شر منگر تو در همت نگر

گر یکی موری سلیمانی بجست — منگر اندر جستن او سست سست

در بیان [illegible] از صورت و ترغیب معنی

چند صورت آخر ای صورت پرست — جان بی معنیت از صورت نرست

گر بصورت آدمی انسان بدی — احمد و بوجهل پس یکسان بدی

شد سر شیران عالم جمله پست — چون سگ اصحاب را دادند دست

چون زیانستش از آن نقش نفور — چونکه جانش غرق شد در بحر نور

پس بد آنکه صورتش خوب و نکو — با خصال بد نیرزد یک تسو

من ندیدم در جهان جستجو — هیچ اهلیت به از خوی نکو
قیمت همیان و کیسه از زر است — بی زر همیان و کیسه ابتر است
همچنانکه قدر تن از جان بود — قدر جان از پرتو جانان بود
گر بدی جان زنده بی پرتو کنون — هیچ گفتی کافران را میتون
مغز هر میوه به است از پوستش — پوست دان تن را و مغز آن دوستش
مغز نغزی دارد آخر آدمی — یکدمی آن را طلب گر زان دمی
آخر آدم زاده‌ای ای ناخلف — چند پنداری تو پستی را شرف

در بیان توبه گوید

گر سیه کردی تو نامهٔ عمر خویش — توبه کن زانها که کردستی تو پیش
عمر اگر بگذشت بیخش این دمست — آب توبه اش بده گر او بی نمست
بیخ عمرت را بده آب حیات — تا درخت عمر گردد با نبات
جمله ازمان نیکو شوند — زهر پارینه ازین گردد چو قند
سیئاتت را مبدل کرد حق — تا همه طاعت شود آن ماسبق
توبه آرید و خدا توبه پذیر — امر او گیرید او نعم الامیر
مرکب توبه عجایب مرکبست — بر فلک تازد بیک لحظه ز پست
چون برآرد از پشیمانی انین — عرش لرزد از انین المذنبین

در بیان

زاری و گریه قوی سرمایه است — رحمت کلی قوی‌تر دایه است
تا نگرید ابر کی خندد چمن — تا نگرید طفل کی جوشد لبن
گفت فلیبکوا کثیرا گوش دار — تا بریزد شیر فضل کردگار
طفل یکروزه همی داند طریق — که بگریم تا رسد دایهٔ شفیق
تو نمی‌دانی که دایهٔ دایگان — کم دهد بی گریه شیر او رایگان
آخر هر گریه آخر خنده‌ایست — مرد آخربین مبارک بنده‌ایست
هر کجا اشک روان رحمت بود — هر کجا آب روان سبزه بود
باش چون دولاب نالان چشم تر — تا ز صحن جانت بر روید خضر

در بیان کسب تجارت

هر [illegible] سفر — هست بس پر آفت و خوف و خطر
آن رهی که بارها تو رفته‌ای — بی قلاوز اندر آن آشفته‌ای
پس رهی را که ندیدستی تو هیچ — هین مرو تنها ز رهبر سر مپیچ

اطلب الذی فی وسط الصدق [illegible] — اطلب الرفیق [illegible]

گر نباشد سایهٔ او بر تو گول — پس ترا سرگشته دارد بانگ غول
هر که در ره بی قلاوزی رود — هر دو روزه راه صدساله رود

سایهٔ شاهان طلب هر دم شتاب … تا شوی زان سایه بهتر ز آفتاب
مهر پاکان در میان جان نشان … دل مده الا به مهر دلخوشان
رو بجو یار خدایی را تو زود … چون چنان کردی خدا یار تو بود

در بیان فواید … مصاحبت مردان خود

هر که خواهد همنشینی با خدا … تا نشیند در حضور اولیا
از حضور اولیا گر بگسلی … تو هلاکی زانکه جزوی بی کلی
چون شوی دور از حضور اولیا … در حقیقت گشته‌ای دور از خدا
همنشین اهل معنی باش تا … هم عطا یابی و هم باشی فتا
جان بی معنی درین تن بی خلاف … هست همچون تیغ چوبین در غلاف
تا غلاف اندر بود با قیمت است … چون برون شد سوختن را آلت است
گر بود چوبین برو دیگر طلب … ور بود الماس پیش آ با طرب
تیغ در زرادخانهٔ اولیاست … دیدن ایشان شما را کیمیاست
تیغ چوبین را مبر در کارزار … بنگر اول تا نگردد کار زار
جمله دانایان همین گفته همین … هست دانا رحمة للعالمین
گر تو سنگ صخره و مرمر شوی … چون بصاحب دل رسی گوهر شوی

نار خندان

نار خندان باغ را خندان کند … صحبت مردانت از مردان کند

در بیان منع کردن از مصاحبت جاهلان و فواید صحبت

دوستی جاهل شیرین سخن … کم شنو کان هست چون سم کهن
زاحمقان بگریز چون عیسی گریخت … صحبت احمق بسی خونها که ریخت
ده مرده مرد را احمق کنند … عقل را بی نور و بی رونق کند
ده چه باشد شیخ واصل نا شده … دست در تقلید و حجت در زده
حرف درویشان بدزدد مرد دون … تا بخواند بر سلیمی زان فسون
از خدا او را نه بوی نه اثر … دعویش افزون ز شیث و بوالبشر
دیو بنموده ورا هم نقش خویش … او همی گوید ز ابدالیم بیش
خرده گیرد در سخن بر بایزید … ننگ دارد از درون او یزید
چون بسی ابلیس آدم روی هست … پس بهر دستی نشاید داد دست
زانکه صیاد آورد بانگ صفیر … تا فریبد مرغ را زان مرغ گیر
صحبت احمق خطر در ره است … هر حکمت گو غنیمت [illegible]

در بیان دم [illegible] پیر

شیخ که بود پیر یعنی مو سفید … معنی این مو بدان ای ناامید
هست آن موی سیه هستی او … تا ز هستیش نماند تار مو
چونکه هستیش نماند پیر اوست … گر سیه مو باشد او یا خود دو موست

هست آن موی سیه ضعف شباب | نیست آن موی ارشش موی کس
عیب اندر مهد دارد صد نفر | که جوان ناگشته و شیخ بیر
چون یکی موی آن گه از صفا | نیست بر وی شیخ مقبول خدا
چون سفید موی او از باجور هست | او نه شیخست خاص ایزد هست
پیر پیر عقل باشد ای پسر | نه سفیدی موی باشد اندر سر
دست پیر از غایبان کوتاه نیست | دست او جز قبضة الله نیست
غایبان را چون چنین خلعت دهند | حاضران از غایبان لاشک به اند

حالت

دهند

در بیان شفاعت طالبان [illegible] و ادب خدمت پیران

چون گزیدی پیر نازک دل مباش | سست و ریزنده چو آب و گل مباش
چون گرفتی پیر هین تسلیم شو | همچو موسی زیر حکم خضر رو
این رسولان ضمیر راز گو | مستمع خواهند اسرافیل خو
نخوتی دارند و کبری چون شهان | بندگی خواهند از اهل جهان
کی رسانند آن امانت را بتو | تا نباشی پیششان راکع دو تو
نه گدایانند کز هر خدمتی | از تو دارند ای مزور منتی
تا ادب هاشان بجا گه ناوری | از رسالتشان چگونه برخوری
هر ادبشان کی همی آید پسند | کآمدند از پیش آن ایوان بلند
دانکه دارید ای سیه اصلان | در حضور حضرت صاحب [illegible]

بیش

پیش اهل دل ادب بر باطن است | زانکه ایشان بر سرائر فاطن است
پیش اهل تن ادب بر ظاهر است | که خدا زیشان نهان را ساتر است
تو بعکس پیش کوران بهر جاه | با حضور آیی نشینی پایگاه
پیش بینایان کنی ترک ادب | نار شهوت را از آن گشتی حطب
بی ادب گفتن سخن با خاص حق | دل بمیراند سیه دارد ورق
از خدا خواهیم توفیق ادب | بی ادب محروم گشت از لطف رب
بی ادب تنها نه خود را داشت بد | بلکه آتش در همه آفاق زد
آنکه صبرت نیست از دنیای دون | صبر چونت داری از نعم الماهدون
آنکه صبرت نیست از پاک پلید | صبر چون داری از آن کت آفرید
ای بدیده لوتها چرب خیز | فضله آن را ببین در آبریز
مر خبیث را بگو کان خوبیت کو | در طبق آن مغز آن نغز بو
گوید او آن دانه بود من دام آن | چون شدی تو صید شد دانه نهان
هر که آخربین تر او مسعودتر | هر که آخربین تر او معبودتر
ای ز خوبی بهاران لب گزان | بنگر آن را زردی سرد خزان
روز دیدی طلعت خورشید خوب | مرگ او را یاد کن وقت غروب

بدر را دیدی ببزم خوش خرام / چهره‌اش را هم ببین انور ز محاق

در بیان [illegible]

هر چه از وی شاد گردی در جهان / از فراق او بیندیش آن زمان
زان چه گشتی شاد بس کس شاد شد / آخر از وی جست و همچون باد شد
از تو هم بجهد تو دل بر وی منه / پیش کو بجهد تو خود از وی بجه
عشق بر مرده نباشد پایدار / عشق را بر حی بر قیوم دار
عشقهائی کز پی رنگی بود / عشق نبود عاقبت ننگی بود
پرتو خورشید بر دیوار تافت / تابش عاریتی دیوار یافت
بر کلوخی دل چه بندی ای سلیم / وا طلب اصلی که او باشد مقیم

در بیان [illegible] دنیا

بند بگسل باش آزاد ای پسر / چند باشی بند سیم و بند زر
گر بریزی بحر را در کوزه‌ای / چند گنجد قسمت یک روزه‌ای
کوزه چشم حریصان پر نشد / تا صدف قانع نشد پر در نشد
ترک دنیا هر که کرد از زهد خویش / پیش آید پیش او دنیا و بیش
هر که از دیدار برخوردار شد / این جهان در چشم او مردار شد

شد

چو صیاد ...

ملک

ملک بر هم زن تو ادهم‌وار زود / تا بیابی همچو او ملک خلود
این جهان خود حبس جانهای شماست / هین روید آن سو که صحرای شماست
کین جهان تنگ جا هست [illegible] / هست بی‌پرده عالمی بی بو و رنگ
انبیا را تنگ آمد این جهان / چون شهان رفتند اندر لامکان
ذکر حق کن بانگ غولان را بسوز / چشم نرگس را ازین کرکس بدوز

در بیان ذم مال و جاه [illegible]

مال و زر سر را بود همچون کلاه / کل بود کو از کله سازد پناه
آنکه زلف جعد رعنا باشدش / چون کلاهش رفت خوشتر آیدش
مال دنیا دام مرغان ضعیف / ملک عقبی دام مرغان شریف
باز گو تا ای اسیر این جهان / نام خود کردی امیر این جهان
ای که بنده این جهان محبوس جان / چند گویی خویشتن را خواجه جهان
مر اسیری را لقب کردند شاه / عکس چون کافور نام آن سیاه
شه که او از حرص قصد هر حرام / میکند او را [illegible]
شاه آن دان کو ز شاهی فارغ است / بی مه و خورشید نورش بازغ است
تخته بند است آنکه تختش خوانده / صدر پندارد که بر در مانده

بر ای تو

از خر ابلیس ار چه آری زر چو ریگ / آخر آن از تو بماند مرده ریگ
نردبان خلق این ماء و منیست / عاقبت زین نردبان افتادنیست
هر که بالاتر رود ابله‌ترست / کاستخوان او بتر خواهد شکست
آن خداوندی که دادندت عوام / باز بستانند از تو همچو وام
ده خداوندی عاریت بحق / تا خداوندیت بخشد متفق

در بیان آفت شهرت

اشتهار خلق بند محکم است / در ره این از بند آهن کی کم است
تا توانی بنده شو سلطان مباش / هر که اندر عشق یابد زندگی
زخم کش چون گوی شو چوگان مباش / کفر باشد پیش او جز بندگی
دانه باشی مرغکانت برچنند / غنچه باشی کودکانت برکنند
هر که داد او حسن خود را در مزاد / صد قضای بد سوی او رو نهاد

در بیان خواری نفس

پوستین و چارق آمد از نیاز / در طریق عشق محراب ایاز
هر که او بر در من و ما می‌زند / ردّ باب است او و بر لا می‌تند
چیست معراج فلک این نیستی / عاشقان را مذهب و دین نیستی

کارگاه

کارگاه صنع حق در نیستیست / غرهٔ هستی چه دانی نیست چیست
خوش برآی از گفت جنگ نیستی / سوی هستی آردت گر نیستی

در بیان توکل و قناعت

صبر کن با فقر بگذار این ملال / زانکه در فقرست عز ذوالجلال
همچنین توکل کن ملرزان پا و دست / رزق تو بر تو ز تو عاشق‌ترست
بر دلت رانم نه اندیشه معاش / عیش کم ناید تو بر درگاه باش
گفت پیغمبر که جنت از اله / گر همی خواهی ز کس چیزی مخواه
گر نخواهی من کفیلم مر ترا / جنت الماوی و دیدار خدا
باش از خواهش بیفتد از غیر او / آب دیدم جو بجو از خشک جو
در نخواهی از کرم او دمادم / بر کف میلش بجام او نهاد
پس چه حرف همی کنی ای بدگهر / احتیاج خود بمحتاج دگر
بس گرسنه مفلس هزاران جان / از قناعت غرق بحر انگبین
دانه کمتر خور مکن چندین رفو / چون گلو خواران نخوان الا رفو
تا خوری دانه نیفتی تو بدام / این کند علم قناعت والسلام

در بیان ریاضت کشیدن

گر تو این انبان زنان خالی کنی | پر ز گوهرهای اجلالی کنی
طفل جان از شیر شیطان باز کن | بعد از آنش با ملک انباز کن
نان کلیست گوشت کمتر خور ازین | تا نمانی همچو خر اندر زمین
بد ز حکمت خور علف کان را خدا | بی عوض دادست از بحر عطا
رزق تو حکمت بود در مرتبت | کان گلوگیر نباشد عاقبت
این دهان بستی دهانی باز شد | کان خورنده لقمهای راز شد
گر ز شیر دیو تن را وابری | در فطام او بسی نعمت خوری
زین خورشها اندکی باز بر | کین غذای خر بود نه آن حر
گر حلال آمد پی قوت عوام | طالب دولت را باشد حرام
مائده عقلست نه نان و شوی | نور عقلست ای پسر جان را غذا
نیست غیر نور آدم را خورش | وز خوران جان نیابد پرورش
عکس آن نانست کاین نان نان شدست | فیض آن جانست کاین جان جان شدست
چون خوری یکبار از ماکول نور | خاک ریزی بر سر نان تنور
جمله ناخوشی از مجاعت خوش شدست | جمله خوشها بی مجاعتها ردیست
گر نباشد جوع صد رنج دگر | از پی هیضه برارد از تو سر

رنج جو

رنج جوع از رنجها پاکیزه تر | خاصه در جوع است صد نفع و هنر
خود دوا جوع هر کس را ز دود | لیکن زاریست زاندازه برون
جوع مر خاصان حق را دادهاند | تا شوند از جوع شیر زورمند
جوع هر خلق خدا کی دهند | چون علف کم نیست پیش او نهند
یا حریص البطن عرج هکذا | انما المنهاج تبدیل الغذا
اغتذ یا النور کن مثل البصر | وافق الاملاک یا خیر البشر
چون ملک تسبیح حق را کن غذا | تا رهی همچو ملایک از اذا
چند اخوانی نهاده ز جهد | لیک از خشم خسیسان بی بد
گر جهان باغیست پر از نعمت شود | قسم مار و مور هم خاکی شود
بس کن ای دون همت کوته بیان | تا کیت باشد حیات جان به نان
الکلام از جشم سوزست حیات | تو چه دانی شهر جیحون و فرات
ای تو نارسته ازین فانی رباط | تو چه دانی محو و سکر و انبساط
تا توی اندر حجاب بو البشر | سر بسر داری ز عاشقان خبر
چونکه عاشق نیستی ای گیج صدا | همچو کوهی بی خبر دار صدا

در بیان عشق مسیحای وی

عاشقان آن دم که غم او بست
دل بدست مرد او بود خدمتش

غیر معشوق ار تماشائی بود
عشق نبود هرزه سودائی بود

عشق آن شعله است کو چون بر فروخت
هر چه جز معشوق باشد جمله سوخت

عشق را در پنج شش خود ببین
بحر عشق در ده یکی دیار نیست

هر یکی را هست در دل صد مراد
این نشان مذهب عشق داد

ملک دنیا تن پرستان را حلال
ما غلام عشق پاک ذو الجلال

مطلب عشق این زند وقت نیاز
بنده که پند خداوند هست

بنده که سلطنت معلوم شد
زین دو پرده عاشقی مفهوم شد

عشق ناموس از بر او نایدت
برد ناموس ای عاشق ...

عشق زاد و صاف قریب بی نیاز
عاشق بر غیر او باشد مجاز

عشق بشکافد فلک را صد شکاف
عشق لرزاند زمین را از گزاف

دو لک را دو ناز موج عشق دان
گر نبودی عشق بفسردی جهان

زنگ عشق در کفن شنید
عشق دریا بیت قعر آن ناپدید

شاد باش ای عشق خوش سودای ما
ای طبیب جمله علتهای ما

ای دوای نخوت ناموس ما
ای تو افلاطون و جالینوس ما

جسم خاک

جسم خاک از عشق بر افلاک شد
کوه در رقص آمد و چالاک شد

نیست از عاشق کسی دیوانه تر
عقل از سودای او کورست و کر

گر خطا گوید ورا خاطی مگوی
ور شود پر خون شهید او را مشوی

خون شهیدان را ز آب اولیترست
این خطا از صد صواب اولیترست

تو بیک خاری که میرنجی ز عشق
تو بجز نامی چه میدانی ز عشق

عشق از اول چرا خونی بود
تا گریزد هر که بیرونی بود

عشق را صد ناز و استکبارهاست
عشق با صد ناز می آید بدست

کی رسند این خائفان در گرد عشق
کآسمان را فرش سازد درد عشق

تو مکن تهدید از کشتن که من
تشنه زارم بخون خویشتن

عاشقم من کشته قربان لا
جان من نوبتگه طبل بلا

تو فرو رو در خور این مردم نه
با شکر مقرون نه گر چه نی

سخت تر شد بند من از پند تو
عشق را نشناخت دانشمند تو

آنطرف که عشق می افزود درد
بو حنیفه شافعی درسی نکرد

شرح عشق ار من بگویم بر دوام
صد قیامت بگذرد وین ناتمام

زانکه تاریخ قیامت را حدست
حد کجا آنجا که وصف ایزدست

چون شنیدی مو بموی بحث عشق	آب حیوانست خوردی نوش باد
آب حیوان خوان مخوان این را سخن	روح نو بین در تن حرف کهن
اینچنین فرمود مولانای ما	کاشف اسرارهای کبریا

این نه نجم است و نه رملست و نه خواب
وحی حق والله اعلم بالصواب.

سنه ۱۲۹۴